(ต้นฉบับ)

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑ /๒๔๙๗ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑

วันพฤหัสบดี ที่ ๗ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๔๙๗

ลำดับ	ชื่อผู้แก้	ข้อความที่แก้	หมายเหตุ

ที่ประชุมรับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ๔ /๒๔๙๗ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑

วัน ศุกร์ ที่ ๒๒ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๔๙๗

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๑/๒๔๘๗ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑
วันพฤหัสบดีที่ ๗ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๘๗
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๙.๓๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๘๔ ท่าน เป็นองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดประชุม ต่อนี้ไปจะได้อ่านพระราชกฤษฎีกาเรียกสมัยประชุมวิสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๔๘๗ ขอได้โปรดยืนขึ้น

(สมาชิกในที่ประชุมยืนขึ้นฟังกระแสพระบรมราชโองการ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

" พระราชกฤษฎีกา

เรียกประชุมวิสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎร

พ.ศ. ๒๔๘๗

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๖

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่าเป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งรัฐ สมควรที่จะเรียกประชุมวิสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎร ตามความในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติมพุทธศักราช ๒๔๘๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมวิสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎร ในวันที่ ๑ มกราคม ๒๔๘๗

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ลงนาม) จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ที่ประชุมรับทราบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปตามระเบียบวาระหมายเลข ๑ เรื่องที่ประธาน จะแจ้งต่อที่ประชุมทราบ เนื่องจากได้รับหนังสือจากประธานกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี พ.ศ. ๒๔๙๗ แจ้งว่า มีกรรมาธิการในคณะนี้ลาออก จากกรรมาธิการตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมและปรึกษาของสภาผู้แทนราษฎรข้อ ๘๒ ๑ ท่านคือ นายวิชัย โลจายะ เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วก็จำเป็นต้องตั้งซ่อมขึ้นแทนที่ออกไป เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าที่ประชุมนี้เห็นสมควรจะให้ใครเป็นกรรมาธิการแทน ก็โปรดเสนอได้

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิจิตร) : ข้าพเจ้าขอเสนอนายพลตำรวจจัตวา พิชัย กุลละวณิชย์

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อที่ประชุมนี้ไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าแต่งตั้ง ให้นายพลตำรวจจัตวา พิชัย กุลละวณิชย์ เป็นกรรมาธิการแทนนายวิชัย โลจายะ ซึ่งได้ออก ไป

หมายเลข ๒ รับทราบรายงานกิจการของสภาผู้แทนราษฎรที่ได้กระทำในสมัย ประชุมวิสามัญ ๒ พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งได้แจกให้ท่านสมาชิกไปแล้ว

รายงานกิจการของสภาผู้แทนราษฎร
ที่ได้กระทำในสมัยประชุมสมัยวิสามัญ (ครั้งที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๖
(พฤศจิกายน – ธันวาคม)
เกี่ยวกับญัตติ กระทู้ถาม และคำถาม

ญัตติ

๑. เรื่องที่ค้างมาแต่สมัยประชุมสมัยก่อน ๆ รวม ๑๔ เรื่อง

ก. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

๑) ร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย (วันลงมติ)
ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล ในท้องที่ตำบลจักรวรรดิ์ อำเภอสัมพันธวงศ์ จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๙๖ — ๒๔ พ.ย. ๙๖

๒) ร่างพระราชบัญญัติค้างพิจารณาที่คณะกรรมาธิการ
ร่างพระราชบัญญัติประกาศใช้ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๔๙๕ และร่างประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๔๙๕

ข. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ

๑) ร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตกไป

(๑) ร่างพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๙๖ (นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) เป็นผู้เสนอ) — ๕ พ.ย. ๙๖

(๒) ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญา (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๔๙๖ (นายเสรี อิศรางกูร ณอยุธยา (บุรีรัมย์) เป็นผู้เสนอ) — ๑๙ พ.ย. ๙๖

(๓) ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๙๖ (นายสวัสดิ์ พึ่งตน (ขอนแก่น) เป็นผู้เสนอ) — ๑๙ พ.ย. ๙๖

(๔) ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๖ (นายพร มลิทอง (สมุทรสาคร) เป็นผู้เสนอ) — ๓ ธ.ค. ๙๖

(๕) ร่างพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๖ (นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) และนายเทียม ไชยนันทน์ (ตาก) เป็นผู้เสนอ) (ตกไปตามข้อบังคับ ฯ ข้อ ๓๑ (๔)) ๓ ธ.ค. ๙๖

(๖) ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการสำรวจการออกโฉนดที่ดิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๖ (นายอารีย์ ศันติเวชกุล (นครราชสีมา) เป็นผู้เสนอ) (ตกไปตามข้อบังคับ ฯ ข้อ ๓๑ (๔)) ๑๗ ธ.ค. ๙๖

๒) <u>ร่างพระราชบัญญัติที่ถอนไป</u>

(๑) ร่างพระราชบัญญัติสหกรณ์บำรุงที่ดิน พ.ศ. ๒๔๙๖ (นายสานนท์ สายสว่าง (นครปฐม) เป็นผู้เสนอ) (ถอนในที่ประชุม) ๕ พ.ย. ๙๖

(๒) ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๖ (นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) เป็นผู้เสนอ) (ถอนตามข้อบังคับ ฯ ข้อ ๕๕) ๕ พ.ย. ๙๖

(๓) ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๒๔๙๖ (นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) เป็นผู้เสนอ) (ถอนตามข้อบังคับ ฯ ข้อ ๕๕)

(๔) ร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดนครราชสีมาและจังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. ๒๔๙๖ (นายสอิ้ง มารังกุล (บุรีรัมย์) เป็นผู้เสนอ) ถอนตามข้อบังคับ ฯ ข้อ ๕๕) ๑๔ พ.ย. ๙๖

(๕) ร่างพระราชบัญญัติกำหนดวิธีพิจารณาสอบสวนและลงโทษข้าราชการและพนักงานเทศบาลผู้กระทำผิดหน้าที่ หรือร่ำรวยผิดปกติ หรือหย่อนความสามารถ พ.ศ. ๒๔๙๖ (นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) เป็นผู้เสนอ) (ถอนตามข้อบังคับ ฯ ข้อ ๕๕) ๓ ธ.ค. ๙๖

๓) ญัตติธรรมดาที่ผู้เสนอขอถอนไปก่อนเข้าระเบียบวาระ (วันลงมติ)

ญัตติขอให้ตีความรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมาตรา ๘๔ (นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) เป็นผู้เสนอ) ๓ มี.ค. ๑๖

๒. เรื่องที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้รับและเสนอในสมัยประชุมสมัยวิสามัญ (ครั้งที่ ๒) ชุดที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๑๖ รวม ๒๓ เรื่อง

ก. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

๑) ร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย

(๑) ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๖ ๑๗ มี.ค. ๑๖

(๒) ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๑๖ ๑๗ มี.ค. ๑๖

(๓) ร่างพระราชบัญญัติโอนอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งมีการปรับปรุงใหม่ พ.ศ. ๒๕๑๖ ๑๗ มี.ค. ๑๖

(๔) ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินของการท่าเรือแห่งประเทศไทยในท้องที่ตำบลคลองตัน อำเภอพระโขนง จังหวัดพระนคร ให้แก่หม่อมราชวงศ์หญิงพันธ์ทิพย์ บริพัตร วโรทัย พ.ศ. ๒๕๑๖ ๒๔ มี.ค. ๑๖

(๕) ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลคลองตันและตำบลพระโขนง อำเภอพระโขนง จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๕๑๖ ๒๔ มี.ค. ๑๖

๒) ร่างพระราชบัญญัติค้างพิจารณาที่คณะกรรมาธิการ

(๑) ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๗

(๒) ร่างพระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔..

(๓) ร่างพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๔..

(๔) ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๔..

(๕) ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๔..

(๖) ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๒๔..

๓) ญัตติธรรมดาที่สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเสร็จไป (วันลงมติ)

(๑) ญัตติขอรับความเห็นชอบในการแต่งตั้งเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ๕ พ.ย. ๙๖

(๒) ญัตติขอเปลี่ยนระเบียบวาระประชุม ๑๒ พ.ย. ๙๖

(๓) ญัตติขอเปลี่ยนระเบียบวาระประชุม ๑๗ ธ.ค. ๙๖

(๔) ญัตติขอเปลี่ยนระเบียบวาระประชุม ๒๔ ธ.ค. ๙๖

ข. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ

๑) ร่างพระราชบัญญัติค้างในระเบียบวาระประชุม

(๑) ร่างพระราชบัญญัติแบ่งเขตและจัดตั้งจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๖ (นายติ่ม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) และนายอัมพร สุวรรณบล (ร้อยเอ็ด) เป็นผู้เสนอ)

(๒) ร่างพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๔๙๖ (นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) เป็นผู้เสนอ)

(๓) ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งกรรมการนิติบัญญัติ พ.ศ. ๒๔๙๖ (นายพร มลิทอง (สมุทรสาคร) เป็นผู้เสนอ)

๒) ร่างพระราชบัญญัติรอการบรรจุระเบียบวาระประชุม

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๔๙๖ (นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) เป็นผู้เสนอ)

๓) ญัตติร่างข้อบังคับ ฯ รอการบรรจุระเบียบวาระประชุม

ร่างข้อบังคับการประชุมและการปรึกษาของสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๖ (นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) เป็นผู้เสนอ)

กระทู้ถาม

กระทู้ถามที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตั้งถามในสมัยประชุมสมัยวิสามัญ (ครั้งที่ ๒) ๒๔๙๖ รวม ๑๒๘ ฉบับ

ปฏิบัติไปดังนี้

ก. ประธานสั่งให้ระงับไว้ ๙ ฉบับ

ข. ผู้ตั้งกระทู้ถามขอถอนตามข้อบังคับ ฯ ข้อ ๑๑๓ ๕ ฉบับ

ค. รัฐมนตรีตอบเสร็จไปแล้ว ๒๙ ฉบับ

ง. ระงับไปตามข้อบังคับ ฯ ข้อ ๑๑๘ ๘๕ ฉบับ

คำถาม

คำถามค้างตอบมาแต่สมัยประชุมคราวก่อน ๆ รวม ๑๔ ฉบับ

ปฏิบัติไปในสมัยประชุมสมัยวิสามัญ (ครั้งที่ ๒) ๒๔๙๖ ดังนี้

ก. รัฐมนตรีตอบเสร็จไปแล้ว ๒ ฉบับ

ข. ยังคงค้างตอบ ๑๒ ฉบับ

คำถามที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตั้งถามในสมัยประชุมสมัยวิสามัญ (ครั้งที่ ๒) ๒๔๙๖ รวม ๑๙ ฉบับ

ปฏิบัติไปดังนี้

ก. ประธานสั่งให้ระงับไว้ ๒ ฉบับ

ข. รัฐมนตรีตอบเสร็จไปแล้ว ๕ ฉบับ

ค. ยังคงค้างตอบ ๑๒ ฉบับ

ที่ประชุมรับทราบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมายเลข ๓ รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๗/๒๔๙๖ (วิสามัญ ๒) ชุดที่ ๑

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นทักท้วงหรือแก้ไขประการใดแล้ว ข้าพเจ้าถือว่าได้รับรองรายงานการประชุมครั้งที่ตามที่ได้แจ้งให้ทราบนั้นแล้ว

ต่อไปหมายเลข ๔ กระทู้ถาม กระทู้ถามด่วนอันดับ ๑ ผู้ตั้งกระทู้นายสวัสดิ์ คำประกอบ เรื่องราคาข้าวเปลือกตกต่ำ ถามกระทรวงเศรษฐการ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ด่วนถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ ดังต่อไปนี้

๑. ปรากฏว่าขณะนี้ราคาข้าวเปลือกที่ซื้อขายโดยทั่วไปมีราคาตกต่ำลงไปเป็นอันมาก จนถึงขั้นจะเกิดวิกฤตกาลในการค้าข้าวเปลือก ขอถามว่าเป็นเพราะเหตุใด และรัฐบาลได้คิดแก้ไขช่วยเหลือบรรดาพ่อค้าและชาวนาผู้มีข้าวเปลือกเพื่อจะขายอย่างไร โดยให้ข้าวเปลือกมีราคาสูงขึ้นบ้าง

๒. รัฐบาลทราบหรือไม่ว่า ฐานะความมั่นคงของชาวนานั้นขึ้นอยู่แก่ราคาข้าวเปลือก ถ้าทราบแล้ว รัฐบาลนี้เคยคิดที่จะหาทางช่วยเหลือให้ราคาข้าวของประเทศไทยที่ส่งไปขายยังต่างประเทศนั้นมีราคาสูงขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ขณะนี้บ้างหรือไม่

๓. การที่รัฐบาลผูกขาดการส่งข้าวไปจำหน่ายยังต่างประเทศเสียแต่ผู้เดียวนั้น รัฐบาลนี้คิดหรือไม่ว่า เป็นผลดีผลร้ายแก่ชาวนาอย่างไรบ้าง

๔. รัฐบาลได้ส่งข้าวไปขายยังต่างประเทศได้ราคาประมาณเกวียนละ ๒,๐๐๐ บาทเศษ แต่เหตุใดราษฎรที่ขายข้าวจึงได้ราคาเพียงเกวียนละประมาณ ๕ หรือ ๖ ร้อยบาท รัฐบาลนี้จะตั้งราคาซื้อจากชาวนาให้สูงขึ้นเป็นเกวียนละอย่างน้อย ๑,๐๐๐ บาท จะได้หรือไม่ และถ้า

รัฐบาลนี้ช่วยเหลือให้ราคาข้าวสูงขึ้นไม่ได้แล้ว รัฐบาลนี้ก็ควรจะปล่อยให้การค้าข้าวที่ส่งไปจำหน่ายยังต่างประเทศเป็นไปโดยเสรี เพื่อให้ชาวนาได้ขายข้าวที่ตนมีอยู่นั้นได้ราคาสูง เพื่อชาวนาจะได้มีฐานะมั่นคงขึ้นเช่นนี้จะได้หรือไม่

ท่านประธาน ตามคำถามของข้าพเจ้านี้ได้ตั้งไว้ประมาณ ๒ – ๓ เดือนเศษมาแล้ว แต่อย่างไรก็ตามเถอะ เหตุการณ์ก็ยังคงฟังเป็นอยู่ จึงขอถามอีก และจะขอย้ำท่านรัฐมนตรีซึ่งจะตอบข้าพเจ้าว่า เมื่อประมาณเดือน กรกฎา สิงหา กันยา ๓ เดือนนี้ ต้องการจะย้ำให้ชัดเจนยิ่งขึ้น...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี๋ยวก่อน ผมคิดว่าเอาไว้ตอนซัก

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ไม่ใช่ เพื่อจะตอบให้ตรงประเด็น เพราะมันยาวครับ ผมขอย้ำนิดเดียว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสวัสดิ์ ฯ เอาไว้ตอนซักก็ได้ ให้ตอบเสียก่อน แล้วคุณจะซักอย่างไรก็เชิญ นี่มันไม่ถูก ผิดวิธีที่ทำมา

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ครับ ถ้าอย่างนั้นไม่ซักละ ผมจะเรียนถามอย่างนี้นิดเดียว คือว่าเพื่อให้กระทู้นี้เสร็จเด็ดขาดโดยรวดเร็ว คือกระผมก็ไม่อยากจะให้กระทู้นี้เป็นการเสียเวลามาก ข้อเท็จจริงประจักษ์กันโดยทั่วไปแล้ว ปัญหาเรื่องราคาข้าวตกต่ำลงไปจนชาวนาเดือดร้อน กระผมอยากจะถามรัฐบาลว่า ถ้าหากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการจะยอมรับกับข้าพเจ้าว่า เรื่องราคาข้าวที่ตกต่ำลงไปชาวนาเดือดร้อนมากมายในขณะนี้นั้น เป็นความผิดพลาดของกระทรวงเศรษฐการ ซึ่งดำเนินนโยบายผิดพลาด ยอมรับต่อสภา ข้าพเจ้าจะไม่ถามต่อไปถ้าท่านรับ เพื่อให้งานนี้เสร็จ

พันเอก นายวรการบัญชา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ : กระทรวงเศรษฐการขอประทานตอบกระทู้นี้ว่า ขณะนี้ราคาข้าวเปลือกก็ได้สูงขึ้นแล้ว และไม่น่าจะมีวิกฤตกาลอย่างใด เพราะเป็นธรรมดาในตอนต้นฤดูข้าว ราคาข้าวเปลือกย่อมจะลดลงบ้าง

เป็นธรรมดา และราคาจะเขยิบสูงขึ้นเรื่อย ๆ เป็นไปอย่างนี้ทุก ๆ ปี เรื่องนี้รัฐบาลก็ได้คิดแก้ไขอยู่แล้ว โดยมีสหกรณ์ซื้อขายข้าว และทางกระทรวงเศรษฐการก็จะได้ดำเนินการตั้งฉางข้าวในท้องที่ต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือรับซื้อข้าวจากชาวนา ปัญหาเรื่องนี้จะหมดไปก็เมื่อได้จัดสร้างฉางตามท้องที่ต่าง ๆ ตามโครงการที่ได้วางไว้เสร็จเรียบร้อยแล้ว

ตอบข้อ ๒. รัฐบาลทราบว่าฐานะความมั่นคงของชาวนาขึ้นอยู่แก่ราคาข้าวเปลือก รัฐบาลได้หาทางอยู่เสมอที่จะหาทางช่วยให้ราคาข้าวไทยในต่างประเทศมีราคาสูงขึ้น โดยการรักษาตลาดข้าวไทยในต่างประเทศ และโดยได้ปรับปรุงตัวอย่างข้าวมาตรฐานขึ้นใหม่ เพื่อให้ข้าวไทยอยู่ในความนิยมของต่างประเทศ รักษาชื่อเสียงข้าวไทยไว้ แต่จะให้มีราคาได้เพียงใดในต่างประเทศนั้น เป็นปัญหาเกี่ยวกับปริมาณข้าวในตลาดโลกด้วย ซึ่งรัฐบาลก็ได้พยายามสอดส่องหาทางขยายตลาดข้าวไทยในต่างประเทศอยู่เสมอตลอดมา

ตอบข้อ ๓. รัฐบาลไม่ได้ผูกขาดการส่งข้าวไปจำหน่ายยังต่างประเทศ รัฐบาลเพียงแต่ควบคุมการส่งข้าวออกไปจำหน่ายต่างประเทศเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติและเพื่อมิให้เกิดการขาดแคลนข้าวภายใน และให้ได้มาซึ่งรายได้ตามงบประมาณ และการควบคุมนี้ก็เป็นผลดีแก่ชาวนา

ตอบข้อ ๔. การที่จะให้รัฐบาลรับซื้อข้าวจากชาวนาให้สูงขึ้น ย่อมอยู่ที่ตลาดของภายในและต่างประเทศ และสถานที่ที่ข้าวนั้นได้ผลิตขึ้นมา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งก็เกี่ยวกับตัวชาวนาด้วย ในการที่เร่งรีบขายข้าวขณะที่ราคาข้าวยังไม่ถึงขนาด และถึงแม้ในขณะนี้ราคาที่ขายก็ยังต่ำกว่าราคาควบคุม และเมื่อได้ตั้งฉางข้าวครบถ้วนตามโครงการแล้ว ก็อาจจะช่วยให้ได้รับความสะดวกยิ่งขึ้น ในการที่จะตรึงราคาข้าวให้สูง แต่จะให้ราคาเพียงใดนั้นต้องแล้วแต่ชนิดของราคาข้าวเปลือกและสถานที่ที่ผลิตข้าวนั้น แต่รับรองว่าจะได้ราคาดีกว่าพ่อค้าคนกลางรับซื้อ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าขอตั้งปัญหาซักถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ ดังต่อไปนี้ ก่อนอื่นข้าพเจ้าถามว่า เมื่อประมาณเดือน สิงหา กันยา

๒ เดือนนี้ข้าวเปลือกทั่วไปในประเทศไทยได้มีราคาสูงขึ้น อันเป็นภาวะปกติของการค้าข้าวเปลือกทั่วประเทศใช่หรือไม่ ในฤดูน้ำ ข้าวทั่ว ๆ ไปจะราคาสูง และก็ได้สูงขึ้นจริงถึงเกวียนละประมาณ ๘๐๐ – ๙๐๐ บาทที่ตลาดชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ราคาข้าวได้สูงขึ้นอยู่ประมาณ ๑๕ วันในเดือน กันยายน ข้าพเจ้าขอถามว่าเป็นความจริงหรือไม่ ที่ข้าวได้สูงขึ้นในเดือนสิงหา กันยา สูงขึ้นอย่างสูงสุด และเป็นภาวะปกติที่เคยเป็นมาอย่างทุก ๆ ปี และรัฐบาลได้ทราบหรือไม่ว่าหลังจากนั้นอีกไม่กี่วันพอปลายเดือนกันยายนนั้นเองราคาข้าวได้หวนสปั้นกลับตกลงมาอย่างกระทันหันชั่วระยะเพียง ๔ – ๕ วันเท่านั้น ปลายเดือนกันยายน ในตลาดชุมแสงจาก ๘๐๐ บาทที่เคยได้ขายได้ พ่อค้าจะต้องขายเหลือ ๔๐๐ บาท อันนี้รัฐบาลทราบหรือไม่ ประเด็นสำคัญข้าพเจ้าอยากจะถามว่า เพราะเหตุใดราคาข้าวในปลายเดือนกันยายนนั้นราคามันจึงหวนกลับตกลงมา ตกลงถึง ๔๐ เปอร์เซ็นต์ เป็นเพราะเหตุใด ซึ่งทุกปีใช่หรือไม่ ในเดือนนั้นราคามันจะต้องสูงขึ้นเป็นลำดับ ๆ เพราะเป็นฤดูซึ่งข้าวยังไม่ออกและข้าวเก่าก็ใกล้จะหมดไป เพราะเหตุใดราคามันจึงตกลงไปอย่างนั้น ข้าพเจ้าอยากจะถามในประเด็นนี้นี่อีกประเด็นหนึ่ง และขอถามต่อไปว่า การที่ราคาข้าวได้หวนกลับตกลงไปนั้นเป็นภัยแก่บรรดาพ่อค้าซึ่งกักตุนข้าวไว้ขายเพื่อมีกำไรบ้างตามเชิงการค้าซึ่งเคยปฏิบัติมาในปีก่อน ๆ ใช่หรือไม่ และยิ่งกว่านั้นขอถามต่อไปว่า ปัญหาในเดือนกันยายนที่ข้าวหวนสปั้นตกลงมาอย่างน่าอเนจอนาถใจนั้น ภัยอันนี้ได้กระทบกระเทือนไปถึงชาวนาบ้างหรือไม่ รัฐบาลทราบหรือไม่ว่า ชาวนานั้นหาได้ขายข้าวของตนในเดือนมีนา เมษา จนหมดสิ้นไม่ คงกักตุนข้าวไว้เพื่อจะขายรอราคาในฤดูหน้าน้ำเพื่อเอากำไรสูงในเดือนสิงหา กันยา ตุลา และผลอันนี้ชาวนาต้องถูกขายข้าวด้วยราคาต่ำกว่าที่เคยปฏิบัติมา ราคาได้ถูกลงไปเช่นนี้เป็นการกระทบกระเทือนฐานะความมั่นคงและรายได้ของชาวนาและพ่อค้าด้วยหรือไม่ ที่รัฐบาลตอบเมื่อกี้นี้ว่า ราคาข้าวได้สูงขึ้นแล้ว ข้าพเจ้าใคร่จะขอเรียนถามว่าที่ว่าราคาข้าวสูงขึ้นแล้วนั้นมันเหมือนกับทุกปีไหม ตามปกติในเดือนกันยา ตุลา พฤศจิกา ธันวา เป็นราคาข้าวขึ้นสูงสุดใช่ไหม

เมื่อสิ้นเดือนธันวาคม เข้าเดือนมกราคม, กุมภาพันธ์, มีนาคม ในฤดูข้าวเบาออก ข้าวหนักกำลังใกล้จะเกี่ยว ราคามันจะลดลงไป ๆ เพราะข้าวมันมากอย่างนั้นใช่ไหมตามปกติทุกปีมา แต่เหตุไฉนในปีนี้ราคาในฤดูที่เคยแพงที่สุดมันกลับถูกที่สุด และมันจึงค่อย ๆ ขึ้นอย่างที่ท่านตอบเมื่อกี้นี้ว่าเดี๋ยวนี้ข้าวเบากำลังออกเต็มหมดแล้ว ข้าวหนักเกี่ยวนวดแล้ว แล้วเหตุไฉนราคามันจึงสูงขึ้นได้ มันผิดหลักใช่ไหม แล้วข้าพเจ้าขอถามว่าความจริงใจนั้นราคาข้าวหาได้ขึ้นไม่ ท่านอาจจะเอาคำตอบที่ว่าเมื่อประมาณเดือนเศษมานี้ญี่ปุ่นได้มาเจรจาขอซื้อและเขยิบขึ้นไปประมาณเกวียนละ ๒๐ บาท แต่เดี๋ยวนี้ท่านทราบหรือไม่ว่าราคามันได้ตกลงไปอีกแล้ว แล้วเดี๋ยวนี้ราคามันกำลังจะตกลงไปสี่/ตกลงไปสี่ ๆ อีก ท่านได้ศึกษาสถานการณ์ในท้องตลาดบ้างหรือเปล่า เมื่อประมาณ ๑๐ วันมานี้ราคาข้าวสาร ๕ เปอร์เซ็นต์ห้าบละ ๗๕ บาท เมื่อวานซืนนี้ราคาห้าบละ ๗๐ บาท ราคามันขึ้นหรือราคามันลง ข้าพเจ้าอยากจะถามขอให้ท่านตอบที่ท่านตอบข้าพเจ้ามาเมื่อตะกี้นี้ว่าในฤดูต้นข้าวออกรวงหรือนวดข้าวราคาข้าวมันย่อมถูกลง อันนี้ท่านรัฐมนตรี ๆ ข้าพเจ้าไม่เถียง ในฤดูที่ข้าวออกรวงหรือนวดข้าว ข้าวมันถูกลง แต่ข้าพเจ้าถามเมื่อกี้นี้ข้าพเจ้าไม่ได้ถามเดือนนี้หรือเดือนหน้าซึ่งเป็นฤดูข้าวออก ข้าพเจ้าถามว่าเดือนสิงหาคม,กันยายน, ตุลาคม ซึ่งไม่ใช่ฤดูข้าวออกรวง ไม่ใช่ฤดูนวดข้าว แต่เหตุไฉนราคาข้าวมันจึงตกต่ำลงไปอย่างน่าอัศจรรย์ใจ ข้าพเจ้าถามตรงนี้ ท่านมาตอบคลุม ๆ บอกว่าฤดูข้าวออกรวงนวดข้าวมันก็ถูก ข้าพเจ้าไม่เถียง แต่ข้าพเจ้าไม่ได้ถามในประเด็นนี้ ข้าพเจ้าถามในประเด็นว่าเมื่อเดือน ๑๑ เดือน ๑๒ ทำไมราคาข้าวมันจึงถูกลง ถูกลงกว่าในราคาที่เขาซื้อในสมัยเดือนเมษายน เพราะเหตุไร ถามตรงนี้ เพราะฉะนั้นท่านตอบไม่ตรงประเด็น ตอบเสียใหม่ ที่ท่านตอบเมื่อตะกี้นี้ว่ารัฐบาลได้ดำริคิดจะตั้งฉางข้าวโดยทั่วไปทุกหนทุกแห่งในตลาดการค้าข้าว ก็คงจะมีความมุ่งหมายว่าเพื่อกระทรวงเศรษฐการจะได้เอาเงินนั้นให้ฉางข้าวรับซื้อคือตั้งราคาไว้ไม่ให้พ่อค้ากดราคาข้าว ขอถามหน่อยเถอะที่ท่านต้องการสร้างฉางทั่ว ๆ ไปนั้น

ท่านกลัวพ่อค้ากดราคาข้าวใช่ไหม ท่านกลัวคนกลางกดราคาข้าวใช่ไหม แล้วที่ราคาข้าวมันถูกอยู่ทุกวันนี้ ข้าวเปลือกในเดือนสิงหาคม,กันยายน มันหวนสวนสบันถูกลงไป ท่านเข้าใจว่าเป็นเพราะพ่อค้ากดราคาข้าวใช่ไหม ขอให้ท่านตอบ ถ้าไม่ใช่พ่อค้ากดราคาข้าว เป็นเพราะความผิดพลาดของกระทรวงเศรษฐการที่ไม่สามารถจะระบายข้าวไปต่างประเทศได้ใช่ไหม ที่ท่านตอบข้าพเจ้ามาเมื่อตะกี้นี้ว่ารัฐบาลนี้ไม่ได้มีการผูกขาดข้าว ข้าพเจ้าก็คิดว่าท่านไม่น่าจะตอบข้าพเจ้าเช่นนั้น ข้าพเจ้าถามต่อไปว่าถ้าหากว่ารัฐบาลไม่ได้มีการผูกขาดการค้าข้าวแต่คนเดียว ประชาชน เอกชนสามัญโดยทั่วไป บริษัทห้างร้าน โรงสี ในกรุงเทพ ฯ จะส่งข้าวไปต่างประเทศโดยเสรี โดยไม่ขออนุญาตจากท่าน โดยไม่ขอใบ PERMIT จากท่าน โดยไม่ขอใบอนุญาตโควต้าข้าวจากท่าน โดยไม่ทำคุณงามความดีต่อกระทรวงเศรษฐการ โดยเอาข้าวขายให้ ๕ กระสอบ และมีสิทธิฟรีส่งไป ๑ กระสอบ เรียกว่าฟรีโควต้า เหตุการณ์อย่างนี้มีหรือเปล่า แล้วถ้ามีอย่างนี้จะเรียกว่าการค้าโดยเสรีใช่หรือไม่........

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่าให้มันยืดยาวนักคุณสวัสดิ์ เอาเป็นตอน ๆ เถิด ซักถึง ๓ ครั้ง มันยืดยาวนักนี่

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : แต่ปัญหาเรื่องข้าวนี่กระผมคิดว่า....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเป็นตอน ๆ เถอะ เอาเป็นตอน ๆ ดีกว่า

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : เดี๋ยวมันก็หมด ๓ ครั้ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณซักได้ถึง ๓ ครั้ง ถ้าคุณว่าไปอย่างนั้นละก็ท่านรัฐมนตรีงงใหญ่

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : คือท่านรัฐมนตรี ฯ ท่านเข้าใจแล้ว ท่านคงจำข้อที่ข้าพเจ้าถาม แล้วท่านคงตอบได้ละเอียด แล้วเรื่องนี้เป็นเรื่องยาวเรื่องใหญ่ แล้วเป็นเรื่องของชาติของประชาชนซึ่งกำลังถูกกดราคาข้าว.........

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญใหม่ เอาละข้าพเจ้าเข้าใจแล้วถึงให้เป็น

ด่วนอย่างไรเล่า

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ถูกแล้วครับ เป็นด่วน แต่ว่าไหน ๆ ด่วนทั้งที ข้าพเจ้ายังมีข้อซักอีกแยะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาไว้ครั้งที่ ๒ ที่ ๓ ก็ได้นี่ท่าน

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ให้ตอบเสียก่อน รัฐมนตรีตอบให้หมดแล้วข้าพเจ้าซักอีก มันต้องซักกันหลายครั้งหลายหนเพราะสถานการณ์บ้านเมืองมันไม่ได้ดีขึ้น ท่านประธาน ฯ ขอเปิดโอกาส วันนี้มี ๓ กระทู้เท่านั้นให้เวลาเต็มที่สักหน่อยเถิด มันเป็นหัวใจของชาติเรื่องข้าวนี้ ข้าพเจ้าถามต่อไปว่าการขออนุญาตข้าวซึ่งบรรดาพ่อค้า โรงสี ต่าง ๆ ในกรุงเทพ ฯ จะขออนุญาตส่งไปต่างประเทศนั้น ข้าพเจ้าขอถามว่านอกจากสัญญาที่รัฐบาลได้ทำไว้กับต่างประเทศแล้ว ซึ่งปีหนึ่งประมาณล้านตันซึ่งทำไว้กับอังกฤษก็ดีหรือต่างประเทศใด ๆ ก็ดี เหลืออีนอกนั้นรัฐบาลได้อนุญาตให้เอกชนส่งไปต่างประเทศได้ใช่หรือไม่ ถ้าหากใช่ ข้าพเจ้าขอถามต่อไปว่าข้าวที่เหลือซึ่งเอกชนสามารถจะส่งไปต่างประเทศได้โดยหาตลาดเอง เมื่อเขาเปิดเลตเตอร์ออฟเครดิต (Letter of Credit) มาว่าเขาหาตลาดได้แล้วจะส่งไปที่นั่นที่นี่ เขายื่นคำร้องต่อกระทรวงเศรษฐการ กระทรวงเศรษฐการให้ทันทีไหม ให้ทุกรายไหม เพื่อเขาจะได้ขายข้าวไปต่างประเทศได้ ให้ทุกรายไหม ถ้าไม่ให้ทุกรายเพราะอะไร แล้วขอถามรัฐมนตรีต่อไปว่าบรรดาพ่อค้าได้พูดกันอย่างนี้มีความจริงหรือไม่ว่าการที่จะส่งข้าวไปต่างประเทศฟรีโควต้านั้น เมื่อได้ average letter of credit มาจากต่างประเทศแล้วไปติดต่อยื่นคำร้องต่อกระทรวงเศรษฐการ จะยังไม่ได้ จนกว่าพ่อค้านั้นต้องไปติดต่อกับบุคคลคนหนึ่งคือคุณอดิศร ฯ ข้าพเจ้าขอโทษที่ออกนาม แล้วคนนั้นจะทำการวิ่งเต้น แล้วในที่สุดพ่อค้าจึงจะมีสิทธิ์ส่งข้าวไปต่างประเทศได้เช่นนี้เป็นความจริงหรือไม่ แล้วถ้าจริง การที่ต้องไปติดต่อกับบุคคลภายนอกดังกล่าวนามมานั้น มันทำให้ราคาข้าวต้นทุนในประเทศสูงขึ้นเป็นอันมาก ข้าวไทยไม่สามารถจะไปตีตลาดสู้ตลาดภายนอกได้ เป็นผลเสียหายแก่ประเทศไทยจริงหรือไม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอสมควร:

ประทานตอบในคำถามข้อ ๑. ที่ว่าทำไมราคาข้าวตกเมื่อเดือนกันยายน ก็เนื่องจากว่าตลาดข้าวนอกประเทศเช่นฮ่องกงและที่แหลมมะลายูเป็นต้นได้เกิดความปั่นป่วนขึ้น เพราะเหตุว่ามีการสงบศึกที่เกาหลี และก็พวกนี้ได้ตุนข้าวไว้มาก จึงได้มีกฤษฎีกาห้ามไม่ให้ข้าวทุกประเภทเข้าไป จึงเป็นเหตุให้เกิดความตกใจกันในนี้ แต่ว่าทางกระทรวงเศรษฐการก็ได้พยายามที่สุดแล้วที่ส่งข้าวออกไปครบจำนวนตามงบประมาณที่ได้ ประการที่ถามถึงเรื่องที่บุคคลที่ท่านกล่าวนามมาเมื่อตะกี้นี้พูดถึงวิธีจำหน่ายข้าวว่าถ้าคนเปิด L.C. มาแล้วจะให้ทุกคนหรือไม่ ผมขอกราบเรียนว่าการส่งข้าวไปต่างประเทศนั้น คือว่าเรามีข้าวหลายประเภท ถ้าปล่อยให้บุคคลทุกคนเปิด L.C. เข้ามาโดยจะเอาข้าวประเภทนั้นประเภทนี้ ก็อาจจะมีเหลือบางประเภทเช่นปลายข้าวขายไม่ออก เพราะฉะนั้นกระทรวงเศรษฐการจะต้องสเปคคูเลท(speculate) ในเรื่องเหล่านี้ ยิ่งกว่านั้นก็คือเราต้องคำนึงถึงบุคคลที่เขาเอาข้าวมาช่วยกระทรวงเศรษฐการให้เอาไปให้แก่ต่างประเทศตามสัญญาระหว่างรัฐบาลต่อรัฐบาลก่อน เพราะพวกนี้เขาควรจะได้รับความช่วยเหลือตาม ratio ที่เขาได้ช่วยกระทรวงเศรษฐการ ถ้าเราปล่อยให้บุคคลทุกคนเปิด L.C. เข้ามา และเลือกข้าวได้ตามความพอใจแล้ว บางทีข้าวที่เหลือนั้นอาจจะขายไม่ออก คือเขาเอาแต่ข้าวดีไป แล้วบุคคลที่เขาได้ส่งข้าวมาขายให้แก่กระทรวงเศรษฐการเพื่อออกไปจำหน่ายต่างประเทศนั้นไม่ได้รับความช่วยเหลือเป็นพิเศษแล้ว ต่อไปเราก็จะหาข้าวลำบากในการส่งข้าวต่างประเทศ เพราะฉะนั้นจึงได้วางหลักเกณฑ์ไว้ว่า การที่กล่าวถึงบุคคลภายนอกและพาดพิงมาอย่างนี้ ผมรู้สึกเสียใจเป็นอันมาก เพราะผมได้พยายามทำดีที่สุดแล้วสำหรับเรื่องข้าวเรื่องน้ำ และการที่ว่าราคาข้าวตกเวลานี้นั้น ผมขอเรียนยืนยันว่าผมมีสถิติว่าราคาข้าวปี ๒๔๙๗ ต้นปีนี้ข้าวมันเป็นชั้น ๆ คือข้าวชั้นที่ ๑ ชั้นที่ ๒ ชั้นที่ ๓ เป็นราคาเดียวกับต้นปี ๒๔๙๖ ต่ำกว่าต้นปี ๒๔๙๕ นิดหน่อย สูงกว่าปี ๒๔๙๔ สูงกว่าปี ๒๔๙๓ ต่ำกว่าปี ๒๔๙๒ นิดหน่อย ต่ำกว่าปีพ.ศ.๒๔๙๑ ประมาณเกวียนละ ๙๐ บาท นี่เป็นตัวเลขที่กระทรวงเศรษฐการได้บันทึกไว้ เพราะฉะนั้นเรื่องข้าวเรื่องน้ำนี้มิใช่ว่าเราจะอยู่ได้แล้วเราจะทำได้ตามอำเภอใจ เราต้องศึกษา

เหมือนกันในหลักเกณฑ์เกี่ยวกับตลาดนอก ตลาดข้างนอกและราคาข้าวนี้ที่ว่าต่ำหรือสูง – สำหรับราคาข้าวเปลือกนี้พูดก็เป็นการที่พูดยากจริง ๆ เพราะเหตุว่าแม้แต่ข้าวสุโขทัยเองก็ราคาถูกกว่าข้าวพิษณุโลก ก็ปรากฏผลว่าข้าวที่สุโขทัยนั้นเป็นข้าวเปลือก– ยิ่งกว่านั้นเราจะต้องคำนึงถึงชาวนาซึ่งบางทีอยู่–ชนิดที่เมื่อสีแล้วไม่ได้ข้าวเปอร์เซ็นต์สูงเท่าข้าวพิษณุโลก ยิ่งกว่านั้นเราจะต้องคำนึงถึงชาวนาซึ่งบางทีก็อยู่ที่บ้านนอกห่างไกลมาก การขนส่งก็แพงมาก เพราะฉะนั้นราคาข้าวเปลือกแกก็อาจจะต้องลดกว่าราคาที่อื่นเขา

ส่วนการตั้งฉางนั้นผมก็จะเรียนให้ทราบว่าก็โดยเหตุที่ว่าเราต้องการจะช่วยชาวนาให้ได้ขายข้าวดีขึ้น ทางสหกรณ์ซื้อข้าวได้ขยายกิจการออกไปและโดยที่กระทรวงเศรษฐการก็ช่วยรับหน้าที่ช่วยได้พยายามหาเงินที่จะสร้างฉางในบางแห่งซึ่งมีข้าวมากมายพอที่เราจะรับให้ชาวนาเหล่านี้ฝากข้าวไว้ในฉางได้จนกว่าจะถึงราคาดี ผมคิดว่าอย่างนี้เป็นการดีแล้วสำหรับชาวนา

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าขอตั้งข้อสังเกตุคำตอบของท่านรัฐมนตรีซึ่งได้บอกข้าพเจ้ามาเมื่อกี้นี้ ท่านได้ตอบนักถามหมาว่าการที่ราคาข้าวในเดือนกันยายนได้มีราคาตกต่ำลงไปเป็นอันมากนั้น เนื่องจากตลาดฮ่องกงและตลาดมลายูและซีลองแห่งปิดเดือง เนื่องจากสถานะการณ์เกาหลี ข้าพเจ้าก็อยากจะทราบว่าเพราะเหตุอันใดจึงแน่นอนในฮ่องกง ในมลายู ในสิงคโปร์ จึงงดไม่ยอมรับซื้อข้าวจากประเทศไทยในระยะนั้น และในระยะต่อมาเดี๋ยวนี้ฮ่องกงเริ่มซื้อต่อหรือยัง และท่านได้เริ่มติดต่อกับอังกฤษแล้วหรือยังในการที่จะส่งข้าวไปต่างประเทศ ข้าพเจ้าขอถามว่าเพราะเหตุใด ขอให้รัฐบาลได้ชี้แจงโดยละเอียดว่าเหตุใดเขาจึงงดซื้อข้าว

ประการที่สอง ขอซักต่อไป ที่ท่านบอกว่าการที่บุคคลได้มีแอล. ซี. (L.C) มาแล้วคือเปิดเล็ตเตอร์ออฟเครดิต (letter of credit) มาแล้ว ก็ไม่สามารถให้ได้ทุกคนไป ต้องคำนึงถึงสถานะการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนบุคคลที่มาขอติดต่อนั้น หลักการอันนี้เดี๋ยวนี้ท่านยังคงใช้ตามเดิมหรือว่าท่านเปลี่ยนแล้ว ถ้าหากว่าท่านเปลี่ยนโดยว่าใครมีเล็ตเตอร์ออฟเครดิต (letter of credit) มาจากต่างประเทศก็ให้สิทธิส่งข้าวไปต่างประเทศได้ทุกคน ถ้าเปลี่ยนเป็นดั่งนี้อยากจะถามว่าเปลี่ยนตั้งแต่วันใด และเพราะเหตุใดท่านจึงเปลี่ยน//ยกการอันที่เสียโครงการอันนี้เสีย เปลี่ยนมาใช้ว่าใครมีเล็ตเตอร์ออฟเครดิต (letter of credit) แล้วส่งไปได้หมด ทำไมท่านจึงเปลี่ยนมาอย่างนี้ ถ้าหากว่าท่านเปลี่ยนนะ แต่ถ้าไม่เปลี่ยนก็แล้วไป ขอถามต่อไปในปัญหาอีกข้อหนึ่ง ที่ท่านตอบมาเมื่อกี้นี้ท่านจะอธิบายถึงอะไรข้าพเจ้าจะจำท่านบอกว่าข้าวสุโขทัยมันก็อย่างหนึ่ง ข้าวพิษณุโลกราคามันอย่างหนึ่ง ข้าวนครสวรรค์หรืออุตรดิตถ์ อุดร ขอนแก่น มันก็อย่างหนึ่ง ราคามันก็ไม่เหมือนกันเป็นความจริง ข้าพเจ้าก็ไม่อยากจะถามและ

ท่านก็ไม่น่าจะตอบ เพราะปัญหาราคาข้าวของแต่ละท้องที่ไม่เหมือนกันตลอดจนคุณภาพข้าวและชนิดของข้าว ข้าพเจ้าต้องการถามเพราะเหตุใดราคาข้าวนั้นจึงถูกลงไปกว่าที่เป็นมา อันนี้เป็นประเด็นที่ข้าพเจ้าถาม ไม่ใช่ถามถึงความแตกต่างของราคาแต่ละท้องที่ ปัญหาอีกอันหนึ่งซึ่งข้าพเจ้าถามท่านและท่านก็ไม่ตอบ การตั้งกรรมการนั้นตั้งเพื่อประโยชน์อันใด ในปัจจุบันนี้บรรดาพ่อค้าต่าง ๆ ที่ซื้อข้าวจากชาวนานั้นได้กดราคาข้าวลง ไม่มากมายก่ายกองจนกระทั่งร่ำรวยกันกระนั้นหรือ หรือว่าบรรดาพ่อค้าได้ทำการแย่งซื้อแย่งขาย แย่งซื้อจากชาวนากันอยู่หรือว่าบรรดาพ่อค้าในประเทศไทยได้ตั้งผูกขาดตั้งราคาซื้อจากชาวนาแต่ลำพังเพื่อให้ราคาข้าวต่ำ ถ้าหากว่าบรรดาพ่อค้าต่าง ๆ ไม่ได้มีการตั้งเป็นองค์การหรือตั้งเป็นสมาคมกดราคาข้าวต่าง ๆ แล้วก็หมายความว่าพ่อค้าแย่งกันซื้อจากชาวนาในฤดูนวดข้าว เมื่อแย่งกันซื้อแล้วราคาข้าวนั้นก็ต้องสูงขึ้น เพราะบรรดาพ่อค้าแย่งซื้อและก็เหตุใฉนละท่านจึงไปตั้งกรรมการให้เป็นการเสียเวลา ถ้าเขาขายได้ในราคาที่บรรดาพ่อค้าแย่งซื้อแย่งขาย ที่ข้าพเจ้าขอถามต่อไปนอกจากที่ท่านตอบมาแล้ว ข้าพเจ้ายังมีปัญหามีข้อข้องใจอีกมากมายถึงปัญหาการขายข้าวนี้ อยากจะถามต่อไป ก่อนจะถามต่อไปข้าพเจ้าต้องขอประทานโทษต่อท่านซึ่งได้ตอบมาเมื่อกี้นี้ ซึ่งข้าพเจ้าได้เอาชื่อบุคคลภายนอกมากล่าวซึ่งความจริงข้าพเจ้าไม่ทราบเรื่อง เพียงแต่ว่าได้มีบรรดาพ่อค้าบางคนได้บอกกล่าวว่าเหตุการณ์มันเป็นเช่นนั้น ขอถามต่อไปว่าอย่างนี้ เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๖ รัฐบาลนี้ได้เซ็นสัญญาขายข้าวกับประเทศอินเดียเหมือนกันเช่นปี ๒๔๙๔ – ๒๔๙๕ หรือเปล่า ได้เซ็นสัญญาหรือเปล่า และขอถามว่าปี พ.ศ. ๒๔๙๖ ตลอดปีนั้น ท่านได้ส่งข้าวไปขายในเมืองอินเดียบ้างหรือเปล่า อินเดียรับซื้อหรือเปล่า ถ้าอินเดียไม่ได้เคยซื้อข้าวเมืองไทยในปี ๒๔๙๖ เลย เป็นเพราะเหตุใด ขอถามว่าเป็นเพราะเหตุใด ยังไม่จบครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถามมันยาวนักท่าน จังหวะนี้ช้าเหลือเกิน ครึ่งชั่วโมงแล้วท่าน ซักคนเดียวครึ่งชั่วโมงแล้วท่าน

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : มันจะเป็นเวลาหนึ่งวัน หรือหนึ่งชั่วโมงอะไรก็ตามทีเถิดท่านประธาน นี่มันเป็นงานของชาติบ้านเมือง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ของท่านครึ่งชั่วโมงแล้ว

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านไม่ได้เป็นผู้แทนไปดูชาวนาเขาเดือดร้อนครับ และสถานะบรรดาของเพื่อนผู้แทนทั้งหลายนั้นแย่ ชาวนาเดือดร้อน ข้าวไม่มีราคา เขาด่า ไม่ต้องด่าฝ่ายค้านหรอก ถามฝ่ายรัฐบาลดูเถิดเดือดร้อนทั้งนั้น ทุกคนแย่ด้วยกันทั้งนั้นถ้าหากเป็นประเภท ๒ ข้าพเจ้าไม่เดือดร้อน นี่ประเภท ๑ มันต้องขึ้นอยู่กับเสียงชาวไร่ชาวนา เพราะฉะนั้นขอให้ข้าพเจ้าได้เปิดโอกาสได้ถามเต็มที่ ข้าพเจ้าได้ถามขอให้ท่านรัฐมนตรีตอบว่า เราได้ขายข้าวให้อินเดียไหม และขอถามต่อไปว่าในข้าวเกวียนหนึ่ง ๆ สีออกมามันจะมีต้นข้าวมีปลายข้าว ข้าวหัก ปลายข้าวหักนี้เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๔ – ๒๔๙๕ เราขายให้อินเดียใช่ไหม มาปีนี้เราขายใครไม่ได้ ค้างเต็มไปหมด ผลมันเสียหายเกิดขึ้นหรือไม่ ขอถามต่อไปอีก ปี ๒๔๙๖ เราขายข้าวให้ตลาดในยุโรปเป็นจำนวนเท่าใด ปี ๒๔๙๕ เราขายข้าวให้ตลาดยุโรปเท่าไร มันลดลงไปเท่าไร ถ้ามันลดลงส่งข้าวไปยุโรปไม่ได้ทันเพราะอะไร มันเพราะอะไรยุโรปจึงไม่ซื้อข้าวไทย หรือซื้อน้อยมากกว่าทุก ๆ ปีมา เป็นเพราะอะไร ขอถามต่อไปอีกเมื่อเร็ว ๆ นี้รัฐบาลอังกฤษได้มาเจรจาทำสัญญากับประเทศไทยเพื่อทำการซื้อข้าว เพราะเหตุใดรัฐบาลไทยโดยกระทรวงเศรษฐการจึงไม่เซ็นสัญญากับเขาเพื่อให้บรรดาประชาชนชาวนามีความหวังว่าจะขายข้าวไปต่างประเทศได้เพื่อราคาข้าวมันจะได้ดีขึ้นในฤดูชาวนาจะขายข้าว ทำไมท่านไม่เซ็นสัญญา ไม่เซ็นสัญญากับอังกฤษไปและต่างประเทศเสีย และขอถามต่อไปว่าเมื่อปีกลายนี้ ปีก่อนนี้ในเดือนมกราคม เราได้มีการเซ็นสัญญาส่งข้าวไปต่างประเทศในเดือนนี้หรือไม่ แต่มาปีนี้จนเดือนมกราคมแล้วเรายังไม่มีการติดต่อ เรายังไม่มีการเซ็นสัญญากับต่างประเทศเลยใช่หรือไม่ในการส่งข้าวไป ขอถามต่อไปอีกว่าปัญหาที่กระทรวงเศรษฐการได้บังคับให้บรรดาพ่อค้าต่างประเทศที่มาซื้อข้าวจากเมืองไทยนั้นต้องซื้อกระสอบใบละ ๑๔ บาท ได้ปฏิบัติอยู่กี่เดือน และก็เดี๋ยวนี้เลิกหรือยัง และก็เขาเคยติดต่อบอกว่าเอากระสอบของเขามาซื้อมาใส่ดีกว่าเพราะราคาใบละ ๔ บาท เหตุการณ์เหล่านี้เดี๋ยวนี้ท่านยังบังคับให้เขาใช้กระสอบซึ่งมีราคาสูงอีกหรือไม่ และการที่เราบังคับให้เขาซื้อกระสอบในราคาสูงเช่นนี้มันเป็นผลเสียหายทางจิตใจ ทำให้เขาเบื่อหน่ายต่อการค้าข้าว ซื้อข้าวจากเมืองไทยหรือไม่ ขอถามต่อไปอีกว่า การที่ราคาเงินปอนด์ดอลลาร์...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : แบ่งเป็นตอน ๆ อย่าซ้ำกัน

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านจำไว้ครับ ผมก็มีเวลาอีกครั้งเดียวก็จะหมดแล้ว ขอหน่อย ว่าก็จากันไม่ได้ ขอให้ท่านเรียกเรื่อยว่าเรื่องอะไรที่ผมเสนอ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ฉันเรียกทีหลังกันท่านเอาเรื่องร้องเรียนก็ไม่รู้

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ครับ ถึงว่าต้องการให้ผมถามเป็นเรื่องยาวไม่ใช่เรื่องสั้น ๆ ท่านประธานโปรดให้โอกาสครับ ถูกอะไรเป็นเบ็ดเตล็ดเกะกะไม่เป็นประโยชน์ก็เยอะ แต่ที่ผมถามเป็นเบื้องต้นและเป็นเรื่องของชาวนาเขาทั้งนั้น ขอให้เปิดโอกาสและมี ๓ กระทู้เท่านั้นตามระเบียบวาระ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตามกระทู้ของท่านก็ไปครึ่งทั่วแล้วว่าเสียแล้ว

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ไม่เป็นไรครับ ข้าพเจ้าขอถามต่อไปว่าปัญหาเงินดอลลาร์และเงินปอนด์ที่มีราคาสูงในเวลานี้และรัฐบาลแก้ไม่ตกเพราะว่าเราไม่สามารถจะส่งผลิตผลภายในประเทศคือข้าวกับสัตว์ที่ไปขายยังต่างประเทศ เมื่อส่งข้าวไปขายต่างประเทศไม่ได้เงินปอนด์เงินดอลลาร์ที่จะไหลมาสู่ประเทศไทยก็ไม่มี เมื่อไม่มีก็หาซื้อเรายังใช้กันอย่างฟุ่มเฟือย มันจึงเป็นเหตุให้ราคาดอลลาร์ปอนด์สูงขึ้น จึงแก้ไม่ไหว เหตุนี้ใช่บ้างหรือไม่ ถามเท่านั้นก่อน

พันเอก นายวรการบัญชา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ : ผมขอประทานตอบข้อซักถามว่าดังนี้ การที่ต้องกงต้องมีกฤษฎีกาห้ามข้าวทุกประเภทเข้านั้น เพราะต้องกงได้ซื้อข้าวไว้มากมายเกินไปกว่าที่จะเรชั่น (*ration*) แก่ประชาชนในนั้นและขาดทุน จึงได้มีกฤษฎีกานี้ออกมาเพื่อสำหรับที่จะระบายข้าวนี้สต๊อกไปให้หมดไป สำหรับกับอังกฤษนั้นยังไม่ได้ทำ กระทรวงเศรษฐการได้พบกับเซอร์ จ๊อบเลย์ เมื่อวานซืนนี้เอง เพราะฉะนั้นผลแห่งการเจรจาก็คงจะตกลงกันได้ ถ้าคิดว่าการทำสัญญาระหว่างประเทศอย่างนี้ง่ายดายอย่างที่ว่าเอาเวลาอะไรเป็นไปแล้วเซ็นกันมาทีเดียวก็ได้ แต่นี้ด้วยเหตุผลว่าต้องมีการต่อรองซึ่งกันและกัน เขา

ก็รักษาผลประโยชน์ของเขา กระทรวงเศรษฐการก็รักษาผลประโยชน์ของแผ่นดินไทย จึงเป็นเหตุให้ต้องรู้ที่ถูกที่ผิดถ้อยทีถ้อยจะไปติดต่อกัน และเข้าใจว่าเขาจะเข้ามาเจรจากันในวันที่ ๑๒ เหตุผลนั้นส่วนเหล่านี้ก็เกี่ยวกับข่าวคราวเช่นนี้จึงทำให้พวกพ่อค้าขึ้นไปกดราคาข้าวก็ได้ เพราะฉะนั้นในฐานะที่ท่านเป็นผู้แทนราษฎรประเภท ๑ เหมือนผม ~~เพทิศ~~ เหมือนกันย่อมรู้ว่าการขายข้าวของพี่น้องราษฎรชาวนานั้นเขาจะขายก่อนสิ้นเดือนมิถุนายนเสมอไป เพราะว่าเขาไม่มีทางที่จะเอาข้าวออกมา บุคคลที่เดือดร้อนที่สุดคือบุคคลที่เป็นพ่อค้าคนกลาง ที่ที่แล้วนี้ได้กะ ได้การ[illegible]ในการผิดนึกว่าผลแห่งสงครามเกาหลีคงไม่ทำให้ข้าวต่างๆ ยุติระงักจึงได้มีการกักตุนขึ้น ตามเรื่องจะพูดรองได้ว่าชาวนาเองเขาจะเก็บข้าวไว้กินเองสำหรับข้าวที่จะเหลือจาก นอกจากนั้นขายหมด เพราะฯ/ฉะนั้นบุคคลที่ค้าขายเช่นนี้ก็จะเสียขาดทุนบ้าง/~~ทำหาย~~ได้กำไรบ้าง จะได้กำไรเท่าไรก็หาไม่ได้ในเมื่อเขาได้กำไรก็ไม่เคยมาบอกแก่สภานี้หรือบอกแก่รัฐบาลเลย พอเขารู้สึกว่าเขาขาดทุนเขาก็ร้องทุกข์ดังเช่นที่ท่านกล่าวเมื่อกี้นี้

การส่งข้าวไปยุโรปนั้นผมอยากจะขอประทานกราบเรียนว่ายุโรปนั้นอาหารมาตรฐานของเขาไม่ใช่ข้าว เราส่งให้เขานั้นจะมากเท่าเราเลี้ยงพวกตะวันออกของเรานั้นย่อมเป็นไปไม่ได้ ยิ่งกว่านั้นข้าวที่เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๖ เขาจะไม่พอเลี้ยงกันเสียด้วยซ้ำ ซึ่งทะลักออกมาเมื่อตอนพฤศจิกายนหรืออะไรเช่นนี้ และอีกข้อหนึ่งขอประทานกราบเรียนว่าเรื่องอินเดียที่นั้นใน ปี ๒๔๙๖ ไม่ได้ขายเลย เพราะปี ๒๔๙๕ เราเขาทำสัญญาไว้ ๑ ล้าน ๖ แสนตันในปี ประเทศอินเดียเขากินปลายข้าวทั้งนั้น ปลายข้าวเอ~~ทีน~~ (A.) นั้นในปี ๒๔๙๖ ไม่ได้ขายเลยและผมขอประทานกราบเรียนว่าอินเดียก็ดี ซีลอน ก็ดี ไม่ใช่ตลาดข้าวของประเทศไทยเลยแต่ไหนแต่ไรมา เว้นแต่เขาไม่พอ ไม่พอกินเมื่อไรซื้อจากพม่าไม่พอเมื่อไรจึงจะวิ่งเข้ามาซื้อข้าวไทยเมื่อนั้น เพราะฉะนั้นความเห็นนี้ก็ไม่น่าจะเป็นห่วงอะไรทั้ง ๆ ที่ไม่ได้ขายข้าวให้อินเดีย ๑ แสน ๖ หมื่นตันในปี ๒๔๙๖ เราจัดการค้าขายทัดเทียมกับปี ๒๔๙๕ ทุกประการ โดยอินเดียไม่ได้ซื้อข้าวไทยแม้แต่ตันเดียว ส่วนเขาจะไม่มาซื้อจากเราเพราะเหตุอะไรนั้นไม่ทราบ เขาอาจจะมีพอแล้วก็ได้หรือว่าเขาได้จากพม่าพอแล้วก็ได้ ได้จากที่อื่นหรือก็ได้ แต่ว่าข้าวของเราก็ได้ส่งไปยุโรปแล้ว

สำหรับปี ๒๔๘๖ แม้แต่งบประมาณซึ่งจะเห็นได้ว่าเราได้งบประมาณถูกต้องทุกประการคือ ๖๘๕ ล้านบาท

อีกข้อหนึ่งเรื่องกระสอบนี้ ผมจะต้องกราบเรียนว่ากระสอบนี้โดยเหตุที่ประเทศไทยต้องซื้อจากประเทศอื่นเขามาเพื่อใส่ข้าวออกไปขายต่างประเทศถึงใบละ ๑๒ บาทเวลานั้น เราจึงมาขาย ๑๔.๔๕ บาท ก็ด้วยเหตุผลว่าค่าการซื้อกระสอบที่เป็นราคาเงินตั้ง ๒๐ – ๓๐ ล้านบาท ต้องเอามาเก็บไว้ มิฉะนั้นเราก็ไม่แน่ใจว่าจะมีกระสอบขายไปหรือไม่ ด้วยเหตุผลเช่นนี้เราจึงได้บังคับให้เขาต้องซื้อกระสอบเราด้วยราคาเท่ากับคิดดอกเบี้ยนิดหน่อยเท่านั้นเอง และในปีต่อไปเมื่อเราซื้อราคากระสอบถูกลงเช่นนี้แล้วก็ต้องลดลงไปตามส่วน ผมเรียนได้ว่าดังนั้น ส่วนปัญหาเรื่องเงินปอนด์กับเงินดอลล่าร์นี้ ผมเสียใจจริง ๆ ที่กระทรวงเศรษฐการได้ส่งข้าวถูกต้องและได้ราคาดีด้วย และได้นำเงินปอนด์และเงินดอลล่าร์เข้ามาอย่างมากมายเต็มที่ก็ไม่น่าที่จะเป็นโทษของกระทรวงเศรษฐการเลย.

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าขอซักถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการตามนัยที่ท่านได้ตอบข้าพเจ้ามาเมื่อตะกี้นี้มันมีความข้องใจอยู่ ที่ท่านบอกว่าข้าวตอนต้น ๆ มีอาจจะขาดแคลนภายในประเทศ แล้วก็ต่อมาข้าวมันจึงได้ทะลักออกมามากมายถ่ายกองพะเนิด ท่านก็ยอมรับมาว่าข้าวมันเพิ่งทะลักออกมา การที่ข้าวทะลักออกมาใหม่ ๆ หรือตอนต้นมือได้เกิดการขาดแคลนข้าวขึ้นบ้างนั้น หมายความว่ากระทรวงเศรษฐการได้ตัวเลขที่ผิดพลาดใช่ไหม เมื่อปัญหาการขาดแคลนข้าวในกรุงเทพ ฯ เกิดขึ้น ท่านก็เข้าใจไปว่าข้าวในเมืองไทยนั้นมันจะหมดแล้ว จึงงดไม่ยอมส่งไปต่างประเทศอย่างนี้ใช่หรือไม่ เมื่อต่อมาข้าวทะลักออกมาท่านจึงเกิดความรู้สึกขึ้นว่าข้าวเมืองไทยมันยังมีมากมายถ่ายกองนักเต็มยุ้งเต็มฉางเต็มบ้านเต็มช่อง ท่านจึงหาทางจะระบายไปสู่ต่างประเทศ และในที่สุดก็ไม่มีทางจะระบายไปแล้ว ~~เพราะข้าวไหลไปต่างประเทศเสีย /ท/~~ เพราะเขาไปซื้อประเทศอื่น ๆ เสีย ~~หรือ~~ ข้าวมันจึงล้นอยู่ในขณะนี้ เป็นอย่างนี้ใช่หรือไม่ ราคาข้าวจึงถูกลง เพราะนโยบายกระทรวงเศรษฐการได้ตัวเลขมาที่ผิดพลาด คิดว่าข้าวมันหมด แต่ข้าวมันยังมากเต็มยุ้ง

เต็มฉาง แล้วท่านก็ยอมรับข้าวมันพึ่งทะลักออกมา มันจะทะลักออกมาจากไหนไม่ได้ ท่านประธาน มันต้องทะลักออกมาจากในประเทศไทย แล้วก็ขอถามว่าเมื่อมันทะลักมาจากในประเทศไทยนั้น เหตุไฉนกระทรวงเศรษฐการจึงไม่มีมือมีไม้ ไม่ส่งคนไปติดต่อขอทราบสถิติความยุ้งตามฉางโดยทั่วไปว่าข้าวมันมีมากน้อยเพียงใด พอที่เราซัพพลาย (Supply ไปต่างประเทศได้แค่ไหน เหลือไว้เท่าไร อันนี้เป็นความผิดพลาดของกระทรวงเศรษฐการที่ได้ตัวเลขมาอย่างพลาดใช่ไหม จึงเกิดการวิกฤติการณ์ปั่นป่วนขึ้น จนเป็นกระทู้ถามเข้าสภานี้ อันนี้ใช่หรือไม่ ที่ท่านบอกว่าการค้าข้าวปี พ.ศ. ๒๔๙๖ ได้ขายข้าวได้ใกล้เคียงกับปี ๒๔๙๕ คือได้ตัวเลขเงิน ๒๙๕ ล้าน การที่ท่านได้ตัวเงินมา ๒๙๕ ล้านเท่ากับปีกลายนี้ จะหมายความว่าท่านขายข้าวได้สถิติปริมาณข้าวเท่ากับปีกลายกระนั้นหรือ ท่านไปเพิ่มราคาข้าวอีก ๔ ปอนด์ ใช่ไหมปี ๒๔๙๖ การที่ท่านเพิ่มราคาข้าวอีก ๔ ปอนด์นี้ มันจึงทำให้ราคาเงินของท่านสูงเท่ากับปีก่อนใช่หรือไม่ การที่ถ้าเงินมันเท่ากันโดยท่านเพิ่มราคาข้าวย่อมหมายความว่าข้าวปีนี้ส่งไปขายต่างประเทศน้อยกว่าปี พ.ศ. ๒๔๙๕ เป็นอันมากใช่หรือไม่ ที่ท่านตอบมาว่าอินเดียไม่ใช่ตลาดอันสำคัญของประเทศไทยในการส่งข้าวไปขาย พ.ศ. ๒๔๙๓ – ๒๔๙๔ – ๒๔๙๕ แต่ละปีเราส่งข้าวไปขายให้อินเดียไม่น้อยกว่าแสน ๆ ตันใช่หรือไม่ จำนวน ๓ แสนตันนี้เป็นจำนวนซึ่งไม่ใช่ถือว่าเป็นตลาดสำคัญกระนั้นหรือ ขอให้ท่านรัฐมนตรีตอบ แล้วมีประการสำคัญอันสุดท้ายในขณะนี้ข้าวเก่ายังค้างสต๊อคเต็มยุ้งเต็มฉางทั่วไปหมดเป็นอันมากจริงหรือไม่ ถ้าจริง ในระยะเดือนนี้ท่านมีวิเทโศบายประการใดในอันที่จะระบายข้าวที่ค้างสต๊อคภายในกรุงเทพ ฯ นี้ให้ออกไปนอกประเทศให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ และท่านทราบหรือไม่ว่าข้าวใหม่มันกำลังจะออกและประดังกับข้าวเก่า แล้วก็ไม่มีใครจะซื้อ เพราะพ่อค้าในกรุงเทพ ฯ ยังไม่มีเงิน ขายข้าวก็ไม่ได้ ไม่มีเงินไปซื้อชาวนา ท่านทราบหรือไม่ว่า เมื่อท่านตอบมาเมื่อกี้นี้ว่าการที่ราคาข้าว

ตกต่ำในฤดูหน้าน้ำเดือน ๑๑ เดือน ๑๒ ที่แล้วมานี้ ผลเสียหายมันเกิดแก่พ่อค้าเท่านั้น ท่านเชื่อหรือว่ามันเกิดแก่พ่อค้าเท่านั้น ราษฎรไม่เดือดร้อน ท่านตอบได้ไหมยืนยันได้ไหม ว่าราคาข้าวตกต่ำไปในหน้าเดือน ๑๑ เดือน ๑๒ ที่แล้วนี้ราษฎรไม่เดือดร้อน ชาวนาไม่เดือดร้อน ท่านยืนยันต่อสภานี้ได้ไหม ท่านจะยืนยันกับข้าพเจ้าได้ไหมว่าบรรดาประชาชนชาวนาที่ทำนาของตนนั้นไม่มีข้าวจะขายแล้ว ไม่ได้สต๊อกข้าวไว้ขายเลย ขายในฤดูหน้าแล้งหมด เพราะฉะนั้นชาวนาไม่เดือดร้อนท่านยืนยันได้ไหมอย่างนี้ และขอถามต่อไปว่าการที่ท่านบอกว่าพ่อค้าขาดทุนไม่เป็นไร พ่อค้าร่ำรวย แล้วท่านได้มีความคำนึงถึงต่อไปหรือไม่ การที่พ่อค้าล้มจม พ่อค้าขาดทุนย่อยยับ ผลนั้นตกแก่ชาวนาหรือไม่ พ่อค้าย่อยยับไม่มีเงิน ชาวนาจะขายข้าวให้แก่ใครท่าน เดี๋ยวนี้พ่อค้าไปซื้อด้วยราคาต่ำที่สุดเพื่อชดเชยการขาดทุนไปไล่เบี้ยเอาแก่ชาวนา เช่นนี้ ท่านจะไม่ถือหรือว่าการที่พ่อค้าต้องทรุดโทรมลงไปได้ยังความเดือดร้อนอย่างมหาศาลมาสู่ชาวนาเป็นอย่างมาก ท่านจะคำนึงถึงปัญหานี้บ้างหรือไม่ ขอถามอีกนิดหนึ่งว่าการที่สำนักงานข้าวไทยตั้งราคาซื้อมาในปัจจุบันนี้ ข้าว ๕ เปอร์เซ็นต์ประมาณตันละ ๑,๔๐๐ บาท แล้วส่งไปขายต่างประเทศได้ประมาณตันละ ๒,๔๐๐ บาท รัฐบาลนี้เองจะได้กำไรประมาณ ๑,๐๐๐ บาทต่อ ๑ ตัน การที่รัฐบาลได้กำไรตันหนึ่งประมาณพันบาทนี้เป็นกำไรที่มากอยู่ ขอถามรัฐมนตรีว่าท่านจะเขยิบราคาข้าวที่สำนักงานข้าวซื้อจากชาวนาตันละ ๑,๔๐๐ บาทให้เป็นตันละ ๑,๖๐๐ บาท ตันละ ๑,๗๐๐ บาท หรือตันละ ๑,๘๐๐ บาท เพื่อบรรดาพ่อค้าจะไปซื้อจากชาวนาในราคาสูงขึ้นอีกกว่าที่เป็นอยู่ทุกวันนี้จะได้หรือไม่ ท่านรัฐมนตรีที่เคารพ เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๓ กระทรวงเศรษฐการได้ประกาศทางวิทยุบอกว่า ราคาข้าวที่ตลาด ชุมแสง, บางมูลนาก, อุตร, ขอนแก่น, อุบล, เชียงใหม่, ราคาข้าวที่ตลาดใดควรจะขายในราคาใด ทั้งนี้เพื่อไม่ให้พ่อค้าต้องกดราคาข้าวว่าราคามันควรจะเป็นเท่าไร เพราะสำนักงานข้าวซื้อราคาเท่านั้น พ่อค้าก็ควรจะไปซื้อในราคาเท่านั้น อัตราราคาข้าวที่กระทรวงเศรษฐการที่ได้ประกาศไปนั้น ท่านได้

ควบคุมอัตรานี้หรือเปล่าว่าเดี๋ยวนี้ประชาชนได้ขายต่ำกว่าอัตราที่รัฐบาลได้ประกาศไปเป็นมาก อย่างชุมแสงท่านประกาศไว้ว่าราคาควรจะขายในราคา ๗๐๐ บาท เพราะสำนักงานข้าวซื้อราคาเท่านั้น แต่เดี๋ยวนี้ชาวนาที่ชุมแสงขายกัน ๔๐๐ บาท เหตุการณ์อย่างนี้ท่านได้เอาความหลังมาคิดและหาทางควบคุมราคาให้มันเป็นไปตามมาตรฐานซึ่งท่านได้เคยประกาศไว้บ้างหรือไม่

อีกประการหนึ่ง ขอถามต่อไปว่า กระทรวงเศรษฐการและกระทรวงเกษตรได้เคยประชุมตั้ง โคสท์ ออฟ โปรดั๊คชั่น (Cost of Production) คือราคามาตรฐานในการผลิตข้าวไว้ประมาณเกวียนละเท่าไร เท่าที่ข้าพเจ้าจำได้จากสถิติของกระทรวงเกษตรบอกว่าราคาข้าวที่คลองรังสิต ต้องมีราคานาหว่าน ๗๐๐ บาท ประชาชนจึงจะอยู่ได้อย่างเป็นคน ถ้าราคาข้าวคลองรังสิตต่ำกว่า ๗๐๐ บาทเมื่อไร ภาวะความเป็นอยู่ของชาวนามันจะไม่ใช่คน และภาวะเช่นนี้เดี๋ยวนี้คลองรังสิตขายข้าวนาหว่านเกวียนละ ๗๐๐ หรือเปล่า มันเหลือ ๕๐๐ บาทเท่านั้นใช่ไหม ถ้าเหลือราคา ๕๐๐ บาทเท่านั้น สถานะความเป็นอยู่ของชาวนามันจะเป็นไปตามความคาดหมายตามที่ซึ่งกระทรวงเศรษฐการและกระทรวงเกษตรได้คำนึงถึงความเป็นคนของประชาชนชาวไทยบ้างหรือไม่ ในฐานะที่ภาวะการค้าข้าวของเมืองไทยตกต่ำไปเป็นอันมากนี้ รัฐบาลได้ดำริส่งทูตการค้าไปเจรจาหาความนิยมในทางส่วนตัวก็ดีในต่างประเทศบ้างหรือเปล่า ข้าพเจ้าจำได้ว่าสมัยราชาธิปไตยนั้น เมื่อราคาข้าวเกิดวิกฤติการณ์ กรมพระกำแพง ฯ ได้เดินทางไปรอบโลก เอาข้าวตัวอย่างไปเจรจาขอขายให้เขา ได้ใช้ความพยายามถึงขนาดนั้น และเสนาบดีคนใหม่นี้คือท่าน ได้ปฏิบัติการดังนี้บ้างหรือเปล่า ได้ออกไปเจรจาหาทางที่จะให้ข้าวไทยทะลักออกเป็นที่นิยมในต่างประเทศบ้างหรือเปล่า อีกประการหนึ่งการที่คุณภาพข้าวเราได้เสื่อมทรามลงไปซึ่งท่านก็ยอมรับว่าได้พยายามที่จะแก้ไขนั้น เดี๋ยวนี้ท่านลดตัวจักรสำคัญในสำนักงาน

ข้าวบ้างหรือเปล่า ท่านแก้จักรสำคัญในกระทรวงเศรษฐการบ้างหรือเปล่า เจ้าหน้าที่ที่ไปคอยส่องริ้มแทงข้าวว่าคุณภาพข้าวมัน ๕ เปอร์เซ็นต์ไหม ท่านควบคุมหรือเปล่าข้าว ๕ เปอร์เซ็นต์ ข้าว ๑๐ เปอร์เซ็นต์ก็บอกว่า ๕ เปอร์เซ็นต์ เหตุการณ์เหล่านี้ได้มีหรือไม่ ถ้าเหตุการณ์เหล่านี้มี บรรดาที่ปนปลอมข้าวเพื่อหวังกำไรข้าวนั้นยังมีอยู่หรือไม่ในขณะนี้ และการที่พ่อค้าต้องส่งข้าวผสมบางโรงสีไปขายต่างประเทศเพื่อให้ได้มีความทรงอยู่ของโรงสีนั้นไม่ต้องขาดทุนล้มละลายนั้น ก็เพราะความบีบบังคับค่าใช้จ่าย ค่าน้ำร้อนค่าน้ำชา ค่าเบี้ยใบ้รายทางซึ่งมากมายก่ายกองนักในสำนักงานข้าวและกระทรวงเศรษฐการใช่หรือไม่ และท่านคิดจะแก้ไขหรือไม่สิ้นปัญหาเรื่องคุณภาพข้าวนี้

พันเอก นายวรการบัญชา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ : ขอประทานตอบกระทู้นี้เหลือเกิน เพราะว่าจำไม่ค่อยได้เสียด้วย เพราะมันเป็นรายละเอียดมากเหลือเกิน ถ้าคุณสวัสดิ์ คำประกอบ หวังคือะไรก็ไปชี้แจงผมที่กระทรวงได้ เพื่อจะได้รับข้อเสนอแนะนำ เช่นการแทงข้าวใครลักใครเลวอะไรอย่างไร อีกข้อหนึ่งซึ่งผมวิตกเหมือนกันเหมือนอย่างที่คุณว่า ว่าจะให้กระทรวงเศรษฐการไปช่วยเหลือเรื่องข้าวเรื่องน้ำของราษฎรให้มีราคาดีขึ้น ก็พอเราจะตั้งฉางก็บอกไม่เห็นด้วย การซื้อขายถึงแม้ชุมแสงจะ ๗๐๐ บาท ถ้าผู้ซื้อผู้ขายตกลงกัน ๕๐๐ บาท กระทรวงเศรษฐการไม่รู้จะทำอย่างไรเหมือนกัน เพราะฉะนั้นทางที่ดีที่สุดผมคิดว่าในฐานะที่เราเป็นผู้แทนด้วยกัน เมื่อเวลาพักผ่อนเวลาออกไป ควรไปชี้แจงให้พี่น้องราษฎรเขาฟังว่าราคาบัญญัติแทนแก อย่ารีบขายนะ ผมว่าจะเป็นประโยชน์มากกว่าที่จะมาว่ากระทรวงเศรษฐการ เพราะว่าตัวเองก็ไม่รู้จะทำอย่างไร มันเป็นความตกลงกัน ข้อแรกที่คุณคือคุณสามารถที่ทำให้ราษฎรไม่ได้รับการตกข้าวได้หรือไม่ เพราะฉะนั้นเท่าที่ฟังมานี้ผมรู้สึกว่าคุณสวัสดิ์ ฯ พูดแทนพ่อค้ามากเหลือเกิน

อีกข้อหนึ่ง พูดถึงอินเดียนั้น ผมก็ได้ชี้แจงแล้วว่าอินเดียนั้นไม่ใช่ตลาดข้าวของเรา เป็นตลาดข้าวของพม่าเขา ท่านก็ไม่เชื่อ ก็ไม่รู้จะเอาอะไรชี้แจงกับท่านอีก พูดถึงงบประ

มาณ ผมก็มองว่างบประมาณที่ทำถูกต้องแล้ว ก็ไม่รู้จะสู้เอาอะไรกันอีก เงินตราต่างประเทศก็ได้เข้ามามากที่สุด ส่วนข้าวส่วนน้ำผมก็ไม่ทราบว่าใครจะเป็นคนให้ตัวเลขว่าขาด เหลือเท่าไรอะไรอย่างไร เรื่องข้าวหะลักนะผมหมายความถึงว่าที่ฮ่องกงนะเขาสต๊อคไว้ เขาคงคิดว่าสงครามเกาหลีจะไปอีกยาว เพราะฉะนั้นพอถึงเดือนกันยายน ความจริงนั้นส่งข้าวอังกฤษนั้นมันเสร็จกันยายนทุกเมล็ดเลย ทูตพาณิชย์เขาต้องมา เขาเข้ามาเหมือนกัน เขามาชี้แจงว่าอย่างนี้ ว่าข้าวเขาอยู่ที่ฮ่องกงมากมาย เขาไปซื้อจากไหนต่อที่ไหนเข้ามา แต่ถึงอย่างไรมันก็ไม่พอ ต้องขอให้เขาได้ระบายข้าวนี้เสียให้หมดก่อน เพราะฉะนั้นผมก็คิดว่าไม่มีอะไรที่จะน่าวิตกเลย นอกจากผู้ที่วิตกยิ่งกว่ารัฐมนตรีเศรษฐการ วันนี้ก็วันที่ ๗ มกราคมเท่านั้น สัญญาก็ทำกันที่ญี่ปุ่นไปแล้ว ก็จะรออังกฤษเขา แล้วที่อื่นอีกหลายแห่งที่ผมจะได้ทำต่อไป เพราะฉะนั้นเรื่องการค้าข้าวของกระทรวงเศรษฐการนี้ก็มีลักษณะเหมือนพ่อค้าธรรมดาเหมือนกัน บางสิ่งบางอย่างก็ต้องปิดต้องบังกัน เรื่องทูตพาณิชย์อะไรที่จะส่งไปนั้น เรียกว่า ~~กู๊ดวิล/มิชชั่น~~ กู๊ดวิล มิชชั่น (goodwill mission) อะไรพวกนี้เขาส่งกันไปเพื่อว่าไปติดต่อเป็นมิตรกันอะไรกัน แต่ถ้าจะให้รู้ข้อเท็จจริงแท้จริง ๆ แล้ว เราต้องส่งคนของเราไปลับ ๆ ได้ประโยชน์กว่า ถ้าส่งพวกนี้ไปถึงรัฐบาลไหนเขาก็เชิญกินเลี้ยง เหมือนเขามาที่นี่เหมือนกัน แล้วก็ไม่ได้เจรจาอะไร นอกจากว่าเรารู้จักกันไว้ดีนะอะไรเท่านั้น เพราะฉะนั้นผมได้ทำแล้วทุกอย่าง ขอบพระคุณที่ได้เตือนสติผม พูดถึงงบประมาณเหมือนกัน คุณก็ไม่รู้จะว่าอย่างไร จะให้ช่วยชาวนาข้าวเปลือกสูง ๆ แล้วก็ข้าวสารอย่าแพงนัก ผมก็ไม่รู้จะทำอย่างไร จะให้ข้าวเปลือกราคากว่าเกวียนละ ๑,๒๐๐ บาท คุณก็ด่าผมมันอีกแหละ ว่าข้าวได้ขายราคาสูงทำไมจึงไม่ลด ทำอย่างไรเล่าครับ ข้าวสารก็มาจากข้าวเปลือก เพราะฉะนั้นราคามันก็ควรตามสมควรแก่ฐานานุรูป เราจะไปดูแต่แง่เดียวนั้นมันย่อมทำไปไม่ได้ ผมเองผมก็เสียใจเหมือนกัน ถ้าว่าข้าวเปลือกนี้ถ้าขึ้นถึงเกวียนละ

๑,๒๐๐ บาทแล้ว ข้าวสารเป็นเดือดร้อนกันแน่ เพราะข้าวสารจะต้องขึ้นตามไปทันที แต่เวลานี้เพียงต้นปีเท่านั้น ผมจะเรียนให้ทราบว่าราคาข้าวเปลือกข้าวชั้นที่ ๑ เกวียนละ ๗๑๐ บาท ถึง ๗๔๐ บาท ข้าวเปลือกชั้นที่ ๒ ๖๗๐ ถึง ๗๐๐ บาท ข้าวเปลือกชั้นที่ ๓ ๖๓๐ ถึง ๖๖๐ บาท นี่ราคาเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ผมกราบเรียนได้เท่านี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระทู้ด่วนอันดับ ๒ ของนายอารีย์ ตันติเวชกุล เรื่อง เครื่องบินต่างชาติละเมิดอธิปไตย ถามท่านนายกรัฐมนตรี

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : กระผมขอตั้งกระทู้ด่วนถามท่านนายกรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

ด้วยปรากฏว่าได้มีเครื่องบินต่างชาติทำการละเมิดอธิปไตยของประเทศไทยที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน และได้ทำการทิ้งระเบิดให้เกิดความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สินของราษฎร ต่อมาทางรัฐบาลได้ยื่นประท้วงกรณีนี้ไปยังรัฐบาลพะม่า ซึ่งก็ได้รับการปฏิเสธตามที่ทราบกันอยู่แล้ว การที่จะปล่อยให้เรื่องราวและเหตุการณ์ดังกล่าวนี้เงียบหายไปย่อมไม่เป็นการสมควร และเป็นเหตุให้ประชาราษฎรขาดความเชื่อถือไว้วางใจในรัฐบาล ฉะนั้น เพื่อให้ทราบที่ท่าอันแน่ชัดของรัฐบาลต่อกรณีการละเมิดอธิปไตยและความเสียหายของชีวิตและทรัพย์สินของราษฎร ข้าพเจ้าจึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลมีหลักฐานแน่นอนยืนยันได้อย่างไรว่า เครื่องบินที่ได้ละเมิดอธิปไตยและทิ้งระเบิดทำความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สินของราษฎรจังหวัดแม่ฮ่องสอน เป็นเครื่องบินของรัฐบาลพะม่า

๒. การที่รัฐบาลพะม่าได้ปฏิเสธคำประท้วงครั้งแรกของรัฐบาลแล้วนั้นย่อมแสดงชัดแล้วว่ารัฐบาลพะม่าไม่ยอมรับผิดชอบในกรณีนี้ ฉะนั้น เท่าที่รัฐบาลยื่นคำประท้วงครั้งที่สองต่อไปอีก หากรัฐบาลพะม่ายังคงยืนยันปฏิเสธอยู่ รัฐบาลจะจัดการต่อไปอย่างไรหรือไม่

๓. ความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สินของราษฎรอันเกิดจากกรณีละเมิดอธิปไตยครั้งนี้ ใครเป็นผู้รับผิดชอบ และจะชดใช้อย่างไดหรือไม่

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ข้าพเจ้าขอตอบกระทู้ของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ รัฐบาลขอตอบว่าเครื่องบินที่ได้มาทิ้งระเบิดที่จังหวัดแม่ฮ่องสอนตาม

กระทู้นี้เป็นเครื่องบินของรัฐบาลพะม่า โดยที่เราได้หลักฐานในเวลาที่เครื่องบินของพะม่าที่ได้ออกไปปฏิบัติการตามคำแถลงการของรัฐบาลพะม่าชี้แจง และตามรายงานของเจ้าหน้าที่จังหวัดแม่ฮ่องสอนนั้นเป็นเวลาตรงกัน ๒. โดยที่หลักฐานปรากฏตามรายงานของเจ้าหน้าที่ในจังหวัดแม่ฮ่องสอนปรากฏว่า เครื่องบินที่ได้มาทำการโจมตีในจังหวัดแม่ฮ่องสอนนั้น เมื่อได้รวบรวมดูแล้วก็ปรากฏว่าเป็นเครื่องหมายของเครื่องบินรัฐบาลพะม่า ประการที่ ๓ ทางรัฐบาลได้ให้เจ้าหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยและกองทัพอากาศได้ตั้งกรรมการออกไปพิจารณาและรวบรวมวัตถุที่ตกอยู่ในบริเวณที่ทำการโจมตีนั้น เมื่อได้นำมาพิสูจน์ เมื่อพิสูจน์โดยรอบคอบแล้วปรากฏว่าเป็นวัตถุของกองทัพอากาศของพะม่า ด้วยเหตุดังนี้ ทางรัฐบาลจึงสันนิษฐานได้แน่ว่าเป็นเครื่องบินของรัฐบาลพะม่าที่ได้มาโจมตี

ในข้อ ๒ นั้น ทางรัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ประท้วงรัฐบาลพะม่าไปแต่เพียงครั้งเดียว และนอกจากนั้นก็ได้จัดการติดต่อกับทางรัฐบาลพะม่าและติดต่อกับสถานเอกอัครราชทูตของพะม่าในกรุงเทพ ฯ จึงเป็นที่ตกลงกันด้วยอัธยาศัยไมตรีว่าทั้งสองฝ่ายจะได้ร่วมกันไปพิจารณาตำบลที่เกิดเหตุและหากว่าเป็นเครื่องบินของรัฐบาลพะม่าได้มาโจมตีดังกล่าวแล้วจริง ทางรัฐบาลของพะม่าและทางรัฐบาลไทยก็จะได้ตกลงกันเพื่อดำเนินการต่อไปด้วยอัธยาศัยไมตรีฐานเป็นมิตรประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียง

๓. ความเสียหายที่เกิดจากการโจมตีในครั้งนี้ ว่ากันตามหลักในกฎหมายระหว่างประเทศแล้วรัฐบาลพะม่าจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบแทนเจ้าหน้าที่กองทัพอากาศนั้น ซึ่งในเรื่องนี้ทางกระทรวงการต่างประเทศของประเทศไทยก็จะได้ดำเนินการพิจารณาด้วยอัธยาศัยไมตรีฐานมิตรกับรัฐบาลพะม่า ตกลงที่จะชดใช้ความเสียหายนั้นต่อไปในภายหน้า

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอประทานกราบเรียนซักท่านนายกรัฐมนตรีดังต่อไปนี้ ตามคำถามข้อแรกที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้กรุณาชี้แจงว่า ทางรัฐบาลได้มีหลักฐานแน่นอน โดยได้เศษวัตถุระเบิดมาพิสูจน์แล้ว ได้ความว่าเป็นของทางรัฐบาลพะม่าก็ดี หรือได้รับการยืนยันจากหลักฐานอันควรเชื่อถือได้ด้วยการสำรวจเวลาการ

ออกของเครื่องบินจากฐานทัพทางพะม่ากับการที่ได้ผ่านมาทางประเทศไทย โดยทาง จังหวัดแม่ฮ่องสอนได้ยืนยันมาก็ดี ประกอบกับการได้เห็นเครื่องบินมีเครื่องหมายของรัฐบาล พะม่าก็ดี อย่างนี้ย่อมเป็นของแน่ชัดแล้วว่าเครื่องบินลำนั้นและระเบิดนั้นต้องเป็นของรัฐบาล พะม่า อย่างไรก็ตามขอประทานซักดังนี้ เมื่อมีหลักฐานยืนยันแน่นอนเช่นนี้ การที่รัฐบาลพะม่าปฏิเสธในครั้งแรกก็ย่อมทำให้เห็นว่ามีอะไรแฝงอยู่เบื้องหลัง โดยเฉพาะเหตุการ เช่นนี้ในประวัติศาสตร์ย่อมมีอยู่แล้ว เช่นเรือลูเซตเนียเป็นต้น ในสงครามโลกครั้งที่ ๑ ระยะนั้นดูเหมือนว่าเราดำเนินการเกี่ยวกับการโยกย้ายทหารจีนคณะชาติออกจาก พะม่าอยู่ด้วย จึงขอเรียนซักว่า รัฐบาลยืนยันอีกครั้งหนึ่งได้ไหมว่าอันนี้เป็นของพะม่าหลัก ฐานการทิ้งระเบิดนี้เป็นของพะม่าอย่างแน่ชัด และติดต่อด้วยข้อ ๒ ที่กระผมกราบเรียนถาม ถามไว้เมื่อกี้นี้ว่าหากรัฐบาลพะม่าปฏิเสธจะทำอย่างไร ท่านนายกได้ชี้แจงว่าเราจะเจรจา ด้วยดีกับพะม่าก็สอดคล้องต้องกันกับการซักครั้งที่ ๑ เมื่อสักครู่นี้ คือเมื่อเรามีหลักฐานแน่นอน แล้ว แต่ทางรัฐบาลพะม่าก็ได้ปฏิเสธมาแล้วเช่นเดียวกัน อย่างนี้จะให้หมายความว่าอย่างไร ข้าพเจ้าขอประทานกราบเรียนซักว่าดังนี้ คือต้องการทราบที่ท่าอันแน่ชัดของรัฐบาลว่า ถ้า รัฐบาลพะม่าปฏิเสธอีกเราจะทำอย่างไร ถ้าปฏิเสธไม่หมายถึงจริง ๆ จัง ๆ เราจะทำ อย่างไรต่อไป เพื่อราษฎรไทยจะได้ทราบชัดอย่างนี้เป็นต้น ข้าพเจ้าขอซักดังนี้ ส่วนที่ว่า ไม่ได้ยื่นประท้วงครั้งที่ ๒ นั้น ถ้าหากไม่เป็นจริงข้าพเจ้าขอประทานโทษ ที่ข้าพเจ้าทราบ มาจากข่าวหนังสือพิมพ์ได้ความมาจากท่านรัฐมนตรีมหาดไทยคนก่อนให้สัมภาษณ์ว่าได้ยื่นประท้วง ไปบ้างแล้ว ส่วนค่าความเสียหายเท่าที่รวบรวมนั้น ขอประทานซักว่าเป็นจำนวนเท่าไร ความ เสียหายเป็นมูลค่าทรัพย์สินจำนวนเท่าไร ความเสียหายบุคคลต้องเสียชีวิตไปเท่าใด

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ข้าพเจ้าขอตอบท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติ ในข้อหนึ่งดังต่อไปนี้ ข้าพเจ้าขอตอบว่า ทางรัฐบาลพะม่านั้นไม่ได้ตอบปฏิเสธ คำประท้วงของรัฐบาลไทย เป็นแต่แจ้งให้ทราบว่าในวันนั้น และเวลานั้นรัฐบาลมีเครื่องบิน ได้ไปโจมตีเมืองมองเมาในเขตของพะม่า และนอกจากนั้นในต่อมาทางรัฐบาลพะม่าเองก็

ได้แสดงอัธยาศัยไมตรีมาทางกระทรวงการต่างประเทศ ขอให้ตั้งกรรมการไปพิจารณาเรื่องนี้ ถ้าเป็นความจริงก็จะได้ตกลงกันในฐานเป็นมิตร เพื่อนบ้านใกล้เคียง แต่ทางกระทรวงการต่างประเทศเห็นว่าเมื่อเราเป็นประเทศที่ใกล้เคียงและเป็นประเทศที่เป็นมิตรกันเช่นนี้ก็ไม่ควรที่จะไปตั้งกรรมการเป็นการใหญ่โต จึงได้เพียงแต่ให้ข้าราชการในสถานเอกอัครราชทูตของพะม่าในกรุงเทพ ฯ ร่วมกับกรมตำรวจ กระทรวงการต่างประเทศและมหาดไทย ได้ไปยังสถานที่เกิดเหตุ และเวลานี้ก็กำลังดำเนินการอยู่ จึงขอย้ำในที่นี้ให้ทราบอีกว่า ทางรัฐบาลพะม่าไม่ได้ปฏิเสธคำขอของรัฐบาลไทย นอกจากนั้นในการประท้วงครั้งที่ ๒ ข้าพเจ้าได้ตอบแล้วว่าเราได้เคยยื่นข้อเสนอไปยังรัฐบาลพะม่าเพียงครั้งเดียว แต่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็บอกว่าทางหนังสือพิมพ์เขาว่า ๒ ครั้ง ข้าพเจ้าก็ได้ทูลถามเสด็จในกรมรัฐมนตรีต่างประเทศซึ่งอยู่ในที่นี้ว่า เป็นความจริงหรือ ท่านก็ได้ทรงตอบว่าไม่เคยขอไป ขอไปแต่เพียงครั้งเดียวเท่านั้น จึงขอเรียนให้ทราบ

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอประทานเรียนซักข้อสุดท้ายว่าเสียหายเท่าไร แต่ท่านนายกรัฐมนตรียังไม่ได้ตอบ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ขอประทานโทษ ข้อเสียหายตามที่ได้รับรายงานมานั้น มีเสียชีวิตประมาณ ๓ คน แล้วก็บาดเจ็บ ๓ คน ส่วนทรัพย์สมบัตินั้นกำลังรวบรวมอยู่เวลานี้ เพราะว่าระยะทางที่ถูกโจมตีนั้น คือว่ามีอยู่สองแห่ง ที่บ้านนาดูห่างจากอำเภอแม่ฮ่องสอน ๖๘ กิโลเมตร และนอกจากนั้นบ้านนาป่อม ก็อยู่ทางทิศใต้ของบ้านนาดูประมาณ ๒๕ กิโลเมตร บ้านนาดูอยู่ห่างจากเขตแดน ๕ กิโลเมตร ระยะทางไกลหน่อย เวลานี้กำลังรวบรวมรายละเอียดอยู่ จึงหวังใจว่าเมื่อได้ทราบแล้ว ก็จะให้ทางกระทรวงมหาดไทยส่งให้ทราบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมดระเบียบวาระกระทู้ถามแล้ว

ต่อไปพิจารณาหมายเลข ๕ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๔๙๗ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๑

<u>บันทึก</u>

หลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.๒๔..

<u>หลักการ</u>

เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรว่าด้วยภาษีเงินได้เฉพาะที่เกี่ยวกับการหักภาษี ณ ที่จ่าย และว่าด้วยภาษีบำรุงท้องที่ที่เกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินบำรุงท้องที่ การหักลดหย่อน อัตราภาษี และวิธีปฏิบัติจัดเก็บ

<u>เหตุผล</u>

เนื่องด้วยเงินได้พึงประเมินได้มีการถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายไว้ยังน้อยประเภทอยู่ และการใช้จ่ายเงินบำรุงท้องที่ การลดหย่อน อัตราภาษี และวิธีปฏิบัติจัดเก็บยังไม่เหมาะสมตามกาลสมัย ควรได้แก้ไขเพิ่มเติมให้รัดกุมยิ่งขึ้น จึงเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมดังต่อไปนี้ คือ :-

๑. <u>ภาษีเงินได้</u> แก้ไขเพิ่มเติมให้ได้มีการหักภาษี ณ ที่จ่ายจากเงินได้พึงประเมินไว้ทุกประเภทเฉพาะที่รัฐบาลหรือองค์การรัฐบาลเป็นผู้จ่าย ทั้งนี้ เพื่อให้ได้เก็บภาษีเงินได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยยิ่งขึ้น กับทั้งเป็นการสะดวกแก่ผู้เสียที่จะต้องเสียภาษีเงินได้ในเวลาสิ้นปีแล้ว-ต่อไปด้วย

๒. <u>ภาษีบำรุงท้องที่</u>

(ก) <u>การใช้จ่ายบำรุงท้องที่</u> เงินเก็บได้ในจังหวัดใดให้ใช้จ่ายบำรุงท้องที่ในเขตจังหวัดนั้น และให้ใช้ในกิจการอันจะอำนวยประโยชน์แก่ราษฎรอย่างใกล้ชิด

(ข) <u>การหักลดหย่อน</u> หักลดหย่อนให้สำหรับเป็นที่ดินที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยเอง เป็นที่เลี้ยงสัตว์ หรือใช้ประกอบกสิกรรมประเภทไม้ล้มลุกของตนเอง และแบ่งหักลดหย่อนให้เป็นชั้น ๆ ตามฐานะของเทศบาล

(ค) <u>กำหนดระยะเวลาตีราคาปานกลางที่ดิน</u> เพิ่มจาก ๓ ปีเป็น ๕ ปี และแก้ไขการสำรวจรังวัดพื้นที่ดิน การยื่นแบบแจ้งรายการ และวิธีการแจ้งให้มาเสียภาษี ให้สะดวกและเหมาะสมยิ่งขึ้น

(ง) <u>อัตราภาษี</u> แบ่งที่ดินเป็นชั้น ๆ ให้มากและถี่ยิ่งขึ้นโดยถืออัตราตามกฎหมายเดิมเป็นเกณฑ์ แต่สำหรับที่ดินที่ใช้ประกอบกสิกรรม เฉพาะประเภทไม้ล้มลุกเก็บเพียงกึ่งอัตรา ส่วนที่ดินที่ทิ้งไว้ว่างเปล่าหรือไม่ได้ทำประโยชน์ตามควรแก่สภาพของที่ดินเก็บอัตราสูงขึ้นอีก ๑ เท่า.

ร่าง

พระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
(ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๔๙๗

....
....
....
....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

....
....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๔๙๗"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่

(๑) บทบัญญัติมาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ว่าด้วยการเก็บภาษีเงินได้จากบุคคลธรรมดา ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำปี พ.ศ. ๒๔๙๗ เป็นต้นไป

(๒) บทบัญญัติมาตรา ๖ ถึงมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ว่าด้วยภาษีบำรุงท้องที่ ให้ใช้สำหรับภาษีบำรุงท้องที่ประจำปี พ.ศ. ๒๔๙๗ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๐ ให้บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคลผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ เว้นแต่ดอกเบี้ยเงินกู้ยืม จำนำ จำนองหักภาษีเงินได้ไว้ทุกคราวที่จ่ายเงินตามวิธีต่อไปนี้

(๑) สำหรับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) ให้คูณเงินที่จ่ายด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่าย เพื่อให้ได้จำนวนเงินเสมือนหนึ่งว่าได้จ่าย

/ ทั้งปี ....

บัญชีอัตราภาษีบำรุงท้องที่

ราคาปานกลางของที่ดิน	ภาษีไร่ละ บาท	ภาษีไร่ละ สต.	หมายเหตุ
ไม่เกินไร่ละ ๒๐๐ บาท	๑	–	๑. ที่ดินที่ใช้ประกอบ
เกินไร่ละ ๒๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๓๐๐ บาท	๑	๕๐	ประกอบกสิกรรมเฉพาะ
เกินไร่ละ ๓๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๔๐๐ บาท	๒	–	ประเภทไม้ล้มลุก ให้
เกินไร่ละ ๔๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๕๐๐ บาท	๒	๕๐	เก็บกึ่งอัตรา
เกินไร่ละ ๕๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๖๐๐ บาท	๓	–	
เกินไร่ละ ๖๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๗๐๐ บาท	๓	๕๐	๒. ที่ดินทิ้งไว้ว่างเปล่า
เกินไร่ละ ๗๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๘๐๐ บาท	๔	–	หรือไม่ได้ทำประโยชน์
เกินไร่ละ ๘๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๙๐๐ บาท	๔	๕๐	ตามควรแก่สภาพของที่
เกินไร่ละ ๙๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๑,๐๐๐ บาท	๕	–	ดินให้เก็บเพิ่มขึ้นอีก
เกินไร่ละ ๑,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๑,๒๐๐ บาท	๖	–	หนึ่งเท่า
เกินไร่ละ ๑,๒๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๑,๔๐๐ บาท	๗	–	
เกินไร่ละ ๑,๔๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๑,๖๐๐ บาท	๘	–	
เกินไร่ละ ๑,๖๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๑,๘๐๐ บาท	๙	–	
เกินไร่ละ ๑,๘๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๒,๐๐๐ บาท	๑๐	–	
เกินไร่ละ ๒,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๒,๒๐๐ บาท	๑๑	–	
เกินไร่ละ ๒,๒๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๒,๔๐๐ บาท	๑๒	–	
เกินไร่ละ ๒,๔๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๒,๖๐๐ บาท	๑๓	–	
เกินไร่ละ ๒,๖๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๒,๘๐๐ บาท	๑๔	–	
เกินไร่ละ ๒,๘๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๓,๐๐๐ บาท	๑๕	–	
เกินไร่ละ ๓,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๓,๕๐๐ บาท	๑๗	๕๐	
เกินไร่ละ ๓,๕๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๔,๐๐๐ บาท	๒๐	–	
เกินไร่ละ ๔,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๔,๕๐๐ บาท	๒๒	๕๐	
เกินไร่ละ ๔,๕๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๕,๐๐๐ บาท	๒๕	–	
เกินไร่ละ ๕,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๕,๕๐๐ บาท	๒๗	๕๐	
เกินไร่ละ ๕,๕๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๖,๐๐๐ บาท	๓๐	–	
เกินไร่ละ ๖,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๖,๕๐๐ บาท	๓๒	๕๐	
เกินไร่ละ ๖,๕๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๗,๐๐๐ บาท	๓๕	–	
เกินไร่ละ ๗,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๗,๕๐๐ บาท	๓๗	๕๐	
เกินไร่ละ ๗,๕๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๘,๐๐๐ บาท	๔๐	–	
เกินไร่ละ ๘,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๘,๕๐๐ บาท	๔๒	๕๐	

"(๕) ที่ดินที่ใช้เฉพาะในศาสนกิจศาสนาใดศาสนาหนึ่ง หรือวัดวาหรือสำนักสงฆ์ หรือที่ธรณีสงฆ์ หรือสถานวัดบาดหลวง สถานพักสอนศาสนาลเจ้า โดยมิได้หาผลประโยชน์"

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๑ (๒) แห่งประมวลรัษฎากรแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) ศ.๒๔๙๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๒) ในกรณีที่ดินนอกเขตเทศบาล ให้มีสรรพากรจังหวัดหรือผู้แทนหนึ่ง นายอำเภอหนึ่ง กำนันหนึ่ง และผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควรหนึ่ง รวมเป็นสี่คน"

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๔๙๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๕๕ การตีราคาปานกลางของที่ดินคราวหนึ่ง ๆ ให้ใช้ได้ไม่เกินสี่ปี

ถ้าภายในสี่ปีนับแต่ประกาศของผู้ว่าราชการจังหวัด มีเหตุแสดงว่าราคาที่ดินได้เปลี่ยนแปลงไปมาก ผู้มีส่วนได้เสียอาจร้องขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดตีราคาใหม่ได้ตามที่เป็นการสมควร หรือถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควรตีราคาเสียใหม่เองก็ให้พึงทำได้ ทั้งนี้ โดยอนุโลมปฏิบัติตามความในมาตรา ๑๕๒ มาตรา ๑๕๓ และมาตรา ๑๕๔

ถ้ามีการตีราคาปานกลางใหม่ ให้การตีราคาใหม่นั้นมีผลใช้ได้ตั้งแต่ปีถัดไปนั้นเป็นต้นไป"

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๔๙๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๘๖ การยื่นแบบแจ้งรายการเพื่อเสียภาษีบำรุงท้องที่ก็ดี การสำรวจรังวัดพื้นที่ดินก็ดี การตรวจสอบ และการแจ้งให้ผู้ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่มาเสียเงินก็ดี ให้ปฏิบัติตามระยะเวลาและวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง"

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖๓ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๔๙๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

/มาตรา ๑๖๓

มาตรา ๑๖๓ ผู้ใดจงใจไม่ยื่นแบบแจ้งรายการหรือไม่ยอมชี้เขต หรือ
...นพื้นที่ดิน หรือจงใจชี้เขตหรือแจ้งจำนวนพื้นที่ดินขาดจากจำนวนที่เป็นจริง
...เจ้าพนักงานสำรวจ หรือไม่ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออก
...นาจตามความในมาตรา ๑๕๖ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
...

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราภาษีบำรุงท้องที่ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติม
...ชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๔๙๕ และให้ใช้
...ษีบำรุงท้องที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๑๔ บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ยกเลิกโดยพระราชบัญญัตินี้
...ใช้ได้ในการปฏิบัติจัดเก็บเงินที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันใช้บังคับบทบัญญัติ
...ชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระ -
...นี้.

...พระบรมราชโองการ

....

...ายกรัฐมนตรี

จุมพล สาหร่ายกาญจน์.พิมพ์.

๒๙.ธ.ค.๙๖

๑๔๐ น.

พลโท ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง : รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๔๙๗ หลักการ เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรว่าด้วยภาษีเงินได้ เฉพาะที่เกี่ยวกับการหักภาษี ณ ที่จ่าย และว่าด้วยภาษีบำรุงท้องที่ที่เกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินบำรุงท้องที่ การหักลดหย่อน อัตราภาษี และวิธีปฏิบัติจัดเก็บ เหตุผล เนื่องด้วยเงินได้พึงประเมินได้มีการถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายไว้ยังน้อยประเภทอยู่ และการใช้จ่ายเงินบำรุงท้องที่ การลดหย่อน อัตราภาษี และวิธีปฏิบัติจัดเก็บยังไม่เหมาะสมตามกาลสมัย สมควรได้แก้ไขเพิ่มเติมให้รัดกุมยิ่งขึ้น จึงเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมดังต่อไปนี้ คือ

๑. ภาษีเงินได้ ได้แก้ไขเพิ่มเติมให้มีการหักภาษี ณ ที่จ่ายจากเงินได้พึงประเมินไว้ทุกประเภทเฉพาะที่รัฐบาลหรือองค์การรัฐบาลเป็นผู้จ่าย ทั้งนี้ เพื่อให้ได้เก็บภาษีเงินได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยยิ่งขึ้น กับทั้งเป็นการสะดวกแก่ผู้เสียที่จะต้องเสียภาษีเงินได้ในเวลาสิ้นปีแล้วต่อไปด้วย

๒. ภาษีบำรุงท้องที่ (ก) การใช้จ่ายเงินบำรุงท้องที่ เงินเก็บได้ในจังหวัดใด ให้ใช้จ่ายบำรุงท้องที่ในเขตจังหวัดนั้น และให้ใช้ในกิจการอันจะอำนวยประโยชน์แก่ราษฎรอย่างใกล้ชิด

(ข) การหักลดหย่อน หักลดหย่อนให้สำหรับเป็นที่ดินที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยเอง เป็นที่เลี้ยงสัตว์ หรือใช้ประกอบกสิกรรมประเภทไม้ล้มลุกของตนเอง และยังได้แบ่งหักลดหย่อนให้เป็นชั้น ๆ ตามฐานะของเทศบาล

(ค) กำหนดระยะเวลาตีราคาปานกลางของที่ดิน เพิ่มจาก ๓ ปีเป็น ๔ ปี และแก้ไขการสำรวจรังวัดพื้นที่ดิน การยื่นแบบแจ้งรายการ และวิธีการแจ้งให้มาเสียภาษีให้สะดวกและเหมาะสมยิ่งขึ้น

(ง) อัตราภาษี แบ่งที่ดินเป็นชั้น ๆ ให้มากและถี่ยิ่งขึ้น โดยถือเกรดตาม

เมจายเดิมเป็นเกณฑ์ แต่สำหรับที่ดินที่ใช้ประกอบกสิกรรม เฉพาะประเภทไม้ล้มลุกเก็บแบ่งกึ่งอัตรา ส่วนที่ดินที่ทิ้งไว้ว่างเปล่าหรือไม่ได้ทำประโยชน์ตามควรแก่สภาพของที่ดินเก็บเพิ่มสูงขึ้นอีก ๑ เท่า ขอประทานชี้แจงเพิ่มเติมว่า ในพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรมานี้มีสาระสำคัญอยู่สองประการ คือภาษีเงินได้ส่วนหนึ่ง กับภาษีบำรุงท้องที่ส่วนหนึ่ง สำหรับภาษีเงินได้นั้น ตามพระราชบัญญัติเดิมก็มีบังคับอยู่แล้วว่า จะต้องเสียภาษีไม่น้อยกว่าพันละ ๓บาท สำหรับภาษีเงินได้พึงแบ่งได้เป็น ๘ ประเภท คือค่าจ้างแรงงานเบี้ยประชุม เงินพระบรมวงศานุวงศ์ ให้เงินปันผล ค่าเช่าทรัพย์สิน วิชาชีพ การรับเหมาโยธาและการค้าขายธุรกิจตามพระราชบัญญัตินี้พึงบังคับให้ผู้ที่ทำการรับเหมาทางโยธาและการค้าขายธุรกิจที่ติดต่อกับองค์การรัฐบาล หรือรัฐบาลเป็นผู้จ่ายนั้นให้หักไว้ก่อนได้ ทั้งนี้เพื่อให้เงินภาษีเงินได้นั้นให้ได้มาเต็มเม็ดเต็มหน่วยจะได้ไม่บกพร่อง จะได้ไม่ตกหล่นบกพร่องไปอย่างไรก็คือต้องเสียอยู่ก่อนแล้ว คือเสียอยู่เดิมแล้วตามพระราชบัญญัติแต่ว่าที่แก้ไขนี้ก็คือว่าให้เสียให้เสียในเวลาแรกที่รับเงินในระยะทำสัญญากันไปใน~~ตอนตอนแรก ๆ นั้น ต้องมาหักกันทีหลัง เพราะว่าหักไว้ก่อนได้ ทั้งนี้ก็เป็นประโยชน์ด้วยกันทุกฝ่าย~~ตอนแรก ๆ เป็นต้นว่าไม่เป็นภาระในระยะสุดท้ายที่ต้องมาหักกันทีหลัง เพราะว่าหักไว้ก่อนได้ ทั้งนี้ก็เป็นประโยชน์ด้วยกันทุกฝ่ายมีความสะดวกแก่ผู้จ่ายและมีความสะดวกทางด้านรัฐบาลก็จะได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย

สาระที่ ๒ คือเงินบำรุงท้องที่ซึ่งมีสาระสำคัญเป็นพิเศษในพระราชบัญญัตินี้ ก็ที่แก้ไขมานี้ก็ได้ปรับปรุงอนุมัติให้เป็นไปตามความประสงค์ของสภานี้ คือว่าเงินบำรุงท้องที่เดิมที่ที่เก็บได้ก็ ๒๕ เปอร์เซ็นต์บำรุงในจังหวัดของตนเอง ๗๕ เปอร์เซ็นต์เข้าคลองกลางสำหรับบำรุงท้องที่เป็นภาค ๆ แต่ในพระราชบัญญัตินี้เราก็อนุโลมไปให้สมความจำนงค์ของท่านผู้แทนราษฎรว่า เงินบำรุงท้องที่เก็บได้ในท้องที่ใดก็ให้ใช้ในเขตจังหวัดนั้น และใช้ในกิจการอำนวยประโยชน์ให้แก่ประชาชนอย่างใกล้ชิด นี่เป็นสาระสำคัญในการที่ได้แก้ไขมา

ทีนี้การหักลดหย่อน ก็มีการเพิ่มเติมและปรับปรุงก็คือว่า ลดหย่อนให้พวกประเภทที่ประกอบอาชีพในทางเลี้ยงสัตว์ และประเภทต้นไม้ล้มลุกนั้น ซึ่งเดิมไม่มีการลดหย่อน นี่เราก็ให้เป็นการผ่อนผันไป ส่วนในเขตเทศบาลนั้นก็ได้แบ่งออกเป็น ๓ ประเภทคือ เขตเทศบาลนคร เขตเทศบาลเมือง และเขตเทศบาลตำบล สำหรับเขตเทศบาลนครอย่างพระนครอย่างนี้การที่ยกเว้น ๑ ไร่ก็รู้สึกว่าเป็นการเหลือเฟือเกินสมควรไป ก็ได้พิจารณาว่าในเขตเทศบาลเมืองที่เจริญแล้ว เช่นในจังหวัดพระนครหรือจังหวัดใหญ่ก็ยกเว้นให้เพียง ๑ งาน ส่วนเทศบาลเมืองก็ลดให้เพียง ๒ งาน นอกจากนั้นเทศบาลตำบลก็ลดให้ ๑ ไร่ตามเดิม สำหรับในการกำหนดระยะเวลาตีราคาปานกลาง เดิมก็กำหนดไว้ ๓ ปี นี่ขยายเป็น ๔ ปี แล้วเจ้าหน้าที่เดิมเรามีเพียงสรรพากรจังหวัด มีนายอำเภอและมีกำนัน บัดนี้ก็ให้ขยายมีผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอีก ๑ คน โดยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้แต่งตั้ง สำหรับในอัตราภาษีก็ได้แบ่งชั้นให้มากและให้ถือโดยอัตราเดิม ไม่ได้เปลี่ยนไปจากอัตราเดิม และก็เอาอัตราชั้นต่ำไม่ได้เก็บทวีคูณ เดิมได้เขียนว่าถ้ามีที่ดิน ๑ ไร่เสียเท่านั้น ๕ ไร่ทวีคูณไป ๑๐ ไร่เสียเพิ่มขึ้นไป บัดนี้ถือแฟลตเรท (flat rate) ถืออัตราเดียว และถืออัตราชั้นต่ำ ในพระราชบัญญัติเดิมก็ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในอัตราที่เก็บขึ้นนี้ เว้นแต่ว่าผู้ที่ทิ้งที่ดินไว้ว่างเปล่าไม่ประกอบประโยชน์อันใด ก็ให้เก็บได้ทวีคูณ—ในสาระสำคัญของพระราชบัญญัตินี้ ส่วนภาษีที่ดินนั้นก็เป็นประโยชน์กับจังหวัด เพื่อให้จังหวัดนั้นได้มาซึ่งภาษีและรายได้เพื่อบูรณะจังหวัดให้เจริญเหมาะสมแก่กำลังเงิน และเป็นทางที่จะได้มาให้มีงบประมาณเพิ่มพูนยิ่งขึ้น เพราะ

ฉะนั้นการเก็บภาษีบำรุงท้องที่ตามพระราชบัญญัติที่เสนอมานี้ก็เป็นประโยชน์กับจังหวัดโดยตรง ตามหลักการและเหตุผลที่เสนอมาก็ดังได้กราบเรียนมานี้ หวังว่าท่านที่เคารพทั้งหลายจะได้พิจารณาด้วยดีต่อไป

๑๐.๔๗ น.

ร้อยโท พัฒน์ ณถลาง (ปราจีนบุรี) : สำหรับในพระราชบัญญัติที่รัฐบาลเสนอมาฉบับนี้ กระผมก็ได้อ่านทบทวนโดยใช้เวลาอันเล็กน้อย เพราะเหตุว่าพระราชบัญญัตินี้เพิ่งถึงมือผมเมื่อประมาณ ๒ วันมานี้เอง แต่ทีนี้โดยที่ว่าพระราชบัญญัตินี้ได้เคยประกาศใช้มาครั้งหนึ่งในสมัยก่อนหน้าที่กระผมได้รับเลือกตั้งเข้ามาเป็นผู้แทนราษฎร และก็โดยเหตุที่ในสมัยนั้นได้ตั้งขึ้นโดยที่เวลานั้นมีแต่สมาชิกประเภท ๒ บัญญัติขึ้นไว้ ก่อนหน้าที่กระผมได้เข้ามาร่วมในการพิจารณาด้วย และตลอดเวลานั้นก็ได้ดิ้นรนทุกวิถีทางที่จะเหนี่ยวรั้งที่จะหวังผลในข้อปฏิบัติต่าง ๆ ในทัศนทรรศนะที่กระผมเท่าที่มอง ๆ เห็นในขณะที่ได้เข้ามาดำเนินการในสภานี้เรื่อยมาก็เป็นอันว่าขลุกขลัก เพราะเหตุว่าเป็นพระราชบัญญัติการเงินก็ไม่อาจที่จะมาแตะต้องได้ เพราะฉะนั้นเราก็ต้องเป็นรูปกระทู้อะไรกันบ้าง ทีนี้สำหรับในทรรศนะของกระผมได้ใคร่ครวญมาเป็นเวลาช้านานแล้วปรากฏว่าสาเหตุที่พระราชบัญญัตินี้เกิดขึ้นมานี้ เนื่องจากว่าในสมัยระยะใกล้ ๆ ที่แล้วมานี้ปรากฏการแก่ประชาชนชาวไทยทั้งหลายว่า ถ้าหากว่ามีผู้ยิ่งใหญ่ผู้ใดก็ตาม อาเหินฟ้าไปต่างประเทศมาละก็ กลับมาก็มาปรีเปรยเรื่องว่าภาษีของเมืองเรานี้เก็บในอัตราต่ำมาก ไม่สมดุลกับที่ทางประเทศเขาทำกัน แล้วก็มาน้อยอกน้อยใจ เพราะฉะนั้นเรามองดูในด้านนี้ ระยะต่อจากนั้นมากฎหมายภาษีต่าง ๆ ก็รุดหน้าเข้าสู่สภาเป็นการใหญ่ทีเดียว เก็บโน่นเก็บนี่เก็บนั่นเก็บอะไรต่าง ๆ หลายประการ คือเป็นการที่น่าเสียดายว่าในการพิจารณาใคร่ครวญนั้นมองไปในด้านเดียว มองไปกระแสเดียว คือมองแต่ว่าเขาเก็บกันอย่างไร ในด้านที่เขาจ่ายอย่างไรนั้นเป็นที่น่าเสียดายว่าท่านไม่ได้สังเกตมาด้วย คือซึ่งเป็นส่วนมากที่เขาจ่ายนี้จ่ายเพื่อตอบแทนแก่ผู้ที่

เสียภาษีโดยลักษณะการอย่างใด ๆ นั้น เป็นวิธีที่เรื่องช้าเหลือเกิน กฎหมายแต่ละแต่ละฉบับที่จะมาในรูปนั้น ที่จะตอบแทนแก่ประชาชนดูไม่มี มีแต่จะเอาเรื่อย ๆ ในปัจจุบันนี้ถ้าจะพูดกันโดยทั่ว ๆ ไป คนที่น่าสงสารที่สุดก็คือประชาชนชาวไทยซึ่งเป็นเจ้าของประเทศนี้แหละ ก็ว่าภาษีทุกภาษีที่ขึ้นมา แม้แต่ภาษีต่างด้าวเก็บขึ้นมาเป็นกี่เท่า ๆ นั้น ที่จริงก็ลงบนบ่าบนไหล่ของคนไทยนี่แหละ เพราะเขาเอามาจากไหนเล่า เขาก็เอามาจากคนไทย ครั้นทีนี้มาเรื่องที่ดินนี้เกิดมาถูกแยกขึ้นอีกภาระหนึ่ง ซึ่งเรื่องที่ดินนี้เป็นเรื่องของคนไทยโดยเฉพาะทีเดียว เพราะว่าเราก็มีวิธีทางที่เกี่ยวกับชาตินิยมที่จะตัดรอนสิทธิไม่ให้คนต่างด้าวได้มีกรรมสิทธิ์อะไรต่าง ๆ เพราะฉะนั้นกฎหมายนี้โดยส่วนมากก็เรียกว่าเล่นงานกับคนไทยนี่เข้ามาอีกแขนงหนึ่ง ทีนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับเท่าที่เป็นมาแล้วก็มีหลาย ๆ อย่างที่มีข้อบกพร่องเกี่ยวกับการปฏิบัติที่จะเป็นไปตามนัยตามความมุ่งหมายของทางรัฐบาล ก็เป็นกระแสสลับหนึ่งกลับกัน ซึ่งในสมัยหนึ่งท่านก็ชักชวนพวกเหล่าราษฎรประชาชนให้พากันจับจองที่ดินเถอะ ให้มีที่ทำมาหากินเถอะ ครั้นพอเขาหาที่ดินเข้ามาไว้ในครอบครอง ท่านก็ออกอันนี้มาเป็นการปิดประตูตีแมว คือถางให้ขุดบ่อล่อปลาให้มันลง แล้วมันก็จะได้ตวงเอามา นี่เป็นลักษณะหนึ่งซึ่งเรามองเห็นว่าเป็นการมัดมือกัน และทีนี้นอกเหนือไปกว่านั้นในการที่จะพิจารณาถึงหลักการยกเว้นที่อะไรนี้ก็ตาม ท่านก็วางเป็นมาตราว่านอกเขตเทศบาลตกหย่อน ๕ ไร่ ในเขตเทศบาล ๑ ไร่ แล้วก็ในเขตเทศบาลเมืองก็ ๒๐๐ ตารางวา เทศบาลนคร ๑๐๐ ตารางวาอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ซึ่งที่จริงประชาชนไทยก็ควรจะได้รับความเสมอภาคในการที่จะได้รับการยกเว้น แต่ทีนี้ถ้ามาพิจารณากันตามในรูปนี้ละก็ เพราะเหตุ ๑๐๐ ตารางวาของในเขตเทศบาลนั้นประเมินเป็นค่าภาษีเท่าไรก็ประเมินเป็นค่าภาษีเท่านั้น แล้วก็ในขณะเดียวกันเทศบาลตำบลหรือนอกเขตได้รับถึงจำนวนตั้ง ๕ ไร่แต่ราคาไม่เท่ากัน สำหรับในการยกเว้นนั้น

เพราะฉะนั้นอันนี้ก็เหลื่อมล้ำต่ำเกินกันอยู่แล้วนี่ประการหนึ่ง แล้วประการต่อมา ที่กระผมตั้งข้อสังเกตในกรณีที่ว่าในด้านการปฏิบัติของเจ้าพนักงานเท่าที่แล้วมาปรากฏว่า ราษฎรผู้เป็นเจ้าของนั้นไม่มีส่วนรู้เห็นในการตีราคาอะไรเลย นอนหลับไม่รู้นอนคู้ไม่เห็น รุ่งขึ้นเช้าประกาศขึ้นมาว่าที่ดินที่เท่านั้นที่เท่านี้ซึ่ง แพง มันหลายแสนเหลือเกิน สำหรับในเรื่องการ เดือดร้อนนี้ด้านหนึ่ง คือเช่นอย่างว่าถ้าที่ดินที่เป็น หน่วยในหน่วยเดียวกันนี้ แปลงใดเป็นความต้องการของคนทั่วไป ที่ดินแปลงนั้นก็มีการ ซื้อขายเรื่อย เมื่อมีการซื้อขายเรื่อยราคาก็เปลี่ยนแปลงไปเรื่อย ในขณะเดียวกันที่ดิน ใกล้เคียงกันนั้น ถ้าไม่มีคนต้องการก็ล้าหลังอยู่นั้น ราคาก็คงเดิมคงเส้นคงวา แต่พอ ถูกประเมินว่าในที่ดินหน่วยนั้นราคาเท่านั้น ข้างนี้ถูกขึ้นไปด้วย ที่จะมีผู้เชี่ยวชาญพอสำหรับ ที่จะพิจารณานี่หรือ ก็เหลวทั้งนั้น ว่ากันตามรูปนี้ก็เป็นเรื่องที่ร้องกันนักหนาอยู่แล้ว ยิ่งไปกว่านั้นการซื้อที่ดินในเขตที่ใกล้ทำเลการค้าอย่างหนึ่ง แล้วก็ใกล้ถนนที่สัญจรไปมา ที่จะเก็บเป็นโกดังหรือเป็นยุ้งเป็นอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ผู้ที่จะซื้อก็มุ่งที่จะซื้อในจำนวนจำกัด เพื่อเกี่ยวกับประโยชน์ของเขา ทีนี้ก็ซื้อเอาตัดตอนเอาตอนหน้า สมมติว่า ๒๐ ตารางวา เป็นเงิน ๔,๐๐๐ บาท แต่ทีนี้โดยเหตุที่ว่าทางการท่านถือเอาว่าที่ล้ำจากเขตถนนไปนี้ ๒๐ วาเป็นหน่วยหนึ่ง ข้างนั้นมันล้ำเข้ามา ๕ วา คือ ๑๕ วาที่พลอยถูกสูงไปด้วย ทั้ง ๆ ที่ก็ใช้ประโยชน์อะไรไม่ได้ ก็ไม่มีใครซื้อในราคานั้น แต่ท่านก็ตูมทีเดียว ๒๐ ตารางวาเท่ากับ ๔,๐๐๐ ๔๐๐ ตารางวาเท่าไร นั่นแหละหน่วยนั้นรุดหน้าไป นี่เป็นการแต่งไว้อย่างนี้ ก่อนนี้กระผมยังได้รับคำร้องจากประชาชนยื่นเข้ามาบอกว่า "ที่ดินของผมนี่แหละ ๒๒ ไร่ ผมจะขายในราคาไร่ละเพียง ๒๐๐ บาทเท่านั้นแหละ เอา เถอะใครจะซื้อก็เอา" แต่ว่าที่ไหนได้ ทางการท่านตีราคาให้ตั้ง ๒,๐๐๐ อย่างนี้เป็นต้น เป็นการตีราคาเพื่อสำหรับจะเก็บภาษี ไม่ใช่ตีราคาเพื่อจะให้มีผู้ที่จะต้องการจริง ๆ นี่เป็นข้อบกพร่องหลาย ๆ ประการที่กระผมได้มองเห็น โดยกรณีอย่างนี้ที่กระผมสรุปได้

ความว่าโดยปฏิกิริยาที่ดินแปลงที่มีผู้ต้องการย่อมจะแพง ทำให้แปลงราคาถูก ๆ ถูกดีราคาถีบไปด้วย เพราะฉะนั้นราคาที่ซื้อนั้นอาจตั้งตามวัตถุประสงค์อย่างอื่น ซึ่งแพงกว่าซื้อในกรณีเดิม ซึ่งพลอยถูกจูงให้มีราคาสูงขึ้นไปด้วย การตีราคานั้นเป็นการมุ่งหวังที่จะเก็บภาษีไม่ตรงกับราคาที่มีผู้ซื้อจริง สำเพราะฉะนั้นสำหรับในกรณีดังนี้แหละ กระผมก็เลยยื่นข้อเสนอเป็น ๔ ข้อ ในขณะที่ได้ทราบข่าวว่าสภาสูงเรานี้ได้ตั้งกรรมาธิการเดือนขึ้นมาเพื่อจะพิจารณาปรับปรุง นี่กระผมก็ได้ยื่นเข้าไปบอกว่าขอ ๔ ข้อเถอะ คือ ๑. กฎหมายนี้จะใช้อย่างไรก็ใช้เถอะขอให้ยกเว้นแหล่งกสิกรรมไว้สักอย่างหนึ่งเถอะนะ ทีนี้ในที่สุดเข้าสู่การพิจารณาอันนี้ ประเทศเราเป็นแหล่งกสิกรรมอยู่แล้ว เราจะให้กระทบกระเทือนแหล่งกสิกรรมนั้นเป็นการไม่ไม่ควร เพราะเท่าที่เป็นมาแล้วภาษีขณะที่เป็นมาแล้วก็มีการขายทอดตลาดไม่เว้นแต่ละปีอยู่แล้ว นี่ท่านพิจารณาบ้างไหมในข้อนี้ ในข้อที่ ๒. นั้นก็คือว่ายกเว้นนี่ ถ้าหากว่าจะยกเว้นให้จริง ๆ ควรจะจำกัดเสียในเรื่อง ๕๐ ไร่ นี่มันมีตามสรรพสัตรพลัศภาพอยู่แล้ว เราไม่ควรที่จะเอาไปเก็บภาษีด้วย เพราะเราชักจูงแนะนำให้มี ให้เขาทำกิน ให้เขาเป็นเจ้าของที่ดินให้สมกับที่เขาเป็นคนไทย เพราะฉะนั้นก็ขอยกเว้น แต่ก็ในนี้ก็ไม่มี ข้อที่ ๓. ก็คือว่าตัวหย่าวเวลานั้นทางการบอกว่าไม่แพง ๆ ก็บอกว่าเอาสิ คำนวณอย่างไรก็แล้วแต่ขออย่าให้เกิน ๓ เท่าของภาษีเดิมเอาไหมละ ในที่สุดนี่ผมก็ได้เสนอต่อกรรมาธิการซึ่งท่านตั้งเอาไว้ข้างละ ๒ คนนั่นแหละเข้าไป แต่ก็คงเงียบตามเคยไม่มีปรากฏออกมา ข้อที่ ๔. คือกรรมการที่ตีราคาที่ดินนี่แหละขอให้ราษฎรได้ตั้งตัวแทนขึ้นมาเพื่อร่วมในการพิจารณาด้วยสิ คือถ้าหากเป็นการยุ่งยากก็เอาผู้แทนราษฎรให้ที่เขาเลือกไว้นี่แหละเข้าไปร่วม ซึ่งเท่ากับหมอดูค่าด้วย แต่ว่าเพื่อถกเถียงกันด้วยเรื่องความไม่เป็นธรรมต่าง ๆ นี่จะได้หยิบยกขึ้นมาอีก ก็ไม่มีอีก คงเอาแต่ข้าราชการประจำทั้งนั้นมีสรรพากรจังหวัด

นายอำเภอ กำนันอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ มีถึงแขนเก่าอีก แล้วก็โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมสงสัยเหลือเกินว่าที่ดินที่ว่าไม่ทำให้เหมาะสมสภาพนี้ ใครหนอเป็นคนที่ตัดสินชี้ขาดกันได้ อ้าขืนปล่อยให้เป็นอย่างนี้ละถือว่าจะไม่สมสภาพในทุก ๆ กรณี แล้วก็จะทำอย่างไรกัน เพราะฉะนั้นสำหรับในเรื่องอย่างนี้กระผมเองก็ทราบอยู่ดี กระผมจะพูดไปสักเท่าไร ก็เป็นอันว่าจะรั้งท่านไว้ไม่ได้หรอก เพราะว่ามีแล้วครับ ข้อตกลงต่าง ๆ แต่นี่กระผมในฐานะที่อยู่ในสถานที่นี้ขอทักท้วงท่านด้วย

๑๐.๕๘ น.

ขุนวิเศษครุฒการ (เพชรบุรี) : ท่านผู้เกียรติที่ได้อภิปรายไปเมื่อกี้นี้ ในเรื่องพระราชบัญญัติทางด้านพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่นี้ กระผมบังเอิญได้มีส่วนรู้เห็นและตั้งแต่ครั้งอยู่ทางจังหวัดก็ได้มีส่วนร่วมในการแบ่งเงินแบ่งทองนี้ให้แก่ตำบลต่าง ๆ ด้วย ในฐานะที่เป็นคณะกรมการจังหวัด เรื่องภาษีบำรุงท้องที่หรือที่เรียกว่า "ภาษีที่ดิน" แต่เดิมนั้นมีความยุ่งยาก ที่ว่าเราเก็บมาแล้วเวลาจะใช้แยกไปตามตำบลต่าง ๆ เป็นเบี้ยหัวแหลกหัวแตก จะทำอะไรแต่ละครั้งแต่ละคราวไม่สำเร็จไปสักทีหนึ่ง เช่นสมมติว่าจะทำถนน ที่นี้ต่างตำบลต่างก็จะทำกันอย่างนั้นอย่างนี้ ปีหนึ่ง ๆ ก็ได้ไปนิดเดียว แล้วก็พอทำถนนไปได้หน่อยหรือขุดคูดินไปได้หน่อย ทำงานดินอยู่ ฝนก็ตกลงมา พอปีหน้าก็เริ่มทำกันใหม่ ไม่รู้จักจบจักสิ้นสักทีหนึ่ง เพราะฉะนั้นเองทางจังหวัดก็ได้เสนอมาว่าให้เก็บเงินเป็นก้อนเป็นกำ ทีนี้ต่อมาภายหลังนั้นเงินก็ตกราคาหรือที่เรียกว่าในเวลานี้ข้าวของต่าง ๆ ก็แพงขึ้น หรือเวลานี้พูดง่าย ๆ อย่างน้อยเงินก็เปลี่ยนแปลงไปตั้ง ๑๐ เท่า ยกตัวอย่างง่าย ๆ สมมติว่าเงินเดือนผู้แทนราษฎรอย่างท่านผู้อภิปรายนี้ แต่ก่อนนี้ก็ได้ราว ๓๕๐ บาทอะไรเหล่านี้ ท่านจะไม่ให้เขาขึ้นอย่างนั้นหรือ ท่านจะยอมรับเงินเดือน ๓๕๐ บาทถ้วน ๆ อย่างนั้นหรือ ก็เป็นอันว่าไม่ต้องทำอะไรกัน เพราะฉะนั้นเองท่านก็ว่าภาษีต่าง ๆ เหล่านี้ขึ้นมามากมายก่ายกอง แท้ที่จริงถ้าว่ากันตามจริงแล้วท่านกลับว่าไปว่า ไปนอกไปนามา แล้วก็มาขึ้นภาษีอะไรต่าง ๆ

ถึงราคาเงินขึ้นไปอย่างนี้หรือราคาเงินมันจำเป็น ผิดสังกับครั้งก่อน ๆ ตั้ง ๑๐ เท่า ๑๕ เท่า ๒๐ เท่า ก๋วยเตี๋ยวชามละ ๕ สตางค์ เดี๋ยวนี้มันเป็นชามละบาท แล้วถึงภาษีบัวเก็บซึ่งสิ่งต่าง ๆ อยู่ ค่าแรงที่จะถมถนนอะไรต่ออะไรก็ขึ้นไปอย่างนี้เป็นต้น แล้วถึงแต่ก่อนนี้ขุดดินหลุมหนึ่ง ๓๐ สตางค์ เดี๋ยวนี้ขุดดินหลุมหนึ่งถึง ๑๒ บาท ๑๕ บาท แล้วถึงจะไม่ให้ภาษีนี้ขึ้นไปจะได้ประโยชน์อะไรแก่ราษฎรละ ที่ว่าไม่ได้ประโยชน์ผมจะชักตัวอย่างให้ฟัง เช่นว่านายอำเภอเขาเก็บภาษีที่ดินไว้แต่ก่อนนี้ในราคาในอัตราก่อนนี้ก็เลยทำอะไรไม่ได้ก็ค้างอยู่ นั่นไม่ใช่ว่าเขาจะไม่ทำ ท่านไปหาว่าเก็บภาษีมาแล้วไม่ได้ทำอะไรให้ราษฎรเห็น ในท้องที่ของท่านอาจจะเป็นอย่างนั้น หรือในขณะที่ท่านปฏิบัติอยู่ ทางด้านอำเภอท่านอาจจะเอาเขามาเก็บไว้เฉย ๆ โดยไม่ทำก็ได้ แต่ว่าที่จังหวัดเพชรบุรีได้ทำไปเยอะแยะทีเดียว คือหมายความว่าได้ตัดถนนหนทางอะไรไปเยอะแยะทีเดียว นี่แหละได้เห็นทันตา ราษฎรก็อนุโมทนา แต่ในตอนหลัง ๆ นี้เมื่อยังไม่ได้เปลี่ยนอัตรานั้นทำไปไม่ได้ ด้วยเหตุว่าค่าแรงมันสูงขึ้น แต่ภาษีมันไม่ได้สูงขึ้น เก็บมาแล้วก็ไม่รู้จะจ้างคนที่ไหนไปทำได้ในอัตราต่ำ เพราะฉะนั้นท่านจึงต้องดำริเก็บภาษีให้สมกับค่าน้ำเงินกับค่าแรงในภายหลังนี้

เป็นข้อหนึ่งที่จำเป็นที่จะต้องเพิ่มภาษีให้อัตราสูงขึ้นเพื่อให้สมดุลย์กับค่าแรง ที่ท่านว่าไม่ช่วยราษฎรโดยตรงนั้นก็เข้าใจว่าข้าพเจ้าได้ชี้แจงไปแล้วว่าเราได้ทำอะไรต่ออะไรต่าง ๆ อย่างท่านเห็น ๆ อยู่ก็คือทำถนนหนทางในจังหวัดต่าง ๆ เหล่านี้ ท่านบอกว่าไล่ต้อนแมวมา คือปิดประตูตีแมว ก็ท่านก็เห็นไหม ~~ละว่า~~ เล่าว่า ท่านแก้ภาษีหรือเขาแก้ภาษีอันนี้มาแต่ก่อนนี้ให้ส่งมาส่วนกลางแล้วจะแบ่งไป แต่ในภายหลังนี้ก็ได้แก้หลักการว่าเก็บที่ไหนแล้วก็ให้ใช้ที่นั่น อย่างนี้จะเรียกว่าปิดประตูตีแมวอย่างไร ก็หมายความว่าเราไล่แมวเข้ามาเลี้ยงต่างหากเล่า ไล่ก็หมายความถึงว่าไล่แมวเข้ามาและเก็บได้แล้วก็ช่วยให้แมวมีความสุขหรือให้ข้าวแมวนั่นเอง ไม่ได้เอาไปไหนนี่ หลักการเขาจึงแก้อย่างนี้อย่างไรล่ะ หมายความว่าเก็บได้ที่จังหวัดไหนก็ให้บำรุงที่จังหวัดนั้นโดยตรง ไม่ใช่เอาเข้ามา นี่ก็หมายความว่าเลี้ยงแมวโดยตรงละ ไม่ได้ตีอะไรเลยละ ไม่ได้ตีหรือจับข้ามาใจอะไรเลย ในการลดหย่อนภาษีนั้นในการลดหย่อนที่ดินต่าง ๆ เหล่านี้นั่นนะ ข้าพเจ้าได้เคยพูดมาแล้วในครั้งก่อนนี้แล้วว่าในเขตเทศบาลที่ให้ไปยกลดหย่อนกันตั้งหนึ่งไร่นั้น ยกตัวอย่างเช่นว่าในกรุงเทพ ฯ อย่างนี้ มีไหมราษฎรที่มีฐานะชั้นกลางที่จะมีที่ดินของตนตั้งหนึ่งไร่ นั้นนะมีสักกี่ราย หาน้อยนัก ข้าพเจ้าเองน่ะเช่าที่ดินเขาอยู่ เช่าที่ดินเขาปลูกน่ะมี ๒๔ ตารางวาเท่านั้นละ เพราะฉะนั้นเองฐานะของคนบ้านกลางต่าง ๆ เหล่านี้จะหาที่ไหนที่ว่าจะมีที่ดินตั้งไร่ ที่ว่าในกรุงเทพ ฯ หรือในเขตเทศบาลนครนี้ใครมีที่ดินตั้งไร่มันก็เข้าชั้นเศรษฐีแล้ว เพราะฉะนั้นก็เลยเก็บอะไรไม่ต้องได้กัน เป็นอันว่าถ้ายกเว้นให้หนึ่งไร่ ก็เก็บอะไรไม่ต้องได้กันละ ในเขตเทศบาลนี้ เพราะฉะนั้นผมก็ให้ข้อสังเกตไว้ตั้งแต่นานแล้วว่าไม่ได้หรอก ให้ไร่หนึ่งไม่ไหวหรอก เก็บขึ้นไม่ได้ นั่นยกตัวอย่างว่าผมเองยังอยู่ ๒๔ ตารางวาเท่านั้นอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นเองจึงพิจารณากัน ที่ท่านอ้างถึงว่ากรรมการภาคตั้ง ๒ คน ๓ คน เผอิญผมก็เป็นกรรมาธิการพิจารณาร่างนี้ จึงได้เสนอขึ้นว่าไร่หนึ่งน่ะไหวไหม จึงต้องแก้ไขลงมาว่าในเขตเทศบาลนครนั้นให้ ๑๐๑ ตารางวา เทศบาลเมืองละก็ให้ ๒๐๑ ตารางวา เทศบาลตำบลละก็ลดหย่อนให้ ... ตารางวา ทำไมจึงเหลื่อมล้ำต่ำสูงกันอย่างนี้ละ ก็เพราะเหตุว่าในเขตเทศบาลนั้นย่อมมี

(ค)วามสะดวกสบายต่าง ๆ กัน เทศบาลนครก็ย่อมมีอะไรต่ออะไรสมบูรณ์ที่รัฐบาลได้ช่วยเหลือแล้ว หมายความว่าไม่ต้องช่วยตัวเองมากนัก รัฐบาลได้ช่วยเหลือมาก เพราะฉะนั้นให้เพียง ๑๐๐ ตารางวาก็พอจะอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นผมจึงนึกว่าถ้าอย่างผมนี่มีที่ดินอยู่ ๑๐๐ ตารางวาก็นับว่าเป็นบุญหนักหนาแล้ว เพราะฉะนั้นเองเทศบาลนครยกให้ ๑๐๐ ตารางวามันก็พออยู่ พอมีบ้าน/พอมีสนามเดินเล่น หมายความว่าพอมีบ้าน พอมีสนามเดินเล่น หรือจะเล่นแบดมินตันอะไรก็ตามใจเถิด นี่เทศบาลเมือง ๒๐๐ ตารางวา เทศบาลตำบล ๔๐๐ ตารางวามันก็เป็นการสมควร ถ้าหากว่ายกให้ไร่หนึ่งอย่างแต่ก่อนก็เลยเก็บอะไรไม่ต้องได้กัน ที่ดินปานกลางที่ว่าราคาปานกลางนั้นเขาก็ตีราคาปานกลาง ท่านก็อาจจะไม่เข้าใจว่าที่เจ้าพนักงานเขาไปตีราคาปานกลาง ท่านยกตัวอย่างว่าที่ดินริมถนนแล้วเข้าไปตั้ง ๒๐ – ๓๐ วาอะไรต่าง ๆ เหล่านี้นั้นก็เป็นระเบียบของกรมสรรพากรหรือที่กระทรวงการคลังจะตั้งให้กระชับรัดกุมขึ้น ไม่ใช่เขาจะเหมาเอาว่าหมดทั้งกรุงเทพ ฯ นี่ราคาปานกลางเท่านั้นก็หามิได้ ก็เป็นอันว่าจากถนนเข้าไปน่ะเห็นว่าไม่เป็นธรรม เอา ๔๐ วาไม่เป็นธรรม เขาก็ลดลงมาเหลือ ๑๐ วา นี่เป็นหน่วยหนึ่งการแบ่งหน่วยนั้นเขาไม่ได้บอกไว้ในนี้ก็เพื่อที่ว่ามันจะได้ขยับเข้าขยับออกได้ให้ความเป็นธรรม เพราะฉะนั้นเอาราคาใกล้เคียงกันเป็นเกณฑ์ นี่ต่าง ๆ อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นที่ดินปานกลางท่านก็พูดไปโดยมิได้คำนึงคือท่านพูดไปในทางที่จะคัดค้านพระราชบัญญัตินี้ แท้ที่จริงกระผมได้ถามเจ้าหน้าที่เขามาแล้ว และได้ไปศึกษาแล้วก็เป็นอันว่าจะตีราคาให้ใกล้เคียงกัน ท่านบอกว่าจะเอาข้าราชการทั้งนั้นเข้าไปเป็นกรรมการตีราคาปานกลางนี้ก็ไม่จริงอีก ถ้าท่านดูในพระราชบัญญัตินี้การตั้งกรรมการตีราคานั้นต้องมีราษฎรหรือผู้ที่นับหน้าถือตา ท่านเอาเรื่องเก่ามาเล่าใหม่ กรรมการน่ะเขามีราษฎรร่วมอยู่ด้วยแต่ละตำบลหรือแต่ละหน่วย ก็โปรดดูเสียให้ดี อ้ายเวลาอันที่ท่านรับระเบียบวาระไปนั้นน่ะ ที่จริงท่านก็ควรจะอ่านหมดแล้วละ–นั่น เท่าที่ท่านได้กล่าวทั้งสิ้นนั้นน่ะถ้าหากว่าท่านได้ฟังข้าพเจ้าอธิบายในส่วนที่เกี่ยวข้าพเจ้าได้ไปมีส่วนรู้เห็นหรือมีส่วนเห็นมีส่วนได้คัดค้าน มีส่วนได้ไปรู้เห็นในเรื่องภาษีบำรุงท้องที่นี้ด้วยแล้ว ท่านก็คงจะเข้าออกเข้าใจ

๑๑.๐๗ น.

นายเทพ โชตินุชิต (ศรีษะเกษ) : ก่อนอื่นข้าพเจ้าขอขอบคุณรัฐบาลนี้เป็นอย่างมากที่ได้พยายามที่จะฟังความคิดความเห็นของผู้แทนราษฎรเราซึ่งได้เข้ามาภายหลังในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ในระหว่างที่เรากำลังเลือกตั้งกันอยู่ และนอกจากนั้นไม่ใช่แต่เพียงผู้แทนราษฎรเท่านั้นที่ได้คัดค้านและร่ำร้องในเรื่องภาษีบำรุงท้องที่นี้เป็นอย่างมากตลอดจนประชาชนชาวสวนและชาวไร่ชาวนาซึ่งจะต้องแบกภาระภาษีนี้ก็ได้มีคำร้องมามากมายหลายพันหลายหมื่นคน และที่สุดนั้นบางรายที่ร้องมาก็เกิดคดีเกิดเรื่องขึ้นก็มี ซึ่งเป็นหลักฐานปรากฏตามที่ได้ดำเนินการไปแล้วขณะนี้ก็มีอยู่ ทั้งนี้จะแสดงให้เห็นว่าการปกครองระบอบนี้นั้นถ้าหากว่ารัฐบาลใดได้ใช้พยายามที่จะฟังความคิดความเห็นของประชาชนคือมติส่วนใหญ่ของประเทศแล้วรัฐบาลนั้นก็น่าจะได้สำนึกถึงความรับผิดชอบของตนที่ได้มีอยู่ต่อประชาชนๆ นี่เป็นข้อแรก แล้วต่อจากนั้นก็ขอขอบคุณท่านกรรมการนิติบัญญัติด้วยที่ได้พยายามเอาใจใส่และได้พยายามแก้กฎหมายมาจนกระทั่งเป็นรูปร่างดังที่เสนอมาในวันนี้ ก็นับว่าผ่อนคลายในความเคร่งเครียดของประชาชนจะต้องแบกภาระภาษีนี้เป็นอย่างมาก นี่ขอขอบคุณไว้เป็นครั้งที่ ๒ อีกครั้งหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตามในพระราชบัญญัตินี้ที่ได้แก้ไขมานั้น ส่วนมากข้าพเจ้าเห็นด้วยที่ได้พยายามผ่อนคลายอะไร ๆ หลายประการลงมา แต่ที่ข้าพเจ้าข้องใจเป็นอย่างมากนั้น ความจริงพระราชบัญญัตินี้ข้าพเจ้าเองก็เคยร่วมอยู่ครั้งหนึ่งตั้งแต่ร่างครั้งแรกทีเดียว แต่ว่าครั้งนั้นก็ยังไม่ปรากฏเป็นผลเป็นรูปร่างพระราชบัญญัติมาเหมือนอย่างปัจจุบันนี้ เผอิญก็มีเรื่องราวเสียแล้วข้าพเจ้าก็เลยไม่ได้ทำงานนั้นต่อมา ในการเราได้เคยพูดกันถึงเรื่องโดยเฉพาะที่จะพูดในคราวนี้ก็คือพูดถึงเรื่องการลดหย่อนดังที่ผู้แทน–ปราจีนก็เคยได้พูดเมื่อกี้นี้ครั้งหนึ่งแล้ว และท่านผู้แทนเพชรบุรีก็ได้แก้ข้อข้องใจถึงเรื่องข้อลดหย่อนแต่จะอย่างไรก็ตามจะแก้กันไปอย่างไรและผลที่ปรากฏกันอยู่ในปัจจุบันนี้ที่ลดหย่อนภาษีให้แก่ผู้ที่ในเขตเทศบาลนครในจำนวนถึง ๑๐๐ ตารางวานั้น ถ้าจะเก็บเอาคำของผู้แทนเพชรบุรีมาคำนึงถึงหนักเมื่อตะกี้แล้วเราก็จะยิ่งแลเห็นได้ว่าผู้ซึ่งอยู่ในเขตเทศบาลนครนั้นท่านรับรองว่าถ้าใคร

ต้องที่ถึง ๑๐๐ ไร่แล้ว ท่านก็อาจจะอ้างมากไปว่าเขาถึงขั้นเป็นเศรษฐี แต่ความจริงเมื่อเขา ถึงเป็นเศรษฐีแล้วเรากลับไปลดหย่อนให้เขาเสียอีกโดยไม่เก็บภาษีนั้นเลย หมายความว่าเรา ลดให้ ๑๐๐ ตารางวา แล้วก็ไม่เก็บเสียเลย ท่านก็บอกว่าขั้น ๑๐๐ ตารางวานั้นเป็นเศรษฐี อีกสับงดไม่เก็บภาษีในขั้น ๑๐๐ ตารางวานั้นเสีย คือว่าลดหย่อนให้โดยไม่เก็บเลย ถ้าเป็น นี้แล้วเราจะเอาภาษีนี้มาจากไหน นี่เป็นขั้นแรกที่แสดงให้เห็นว่าในการลดหย่อนคราวแรกคือ ไร่ทุกแห่งทุกหนเหมือนกันหมดนั้นเป็นการผิดพลาดอย่างไม่น่าอภัย แต่ว่าเอาเถิดก็แก้ไขมา อย่างนี้แล้วก็นับว่าอภัยให้ได้บ้างบางประการ แต่ถึงจะมาเก็บ ถึงจะยกเว้นให้ในอัตรา ๑๐๐ ตารางวาในเขตกรุงเทพพระมหานครหรือเชียงใหม่ก็ตามซึ่งมีเทศบาลนครอยู่ ๒ แห่งเท่านั้นใน ประเทศไทย เมื่อคิดอย่างนี้แล้วก็แสดงให้เห็นว่าพระราชบัญญัตินี้จะออกไปในรูปนี้อีก ผลที่ได้รับ ก็ย่อมจะไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วยอีกเหมือนกัน เพราะเหตุว่าไปลดหย่อนใน ๑๐๐ ตารางวาให้ ในขั้นแรก อีกประการหนึ่งที่ข้าพเจ้าข้องใจหนักหนาและอยากจะขอร้องต่อทางรัฐบาลหรือคณะ กรรมาธิการซึ่งจะพิจารณากฎหมายนี้ในต่อไปข้างหน้านั้นว่าจะมีทางผ่อนผันกันได้หรือจะเปลี่ยน- การลดหย่อนนี้ได้บ้างไหม ซึ่งข้าพเจ้าขอเสนอดังนี้ เพราะเหตุว่าใน ๑๐๐ ตารางวาของเขต- เทศบาลนครโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรุงเทพ ฯ นี้นั้นราคามันทีบเข้าไปเท่าไร ที่ข้าพเจ้าจะเทียบ ง่าย ๆ ในตารางท้ายซึ่งท่านได้ตั้งค่าราคาที่ดินและค่าภาษีไว้นั้น นี่ก็ขอประทานที่จะตั้งในอัตรา สูงคือข้อ ๔๗ นั้นคือว่าไร่ละ ๕ แสนบาท ซึ่งความจริงนั้นในท้องถิ่นสำเพ็งหรือพาหุรัดหรือ – ถิ่นเยาวราชเช่นนี้ราคาอาจจะกว่า ๕ แสนบาทด้วยซ้ำไป ใน ๕ แสนบาทหรือล้านบาทนั้น ๑๐๐ ตารางวาเป็นเงินเท่าไร ก็เป็นเงินหลายแสนบาท เมื่อหลายแสนบาทแล้วไปเทียบกับนอก เขตเทศบาล ๕ ไร่ ซึ่งความจริงนอกเขตเทศบาลนั้นราคาไร่หนึ่งก็ไม่ถึงพันบาท แล้วก็เงินค่า ลดหย่อนให้เขานั้นมันก็ไม่กี่พันบาทต่อ ๕ ไร่ หรือจะในเขตเทศบาลเมืองในเขตเทศบาลตำบล

...ตุดังนี้ความเลื่อมล้ำต่ำสูงในการลดหย่อนให้กับเขาเขาก็เห็นว่าคนที่อยู่ในที่เจริญแล้วกลับได้ ...ปฏิบัติในการลดหย่อนนี้ให้มากมายเป็นพิเศษกว่าผู้ซึ่งอยู่ในทางท้องถิ่นที่ไม่เจริญ นี่แสดงให้ ...การเก็บภาษีและการลดหย่อนในภาษีบำรุงท้องที่ซึ่งได้แก้ไขมาใหม่นี้ก็ยังไม่เป็นธรรมแก่สัง ...นเอง ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงขอเสนอว่าอย่างนี้ เพื่อให้ความเป็นธรรม คือว่าในการลดหย่อน ...คพเจ้าเห็นด้วยที่ควรลดหย่อนแต่มิใช่ลดหย่อนเป็นเนื้อที่ เราลดหย่อนเป็นราคาของที่ดินนั้น ...ซจะให้ความเป็นธรรมแก่คนมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ และดีที่สุดในขณะนี้เท่าที่คิดได้ขณะนี้ว่าเร ...หย่อนค่าภาษีที่ดิน ค่าบำรุงท้องที่นี้ให้เป็นจำนวนเงิน ๑,๐๐๐ บาท หรือว่า ๕๐๐ บาทอะไร ...วแต่ ส่วนราคาที่ดิน ๑๐๐ ตารางวานี้จะมีเท่าไรก็ได้ลดหย่อนไปจำนวนเท่านั้น เท่าเทียมกัน ...ป็นเช่นนี้ข้าพเจ้าเข้าใจว่าจะเป็นธรรมแก่คนเสียภาษีทุก ๆ คน เพราะเหตุว่าราคาของตัวสูง ...จำเป็นจะต้องได้ลดหย่อนตามอัตราราคาเงินนั้นไม่ใช่เป็นจำนวนเนื้อที่ นี่แสดงให้เห็นอันหนึ่ง ...ารที่เราจะลดหย่อนให้เขานั้นถ้าไปลดหย่อน ๑๐๐ ตารางวาต่อในท้องถิ่นเจริญเช่นนี้ผลที่ได้ ...นยิ่งหนักขึ้น หมายความว่าผู้ที่อยู่ข้างนอกก็จะต้องเสียภาษีตามส่วนของเขานั้นแพงขึ้นและสูงขึ้น ...เท่าที่ควรจะเป็นและยิ่งไปกว่านั้นจะแลเห็นได้ว่าไม่ใช่แต่เพียงการลดหย่อนเท่านั้น แม้แต่การ ...คาที่ดินและภาษีที่จะเสียตามบัญชีท้ายบัญชีอัตราบำรุงท้องที่ซึ่งท้ายพระราชบัญญัติปรากฏอยู่นั้น ...งินราคาไร่ละ ๒๐๐ บาทถึง ๓๐๐ บาท หรือต่ำกว่า ๒๐๐ บาทนั้นเราเก็บ ๑ บาทหรือ ๑.๕๐ ...ถ้าเทียบเปอร์เซนต์สูงสุดขึ้นไปแล้วในเงิน ๕ แสนบาทต่อหนึ่งไร่ เราเก็บเพียง ๔๐๑ บาท ...ไร่ นี่แสดงให้เห็นว่าถ้าจะพูดถึงแบบภาษีเสริมของภาษีเงินได้หรือว่าตัวคูณสำหรับตามส่วนก็ตาม ...ละ คือคนยิ่งมีเงินมากเท่าใดกลับจะต้องเสียภาษีน้อยลงเท่านั้น นี่ก็แสดงให้เห็นอีกอันหนึ่ง ไม่ใช่ ...ข้าพเจ้าจะหัวรุนแรงหรือว่าจะกลายเป็นลัทธิอะไรแต่ไหนอย่างนั้นไม่ใช่อย่างนั้น คือว่าเราเก็บ ...ที่นี่มากก็เพื่อความเป็นธรรมต่อผู้ที่มีเงินรายได้มาก มีที่ดินมากก็จำต้องเสียมากตามส่วนเพื่อให้ ...ะเทศนี้ทรงอยู่ได้ ส่วนคนที่ไม่มีเลยนั้นหรือว่ามีน้อยนั้นจะไปเก็บเขามากเขาก็ไม่มีจะให้ และด้วย ...ตุนี้เองเรื่องภาษีนี้แหละเป็นการเลื่อมล้ำต่ำสูงและเป็นเรื่องซึ่งทำให้คนนั้นต้องคิดต้องนึก ฉะนั้น ...มจะออกภาษีอะไรไปแต่สักอันนั้นต้องคิดถึงคนทุกหมู่ทุกเหล่าว่ากระทบกระเทือนต่อคนนั้นบ้างไหม ...มีบ้างไหม ฉะนั้นเราก็ต้องเลือกเอาที่กระทบกระเทือนต่อคนหมู่น้อยให้มากที่สุดดีกว่าจะไปกระท

ที่อนคนหมู่มาก เพราะเหตุว่าหมู่มากได้รับความไม่เป็นธรรมมากมายแล้ว ฯ ความรู้สึกนึกคิ
เขาในใจนั้นจะเกิดอะไรขึ้นมาในใจของเขานั้นนับเป็นเรื่องที่ช่วยไม่ได้ ด้วยเหตุนี้อัตราภาษี
ะการลดหย่อนข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เป็นธรรม ฉะนั้นถ้าหากว่าถ้อยคำที่ข้าพเจ้าอภิปรายมานี้ที่
มาแต่ประการเดียวเพราะหลักอื่น ๆ ข้าพเจ้าเห็นด้วยเป็นส่วนมาก ที่ข้องใจและค้างใจอยู่
เรื่องนี้เท่านั้น ก็หวังว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังคงจะชี้แจงให้ข้าพเจ้าหายข้อ
ว่าทำไมถึงได้ตั้งอัตราลดหย่อนเท่านี้ ซึ่งอัตราภาษีท้ายพระราชบัญญัตินี้ด้วยรูปนี้

๑.๑๗ น. พลโท ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ท่านประธาน
ะคุณท่านผู้แทนที่ได้สนับสนุนพระราชบัญญัติฉบับนี้และที่ยังข้องใจอยู่เรื่องมาตราประการหนึ่ง เป็นเรื่อง
ที่จะตั้งราคาเสียภาษีที่ดินในเขตเทศบาลนคร ที่เขาอ้างว่าต่างเขตเป็นเรื่องที่มากกว่า ความจ
มาตรา ๔๕ นั้นปรากฏชัดแจ้งแล้วให้ยกเว้นให้เฉพาะที่ดินที่เป็นที่อยู่อาศัยและทำการเลี้ยงชีวิตประ
กสิกรรม แต่ว่าถ้าเป็นที่ดินที่ว่างหรือทำการอย่างอื่น ๆ แล้วไม่ยกเว้นให้ ที่ว่าให้ความแตกต่างเป็น
ว่าไม่ยกเว้น เพราะฉะนั้นในการที่เปรียบเทียบนี้ว่าจะเป็นผลตกไป ที่มาตรา ๔๕ อยู่ชัดแจ้ง
ในการเก็บที่ดินถือหลักหวิณฑุ์ตามจำนวนเนื้อที่มากเก็บมากดังนี้เป็นต้น ก็ได้พิจารณาแล้วประ
เทศเราเป็นประเทศกสิกรรม การกระจายกสิกรรมตามจำนวนที่ดินเป็นจำนวนมากจึงจะเกิด
ได้ เพราะฉะนั้นก็เลยพิจารณากันด้วยความรอบคอบและด้วยความสุขุมว่าจะกระทบกระเทือนต่อ
ทางกสิกรรม จึงได้ยึดตามหลักเกณฑ์ที่เสนอมานี้ว่าเก็บตามลำดับเนื้อที่ไม่ได้คิดหวิณฑุ์ ก็หวังว่าท่
สมาชิกนี้ท่านผู้แทนผู้เกียรติคงจะหายความข้องใจ

๑.๑๘ น. นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่ข้าพเจ้า
จะคัดค้านหลักการประการใด ข้าพเจ้าขอประทานชี้แจงถึงปัญหาที่ท่านผู้แทนจังหวัดธนบุรีที่กล่าว
มือกี้นี้คือผู้แทนเพชรบุรีพยายามที่จะแก้ความข้องใจของสภาในปัญหาที่เรื่องหมายจากผู้แทนจัง
หวัดปราจีนบุรีได้กล่าวไว้เมื่อกี้นี้ โดยการยกปัญหาขึ้นเองขึ้นมาเปรียบเทียบว่าการที่มีที่ดินเพียง
๔ หรือ ๒๔ ตารางวา ในการปลูกบ้านโดยเช่าเขามา นี่ขอประทานโทษ ท่าน[illegible] เอาความไม
ถึงมาพูดในสภานี้เลย ท่านนั้นข้าพเจ้านับถือเรียกเป็นที่รู้อยู่แล้ว มาอ้างว่าท่านนั้นเองเป็นผู้ที่ต

การเสียภาษีที่ดิน ห่างซื้อที่ดินมาขายา แต่ว่าก็รู้ ๓ กันอยู่ ท่านห้ามประการใด เจ้าของบ้านเจ้าของ

ที่ดินซื้อรถยนต์ใช้ก็คงซื้อที่ดินนี้.......

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเถิด เขาว่าตัวทางเขา ขึ้นเจ้าเรื่องเถิด

จะเอามาใช้เลี้ยงส่วนตัวของเขาเอง ไม่ดี

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ตัวเนื้อความนี้ไม่กระทบกระเทือนเจา

ท่านผู้มีเกียรติของข้าพเจ้าเท่า เมื่อท่านประธานห้าม งดก็ได้ ซึ่งพูดถึงใช้หาหลักการเรียกร้อง

ว่าสำหรับร่างพระราชบัญญัตินี้โดยเฉพาะเรื่องหลักการเหตุผล เท่าที่รัฐบาลเสนอมาถือการแก้

ไขเงินได้กับเงินบำรุงท้องที่ เพราะภาษีเงินได้นั้นแท้จริงแล้ว ข้าพเจ้าไม่ขัดข้องที่รัฐบาลจะให้

การเก็บภาษี ณ ที่จ่าย แต่อยากจะประทานกราบเรียนเตือนท่านรัฐมนตรีเสียด้วยว่าการ~~จัดเก็บ~~

เก็บ ณ ที่จ่ายนั้นจะได้ไม่รอดทำให้รัฐเกิดบ่งกว่านี้ เพราะปรากฏแล้วว่ามีห้างร้านหลาย ๆ แห่ง

ได้หลบเลี่ยงภาษี เชื่อว่าท่านรัฐมนตรีท่านทราบดีเพราะท่านอยู่ในวงการค้ามาด้วยผู้หนึ่งเหมือน

กัน คราวนี้ภาษีบำรุงท้องที่อย่างท่านผู้แทนศรีสะเกษได้กล่าวมาเมื่อครู่นี้จะท่านรัฐมนตรีช่วยว่า

การได้กล่าวแก้นั้นยังไม่ตรงประเด็น ประเด็นเป็นอย่างนี้ คือในเขตเทศบาลนครเรากำหนดยก

เว้นเพียง ๑๐๐ ตารางวา ขอประทานโทษ ข้าพเจ้ายกพระนครนี้เป็นหลักตัวอย่างเหมือนกับเขตใน

พระนครนี้ที่ดิน ๑๐๐ ตารางวาในเขตเทศบาลนครนี้ ข้าพเจ้าขอประทานกราบเรียน บริการของ

รัฐบาลได้ให้เอื้อมมือไปไม่ถึง เป็นต้นอย่างที่ดินชานเมืองเช่นบึงบัวประชาเมื่อสักครู่นี้เอง ราเมศ

ชุมพลเลิกแล้ว จตวัทหารตีหัว ไม่กล้าผ่านไป นี่ความเป็นจริง ท่านรัฐมนตรีกลาโหมโปรดรับทราบ

ทราบไว้ด้วยนี่เป็นต้นบริการไม่ถึง ไฟฟ้าถนนไม่มี แต่ท่านคิดราคาที่ดินในเขตเทศบาลนครมีความ

เป็นธรรมเกิดขึ้นหรืออย่างนี้เป็นต้น และที่ดิน ๑๐๐ ตารางวา ประปาไม่มี ขุดสระเอาน้ำไว้กิน

ข้าพเจ้าก็อยู่ที่นั่น รู้ดี ท่านเอา ๑๐๐ ตารางวาท่านคิดแล้วเกินกว่านั้นต้องเสีย ขุดสระเข้าไปตั้ง

๑๐ กว่าตารางวาแล้ว ที่มันต่ำด้วยต้องถมให้ดินมันสูง อย่างนี้เป็นต้น ขอได้ไปคิดเสียใหม่และ

ยิ่งไปกว่านั้น ในปัญหาที่ดิน ๑๐๐ ตารางวาของในเขตเทศบาลนั้น ตามหลักการปรากฏว่าคือจาก

คนใหญ่เข้าไปสมมติว่า ๔๐ ตารางเมตร ๕๐ ตารางเมตร บางทีไม่มีถนนเข้าไปไม่ได้ แต่เสีย

ภาษีเท่ากันที่ข้างนอก ข้าพเจ้าก็ถูกบาดเจ็บซื้อไว้ลด ๓ ราคาว่ามีเงินเมื่อไรก็ปลูกบ้าน อย่างนี้เป็นต้น

โปรดทบทวนดูให้ดีเสียด้วย ที่นี้พูดถึงนโยบายของรัฐบาล รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมให้บุคคลทำสวนครัวเลี้ยงสัตว์ แม้แต่ในเขตเทศบาลนครก็เหมือนกันเดี๋ยวนี้เราเลี้ยงปลาหมออีกด้วยต้องขุด ๑๐ ตารางวา ท่านปลูกบ้านเท่าไร นี่แต่ท่านขุนวิเศษฯ เดี๋ยวปลูกที่ ๑๔ ตารางวา บ้านได้ท่านเก่ง อย่างนี้เป็นต้น และโดยเฉพาะอย่างเช่นผู้แทนจังหวัดเพชรบุรีบอกถึงนี้ว่าเมื่อก่อนนี้เขาเก็บภาษีนี้เข้ามาส่งส่วนกลาง และต่อไปก็กระจัดกระจายไปท้องถิ่นต่าง ๆ ท่านพูดอย่างนี้ในฐานะท่านเป็นสมาชิกสนับสนุนรัฐบาล ข้าพเจ้าว่าท่านพูดผิด แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลนี้มีนโยบายแปรปรวนหาความแน่นอนไม่ได้ วันหนึ่งท่านคิดเก็บมาส่วนกลางพรุ่งนี้ต้องส่งคืนไป แล้วผู้ที่ทำตามนโยบายท่านจะทำอย่างไร ข้าพเจ้าคิดว่าไม่ควรสนับสนุนกันแบบนี้เสียทั้งหมด เพราะภาษีอันนี้ข้าพเจ้าได้โน้ตไว้หลายอย่างเหมือนกันว่า อีกอย่างหนึ่งวิธีการเก็บภาษี ข้าพเจ้าก็จะขอประทานกราบเรียนท่านให้ไปแก้ไขหลักการเสียใหม่ ข้าพเจ้าไปยื่นเสียภาษีไว้ที่อำเภอ กำหนดไว้ว่าอำเภอใดให้ยื่นท้องที่นั้น และจะเรียกเก็บภาษีเมื่อไรประกาศไว้ที่อำเภอ ใครเขาจะรู้แล้วไม่ไปเสีย ปรับเสียด้วย ๑๐ เปอร์เซนต์ อย่างนี้เป็นต้น ข้าพเจ้าคิดว่าหลักการเก็บภาษีต้องให้ความสะดวกแก่ผู้ที่มาเสีย เพราะเขามาเสียเงินอย่างนี้ควรจะแก้ไขเสียใหม่ วิธีการต่าง ๆ นี้ข้าพเจ้าไม่อยากพูดเป็นหลักปลีกย่อยไป คือเรามาแปรญัตติกันได้ ก็อยากจะให้ผู้ที่เป็นกรรมาธิการได้พิจารณาให้รอบคอบเสียด้วยอย่างที่ผู้แทนศรีสะเกษท่านบอกว่าราคาที่ดินตั้ง ๕ แสนบาทต่อไร่นี้ เอาอย่างไหนว่าถ้าประเมินแล้วถ้าหากว่ามีผู้ใดจะ~~[illegible]~~ ขายราคา ราคาประเมินรับซื้อไหมรัฐบาล ให้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการจดไว้ด้วยแล้วตอบทีเถิดว่ารับซื้อไหมประเมินเท่าไรก็ขาย เอาที่จะเสียภาษีอย่างนี้ ข้าพเจ้าขอประทานให้ไปคิดแก้ไขเสียใหม่ เอาเนื้อที่ให้พอเหมาะพอควรถูกต้องตามนโยบายของรัฐบาลคือให้มีที่ดินเลี้ยงสัตว์บ้าง ทำสวนครัวเลี้ยงปลา~~บนะ~~ แปลง เทศบ้างอะไรบ้าง อย่างนี้เป็นต้น ส่วนการเสียภาษีก็ขอให้ความสะดวก อย่าพยายามประกาศไว้ที่หน้าอำเภอเลย บางทีไปหาไม่พบ ให้ทำหนังสือส่งมาถึงผู้เสียได้ไหมว่าวันนั้นวันนี้ท่านไปเสียอย่างนี้ ส่วนการลดหย่อนต่าง ๆ นั้นคิดว่าผู้มาพูดในชั้นกรรมาธิการจะเหมาะกว่า

๑๐.๒๗ น. นายเนื่น เกษสุวรรณ์ (กระบี่) : ก่อนอื่นข้าพเจ้าใคร่จะขอประทานกราบเรียน

น้อย คือว่าท่านสมาชิกคนแรกที่ขึ้นมาพูด ขอประทานโทษ ต้องออกชื่อ คือคุณพัฒน์ ฯ ร้อยใจ ฯ รู้สึกว่าท่านพูดวาจาก้าวร้าวมาก ใช้ถึงกับว่าตั้งกรรมการเถื่อนออกกฎหมายอะไรต่ออะไร เท่าที่ข้าพเจ้าฟัง ๆ มาท่านมักจะใช้อย่างนี้เสมอ เพราะฉะนั้นท่านประธานควรตักเตือนบ้าง....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มันเรื่องนิด ๆ หน่อย ๆ ข้าพเจ้าก็ฟังอยู่ ถ้าจะอย่างนั้นพูดอะไรกันไม่ได้เลย

นายเนิ่น เกษสุวรรณ์ (กระบี่) : ทีนี้เหตุผลในข้ออื่น ๆ ก็ท่านรัฐมนตรีท่านได้กรุณาชี้แจงมาให้ทราบแล้วและเพื่อนสมาชิกบางท่านก็ชี้แจงให้ทราบแล้ว ข้าพเจ้าจะขอกราบเรียนต่อสภานี้เพียงเล็ก ๆ น้อย ๆ ตามในข้อข้องใจบางข้อที่ยังข้องใจบางข้อที่ยังตกหล่นอยู่ ขอประทานโทษที่ท่านรัฐมนตรีคืออดีตรัฐมนตรีคุณเทพ ฯ ได้พูดถึงเนื้อที่ ๑๐๐ ตารางวาในพระนครการเก็บภาษีเมื่อเปรียบเทียบกับในชนบทแล้วรู้สึกว่าไม่เป็นธรรม สำหรับในข้อนี้ข้าพเจ้าขอเรียนว่า ถ้าหากว่าท่านผู้พูดเมื่อตะกี้นี้เกิดมีเนื้อที่ในเขตเทศบาลนครกันขึ้นมา ท่านก็จะดีใจเช่นเดียวกันใหม เพราะฉะนั้นการจะกระทำอะไรนั้นต้องคิดโดยรอบคอบไม่ใช่ว่าการยกเว้น ๑๐๐ ตารางวานี้เพื่อสำหรับผู้ที่มั่งคั่งสมบูรณ์ไม่ให้กระทบกระเทือนไม่ใช่แต่ที่กรรมาธิการหรือคณะกรรมการได้เสนอต่อรัฐบาล คือเพื่อนว่ากรรมการเถื่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือข้าพเจ้าด้วยผู้หนึ่งขอให้แก้ไขในข้อนี้ก็ยังคำนึงถึงเผื่อว่าเพื่อนบางท่านจะมีในเขตเทศบาลบ้าง เพื่อจะได้มีส่วนอย่าให้ต้องเสียภาษี ทีนี้ในการที่เทียบราคาอีกก็เหมือนกัน ท่านไปยกเอาตัวเลขข้างท้ายราคา ๕ แสนซึ่งจะต้องเสียเงินไร่หนึ่งต้องเสียภาษี ๘๐๐ บาท แต่ท่านไม่ได้ยกถึง ในตอนแรกอันดับ ๑ มา ต้องเสียไร่หนึ่ง ๑ บาทเท่านั้นเอง ทีนี้ลองมาเทียบส่วนกับในต่างตำบลนั้นยกเว้นให้ถึง ๕ ไร่ และในเขตเทศบาลนครยกเว้น ๑๐๐ ตารางวา คือท่านไม่ได้คิดโดยละเอียด แต่ว่าถ้าหากว่าดูตัวเลขแล้วมันเป็นอย่างนี้ ก็อย่างที่ท่านเข้าใจนั้นก็คงไม่คลาดเคลื่อนนักหรอก แต่ว่าข้าพเจ้าเข้าใจว่าท่านคิดผิดไปแล้ว คือเห็นตัวเลขแล้วก็อนุมานเอา โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เพื่อนว่าคณะกรรมการเถื่อนนั้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าพเจ้าได้ร่วมด้วย ได้พยายามคิดกันอย่างมากมายทีเดียวในเรื่องเหล่านี้ ท่านยอมรับว่าพวกกรรมการเถื่อนนี้แหละได้ช่วยกันปรับปรุงให้ดีขึ้นแล้วท่านก็ยอมรับแล้ว เพราะฉะนั้น

ทำอะไรกันหนักหนาก็ถ้าหากว่ามันมีข้ออะไรบกพร่องนั้นต่อไปก็เชื่อว่าทั้งฝ่ายท่านและทั้งข้าพเจ้าก็จะพิจารณาแก้ไขกันต่อไปและก็ไม่ใช่ว่ารัฐบาลนี้จะขูดรีดเอาโดยไม่มีเหตุไม่มีผลก็หรับฟัง คือจะเห็นได้อย่างง่าย ๆ ว่ากฎหมายนี้ออกมาก่อน เมื่อพวกเราเข้ามาแล้วเรารองรัฐบาลแล้วรัฐบาลก็ให้ความไมตรีจิต แล้วก็อย่างนี้แล้วก็จะหาว่ารัฐบาลขูดรีดไม่ได้ หรือว่าหน้าที่ทำอะไรตามอำเภอใจก็ไม่ได้ เพราะฉะนั้นในข้อนี้ข้าพเจ้าใคร่จะขอกราบเรียนว่าการนั้นดี ไม่ใช่ว่าไม่ดี แต่ว่าอย่าค้านเป็นการใส่ร้าย คือว่าขอให้ค้านด้วยเหตุผลก่อนจะพูดออกหนึ่งนั้นขอให้คำนึงให้มากหน่อยในข้อนี้

และอีกประการหนึ่ง ขอประทานโทษ ที่เพื่อนสมาชิกกล่าวในตอนเมื่อกี้นี้ว่าในนครอีกนั่นแหละยกเว้น ๑๐๐ ตารางวา แต่ว่าบางแห่งไม่มีน้ำประปา ไม่มี อะไรก็ไม่มีบางแห่งอุดมสมบูรณ์เป็นแหล่งการค้าเก็บภาษีเท่ากัน ข้อนี้ในฐานะที่เพื่อนผู้มีเกียรติไม่ได้อยู่ในนคร อยู่ในต่างจังหวัด ข้าพเจ้าคิดว่าไม่น่าจะมาเจ็บร้อนแทนเลย และไม่แน่ ท่านอาจจะมีที่ที่พระนครขึ้นก็ได้และเป็นที่เชื่อเหลือเกินว่าทางรัฐบาลนี้หรือสภานี้พอใจในการทะนุบำรุงพระนครให้มันเจริญรุ่งเรืองและมันจะต้องไปถึงอย่างแน่ ๆ เรื่องน้ำประปาเรื่องถนนหนทางอะไรทุกสิ่งทุกอย่าง เดี๋ยวนี้ก็เห็นได้ผิดหูผิดตาแล้วท่านควรจะคำนึงถึงในท้องที่หรือต่างตำบลที่ท่านได้รับการเลือกเป็นผู้แทนนั่นแหละควรจะเหมาะกว่าและในระหว่างที่ข้าพเจ้าพูดนี้ก็รู้สึกว่าบางท่านที่ข้าพเจ้าขอความกรุณาให้เห็นใจก็รู้สึกร้อน ๆ เหยียบมืออยู่ข้างหลังกันอีกอย่างหนึ่ง เพื่อนสมาชิกได้ประณามทางฝ่ายรัฐบาลหาว่าเอาเปรียบแก่ราษฎรในตอนที่ว่าการประกาศเก็บภาษีอะไรต่าง ๆ นั้นไปปิดเอาไว้ที่อำเภอถ้าพ้นกำหนดแล้วไม่ได้ไปเสียราษฎรก็ถูกปรับถูกปรุง เป็นการเดือดร้อนกับประชาชนควรจะให้ความสะดวก แต่ที่นี้ถ้าหากว่าข้าพเจ้าจะพูดเช่นนี้ขึ้นอีก ที่เพื่อนสมาชิกจะว่าอย่างไรถ้าหากว่าเราจะให้ความสะดวกคือรัฐบาลพร้อมที่จะให้ความสะดวกอย่างท่านว่าจะต้องตั้งเจ้าหน้าที่ขึ้นเพิ่มขึ้นอีกไม่น้อยนับเป็นหมื่น ๆ แสน ๆ คน ขอประทานโทษ ถ้าจะทำให้ตามความพอใจของท่านเช่นนั้นเมื่อเสนองบประมาณเข้ามาแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ขึ้นมา ท่านก็ค้านอีกนั่นแหละว่าต้องใช้เงินมากมายที่สุดก่ายกอง

...ด้านอีกนั้นแหละว่าต้องใช้เงินมากมายก่ายกอง ทำไมจึงทำอย่างนั้นอย่างนี้ ข้าราชการ ...และไรด้วยประการทั้งปวง รวมความว่าท่านค้านทั้งขึ้นทั้งล่อง โดยไม่ได้ฟังเหตุผลไม่ ...ผล โดยไม่ได้คิดถึงเหตุถึงผลเลย เพราะฉะนั้นการที่จะให้ทำเช่นนั้นมันทำได้ไหมข้าพ–...เจ้าเรียนถามเช่นนี้ ก็ในเมื่อถ้าหากว่าจะเพิ่มเจ้าหน้าที่ขึ้น งบประมาณก็ต้องเพิ่มขึ้น ไม่ใช่ ...ใช้เจ้าหน้าที่โดยไม่ให้เงินเขา ต้องให้ ถ้าไม่ให้เงินท่านก็ว่าอีกแหละ หาว่าเถลไถลบ้าง ...ไรบ้าง เมื่อเป็นเช่นนี้ขอให้นึกดูเถอะว่า หรือท่านประชาชนที่นั่งฟังอยู่ในสภานี้ก็ตามโปรด ...พิจารณาดูซิว่า พูดด้วยเห็นแต่แก่ได้ฝ่ายเดียว คือเรียกว่าเอาแต่ เทค ( ) ...กีฟ ( ) ไม่มี อย่างนั้นหรือ.....................

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ท่านพูดในสภาท่าน อย่าเอาบุคคลนอกมาเกี่ยว ข้องด้วย

นายเนิ่น เกษสุวรรณ (กระบี่) : ครับ ผมพอใจแล้ว

...๓๘ น.

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ความจริงก็ได้ตกลงใจมาจากบ้านว่าจะไม่ค้าน แต่ว่าเห็นท่านสมาชิกทางฝ่ายสหพรรคได้ออกมาว่าฝ่ายค้านเรานี้ค้านอะไรไม่มีเหตุผล และมักจะค้านทั้งขึ้นทั้งล่อง ยังหาว่าเพื่อนสมาชิกในกลุ่มของผมนี้ก้าวร้าว ความจริงการพูดกัน ในสภานี้นั้นมันก็มีอยู่บ้าง เราอย่าได้ถือสาหาความเลย เราออกไปแล้วเราก็ลืมกันไป ข้อสำ–คัญมันอยู่ที่ว่าพระราชบัญญัตินี้เป็นพระราชบัญญัติสำคัญเกี่ยวแก่ชีวิตและเลือดเนื้อของประชาชน ซึ่งจะต้องบริจาคมาให้เป็นภาษีของรัฐ และรัฐนั้นนำภาษีมาแล้วจะใช้จ่ายให้ถูกต้องหรือไม่ ในการที่เราจะไปเอาเงินจากเขามานี้เราก็ต้องอ้างเหตุผลให้พอเพียงเพื่อที่จะให้เขายินยอมให้แก่ตนโดยความบริสุทธิ์ใจ การที่เราเอาเงินเขามาแล้วเราจะใช้จ่ายอย่างนั้นรัฐก็จะต้องรับผิดชอบในการกระทำของตน เพื่อนสมาชิกที่อยู่ในฝ่ายสหพรรควันนี้พูดไม่ค่อยดี คือพูดไม่เก่งเหมือนอย่างเก่า เพราะมันฝืนความรู้สึก เนื่องจากว่าพวกผู้แทนชุดนี้ เขาบอกว่าเป็นผู้แทนขึ้นภาษี เขาว่าเข้ามาใหม่ ๆ ก็เอาภาษีการค้า คือประมวลรัษฎากร *ตามที่จะไร เพิ่มขึ้น*

อ ภาษียานัดถุ์ ภาษีอะไรขึ้นหมด มาคราวนี้ก็มาขึ้นภาษีชาวนา เรียกว่าพวกที่ดิน เมื่อขึ้นนี้เราก็ชอบที่จะค้านไว้เพื่อให้เป็นประวัติว่าผู้แทนในสภานี้ก็ได้คัดค้านไว้ตามหลักฐานตามเหตุผล ไม่ใช่ว่าพอเสนอมาแล้วรัฐบาลมีฝ่ายมาก ฝ่ายมากเป็นฝ่ายที่ถูกอย่างนี้ก็เสมอไป แต่ว่าสภานี้เราอยู่ที่การยินยอม ถ้าหากว่าฝ่ายมากเห็นชอบอย่างไรฝ่ายน้อยก็ตามได้ จึงเห็นว่าเท่าที่รัฐบาลได้ออกพระราชบัญญัตินี้มาเพื่อเก็บเงินภาษีบำรุงท้องที่นั้น จริงรัฐที่จะเจริญได้ก็ต้องอาศัยพลเมืองเสียภาษีอากร แต่ว่าเราจะควรคำนึงว่ารัฐได้ประโยชน์สมแก่ค่าน้ำเงินภาษีอากรเพียงพอหรือไม่ เงินนี้ส่วนมากมาจากชาวนาที่ยากจน นาเหล่านี้ต้องอาศัยการทำนา ต้องอาศัยน้ำฝน บางแห่งก็ถูกน้ำท่วม บางแห่งก็ฝนแล้ง ชาวนาคนหนึ่ง ๆ ต้องบุกป่าฝ่าดงฟันต้นไม้ตัดต้นไม้ ขุดดินเพื่อจะหักล้างถางพง ทำที่ดินนั้นให้ที่สำหรับปลูกข้าวปลูกพืชไร่ต่าง ๆ แต่ว่าในบางปีที่เหล่านี้เป็นที่เนินสูง เช่นอย่างที่ดินภาค นค่าขายพืชพันธุ์ธัญญาหารในที่ดินเหล่านั้นมันไม่เพียงพอ ปรากฏว่าในสมัยก่อนมีการขาย ตลาดถึงกับจับกุมกันก็มี ความจริงคนภาคอีสานเป็นคนหัวอ่อน ถ้าหากมีแล้วไม่ขัดขืน แต่ผลที่ได้รับจากแรงงานที่ลงไปนั้นมันไม่พอ ภาษีที่เราขึ้นเวลานี้ไร่หนึ่งอย่างน้อยก็ ๕๐ สตางค์ ชาวนาที่มีนา ๒๐ ไร่ก็เสียประมาณ ๑๐ บาท ในจำนวนเงิน ๑๐ บาทนี้ อัตราค่าแลกเปลี่ยนทางภาคอีสานไม่ค่อยจะหมุนเวียน คนหนึ่ง ๆ มีนา ๒๐ ไร่ก็ที่ดินมือเปล่าจริง บางทีได้ทำนาก็มีเพราะฝนแล้ง บางทีทำไปน้ำท่วมไม่ได้ผล ผลที่สุดไม่มีข้าวจะกิน แต่ที่ว่าาเป็นจะต้องเสียภาษีปีละ ๑๐ บาท ไม่มีลดหย่อนกันเลย ลดหย่อนกว่า ๕ ไร่อย่างว่า ต้องการที่เรารีดเอาจากชาวนาที่ยากจนนี้เราสมควรหรือไม่ที่เราจะรีดเขาได้เช่นนั้น พราะ ๑. เพราะเรายังไม่ได้สนองให้ผลตอบแทนพอเพียง จริงอยู่เราได้เอาเงินเหล่านี้บำรุงท้องที่ในจังหวัดเกี่ยวแก่กิจการสาธารณูปโภค ซึ่งต้องผ่านสภาจังหวัด แต่กิจการธารณูปโภคเหล่านี้เราทำไปโดยอาศัยให้ชาวนาช่วยชาวนาอย่างนั้นหรือ ก็ทำไมรัฐบาลคิดอ่านหาเงินที่ใช้จ่ายโดยไม่มีประโยชน์มารวมสมทบกับเงินบำรุงท้องที่ของเราให้มีผลขึ้น

...ห้เงินบำรุงท้องที่นี้มีจำนวนหนึ่ง แล้วก็ให้เงินสมทบเข้ามาบ้าง นี่เปรียบเสมือนว่าท่าน...อยู่ในเมืองไทยท่านมีอย่างเดียว คือว่าท่านต้องช่วยรัฐบาลบำรุง ส่วนรัฐบาลนั้นต้อง...แต่ส่วนที่เจริญ หรือเอาไปใช้จ่ายอย่างอื่น อย่างนี้เป็นต้น เรามองกันง่าย ๆ เงินภาษี...นี้โดยมากมักไปใช้ในท้องถิ่นที่เจริญเป็นส่วนมาก หาได้กลับไปใช้ในท้องถิ่นที่อยู่ห่างไกล...ความเจริญของในที่เมืองหลวงเราดูอะไรดูเหมือนเรียบร้อยและสวยงดงามกันทั้งนั้น...งินเป็นล้านเป็นแสน แม้แต่คลองแถวข้างสำนักนายกรัฐมนตรีก็ต้องวางคอนกรีตหมด...ิน เหล่านี้มาจากเลือดเนื้อของคนยากจนเช่นเดียวกัน แต่เขาเหล่านั้นอยู่ในภาคซึ่งห่างไกล...ความเจริญและการให้กิจการสาธารณูปโภคไม่เพียงพอ ก็เมื่อมันไม่เพียงพอแล้ว รัฐบาล...ยังคับว่าท่านจะต้องเสียภาษีให้กิจการสาธารณูปโภคในท้องถิ่นของท่านให้เจริญขึ้น มันสม...ควรหรือไม่ สมควรหรือยังที่เราจะให้เขารับผิดชอบในเรื่องภาษีมากมายเช่นนี้ อันที่จริง...เงินบำรุงท้องที่นี้ข้าพเจ้าก็เคยเข้าเป็นกรรมการและเดี๋ยวนี้ก็ยังดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิก...สภาจังหวัด ก็เป็นส่วนที่ช่วยเหลือท้องถิ่นเช่นเดียวกัน แต่ว่าการที่เรารีบเร่งขึ้นภาษีเพื่อ...จะเอาเงินไปบำรุงเขานั้นสมควรหรือยัง ถ้าหากเราจะมาอ้างว่าเวลานี้ค่าของเงินมันสูง...ขึ้น อะไรก็แพง ค่าแรงงานก็แพง เป็นความผิดของราษฎรหรือ เป็นความผิดในนโยบายที่เรา...ควบคุมอะไรไม่เด็ดขาดต่างหากเล่า ค่าของเงินขึ้นหรืออะไรมันสูงขึ้น นี่ราษฎรไม่ได้ทำ...เลย เป็นเรื่องของการรักษาเครดิตทางรัฐบาลเกี่ยวกับเงินตรา ข้าวของแพงขึ้นราษฎรไม่ได้รู้ แต่รับรู้อย่างเดียวคือต้องเสียภาษีและต้องซื้อของแพงจากการกระทำของฝ่ายรัฐบาลเท่านั้น ฉะนั้นจึงเห็นว่าในการที่เราจะเก็บภาษีเพิ่มให้แก่ชาวนานี้มันสมควรหรือยัง จึงอยากจะให้ข้อสังเกตไว้ และถ้าสมควรเช่นนี้ท่านจะให้ประโยชน์เขาพอเพียงหรือไม่.

๑๑.๔๐ น.

นายฉันท์ จันทชุม (ร้อยเอ็ด) : ข้าพเจ้าได้นั่งฟังการพิจารณาและการชี้แจงอภิปรายในสภานี้ ทั้งฝ่ายสนับสนุนรัฐบาลและฝ่ายที่ท่านไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว

เมื่อเราได้ดูเหตุผลในหลักการที่เราได้แก้ไขประมวลรัษฎากรฉบับที่ ๑๑ นี้ ข้าพเจ้าเห็นว่า การที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามานั้น เป็นไปและต้องด้วยความเป็นธรรม แก่สังคมมากขึ้นกว่าฉบับก่อน ๆ ที่เราได้ข้องใจกันอยู่เป็นอันมาก เพราะเหตุใด ก็เพราะ เหตุว่าเหตุผลประการแรกนั้นเราได้ร่ำร้องกันเมื่อก่อนที่เราได้เป็นผู้แทนในสมัยนี้ รวมทั้ง ท่านที่ได้อภิปรายเมื่อกี้นี้ด้วย เราข้องใจและหนักใจเป็นหนักหนาเกรงว่าราษฎรประชาชน นั้นจะได้เข้าใจผิดพลาดไปว่า พวกเรานี้เมื่อได้เข้ามาเป็นผู้แทนประเภทที่๑ แล้วก็ได้มาขึ้น อัตราภาษีอากรเกือบจะทุกประเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คือเงินช่วยบำรุงท้องที่ ซึ่งใน กาลต่อมานี้เราเรียกว่าพระราชบัญญัติภาษีเงินบำรุงท้องที่ จนได้มีคำร้องถึงรัฐบาลให้ช่วย แก้ไขในเรื่องนี้ได้ยับยั้งฉับพลันก่อนที่จะออกกฎหมายแก้ไขไม่ได้ เราก็ขอให้ออกเป็นพระราช กฤษฎีกาเก็บเงินลงกึ่งหนึ่งในอัตราของภาษีของที่ออกไปตามพระราชบัญญัติฉบับก่อนนั้น เพรา ฉะนั้นเราก็จะมองเห็นได้โดยถ่องแท้แล้วว่า ณ บัดนี้ ได้ตรากฎหมายขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษร แล้ว ในการที่จะได้เก็บอัตรานั้นเป็นกึ่งหนึ่งเป็นเรื่องของถาวรในการจัดเก็บให้ถูกต้องตาม กฎหมายต่อไป นอกจากนั้นในหลักการตามที่แก้ไขมาเหล่านี้ ข้าพเจ้าก็ได้มองเห็นแล้วว่าย่อ เป็นธรรมมากขึ้นยิ่งกว่าฉบับใด ๆ และการที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลาย ๆ ท่านได้อภิปราย ไปในทำนองที่ว่ากฎหมายฉบับนี้ออกมานั้นเป็นเรื่องกระทบกระเทือนน้ำใจของประชาชนผู้เสีย ภาษีอากร และไม่เป็นธรรมในการที่จะได้รับเงินบำรุงจากที่เขาได้เสียไปนี้ ข้าพเจ้าขอ หักล้างโดยยกเหตุผลขึ้นมาเพื่อจะได้เห็นแจ่มชัดว่า ในมาตรา ๑ ที่ว่าเราได้แก้ไขมานี้คือ มาตรา ๒ คือเราแก้ไขมาตรา ๑๔๗ ก็จะเห็นได้ว่าเมื่อก่อนนี้เงินภาษีช่วยบำรุงท้องที่เก็บมา แล้วเป็นเงินผลประโยชน์แผ่นดิน แล้วมอบให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกับกระทรวง การคลังตกลงว่าจะจับจ่ายใช้สอยไปบำรุงท้องถิ่นประการใด แล้วก็เคยได้มีคำสั่งส่งไปออก ไปให้ใช้จ่ายเพียงในจังหวัดหรือในท้องถิ่นที่เก็บภาษีบำรุงท้องที่นี้เพียง ๒๕ เปอร์เซ็นต์ของ

ทั้งหมด บัดนี้เราก็ได้แก้ไขมา ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ให้ภาษีบำรุงท้องถิ่นหรือในจังหวัดที่จัดเก็บเงินอย่างนี้ ท่านที่เป็นผู้แทนของปวงชนทั้งหลาย ท่านจะไม่ชอบด้วยหลักการอันเป็นธรรมนี้แล้วหรือ หรือท่านจะชอบอย่างเก่า ข้าพเจ้าว่าอย่างนี้ ส่วนเงินที่จะไปช่วยทำนุบำรุงนอกจากเงินภาษีบำรุงท้องที่โดยเฉพาะแล้ว ทางรัฐบาลส่วนกลางก็ย่อมมีหน้าที่จะปฏิบัติภาระกิจในอันที่จะนำเงินงบประมาณรายได้ของแผ่นดิน เช่นในการสร้างทาง การสร้างโรงพยาบาล การสร้างสถานศึกษาหรืออำนวยความสุขความสงบของประเทศชาติของเราก็ย่อมมี เป็นไปตามสาขาของงานในกระทรวงทบวงกรมอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นในปัญหาในเรื่องเงินบำรุงท้องที่นี้ ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าเป็นธรรมและดียิ่งกว่าครั้งก่อน ๆ ที่เราบัญญัติกฎหมายมา เมื่อเราเห็นข้อบกพร่องตามเจตนารมณ์ของท่านผู้แทนทั้งหลายซึ่งได้มีความร่ำร้องอยู่เป็นอันมากนั้น ทางรัฐบาลก็ได้เสนอกฎหมายแก้มาในรูปอย่างนี้ ส่วนบัญชีอัตราการกำหนดราคาปานกลางที่ดิน ซึ่งเป็นทางที่จะเก็บเงินช่วยบำรุงท้องที่นี้ก็รู้สึกว่าได้กระทำในทางที่ต่ำลง ไม่ใช่สูงขึ้น และย่อมจะเป็นทางในการหักลดหย่อน จริงอยู่เรามีการหักลดหย่อนในเนื้อที่ของที่ดินต่าง ๆ ทั้งนี้ก็ต้องผิดแยกแตกต่างไป ทั้งนี้เพราะเหตุว่าในเขตเทศบาลหรือในเขตที่เจริญนั้น ทางรัฐบาลหรือด้วยความประสงค์ของกฎหมายฉบับนี้ก็เป็นเพียงเสนอให้เห็นความเป็นธรรมว่า อันบุคคลทุก ๆ คนที่จะปลูกบ้านสร้างอาคารสิ่งใดต่าง ๆ นั้น ให้ได้รับลดหย่อนในเขตเทศบาลนครเพียง ๑๐๐ ตารางวานั้นก็น่าจะเป็นที่พอเพียงในการที่จะปลูกบ้านที่พักอาศัยซึ่งไม่ต้องเสียเงินบำรุงท้องที่ ถ้าหากว่านอกเขตเทศบาลนครเป็นเขตเทศบาลเมืองก็ให้ ๒๐๐ ตารางวาอย่างนี้ และการหักลดหย่อนนี้ก็ยังช่วยเหลือบรรดาประชาชนผู้ทำการเพาะปลูก ทำการกสิกรรมให้ไปถึง ๕ ไร่ อย่างนี้เป็นต้น ๑ ไร่ ๕ ไร่ ตามลำดับอย่างนี้ ส่วนในการที่ท่านบอกว่าถ้าหากว่ามีพื้นที่มาก ๆ ทำนาหรือทำการเพาะปลูกไม่ได้ผล เขามีหลักเกณฑ์ในการลดหย่อนและยกเว้นอยู่ ๒ ประการ ประการ ๑ คือยกเว้นในที่ที่ถูกอุทกภัยน้ำท่วมเสียหายหรือฝนฟ้าไม่ตกต้องตามฤดูกาล ทำการเพาะปลูกไม่ได้ผล

ทั้งนี้ก็เรียกว่ายกเว้นไม่เสียภาษีทั้งสิ้น ส่วนในลดหย่อนนั้นก็มีหลักเกณฑ์เสียตามระเบียบกระทรวงการคลังได้วางไว้—ว่าเสียหายมากน้อยเพียงใด ก็หักลดหย่อน ๑ ใน ๓ ๒ ใน ๓ ของพื้นที่ที่เราจะต้องทำการเพาะปลูก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัตินี้ ด้วยเหตุผลที่ทางรัฐบาลได้เสนอมาประกอบกับหลักการเป็นการถูกต้องและให้ความเป็นธรรม ลดภาระภาษีแก่ราษฎรให้เบาบางลงได้ผลสมตามความมุ่งมาดปรารถนา จึงขอสนับสนุนกฎหมายฉบับนี้.

๑๑.๔๗ น.

นายสวัสดิ์ พึ่งฅน (ขอนแก่น) : สำหรับร่างกฎหมายฉบับนี้ในหลักการส่วนใหญ่นั้นข้าพเจ้าก็เห็นด้วย แต่ว่าข้าพเจ้ายังมีข้อข้องใจอยู่เป็นบางประการซึ่งใคร่จะขอเรียนถามทางฝ่ายรัฐบาลซึ่งเป็นผู้เสนอร่างกฎหมายนี้เข้ามา คือในการที่ท่านแก้กฎหมายฉบับนี้ท่านอื่นแก้โดยมีความประสงค์จะให้ผู้เสียภาษีได้รับความเป็นธรรม ทั้งนี้จะเห็นได้จากหลาย/ๆ ประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านมาซอยชั้นของที่ดินให้ถี่ขึ้น ดังเหตุผลที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังได้แถลงไว้แล้ว แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าเพียงแต่ว่าการซอยชั้นที่ดินให้ถี่ขึ้นนี้จะไม่ได้ให้ความเป็นธรรมแก่ราษฎรเกินกว่าที่เป็นมาแล้วในการเสียภาษี เพราะว่าท่านไม่ได้แก้ไขในเรื่องการซอยหน่วยที่ดิน ในการที่จะเสียภาษีที่ดินนี้ท่านซอยให้ถี่เฉพาะชั้นในการประเมินเสียภาษีที่ดินเท่านั้น แต่หน่วยของที่ดินท่านไม่ซอยออกให้เหมาะสมตามสภาพ ข้าพเจ้าจะขอยกตัวอย่าง อย่างจังหวัดขอนแก่นของข้าพเจ้าหมดทั้งจังหวัดนั้นนะท่านซอยหน่วยที่ดินออกออกเป็นเพียง ๓ เท่านี้ อย่างนี้ในเขตเทศบาลแบ่งเป็น ๒ คือถนนสายใดสายหนึ่งเป็นเกณฑ์ แล้วก็ด้านเหนือถนนไปโน้นประเมินราคาคือราคาปานกลางเท่านี้ แล้วก็ประเมินเสียภาษีเท่านี้ แล้วก็ด้านทิศใต้ถนนไปโน้นแล้วก็คือราคาปานกลางเท่านี้ ที่นี้นอกเขตเทศบาลทั้งหมดคือราคาเดียวกันหมดเลย ทีนี้เมื่อมาคำนึงถึงสภาพของที่ดินแล้วไม่ได้รับความเป็นธรรม อย่างข้าพเจ้าจะขอยกตัวอย่าง อย่างที่นาที่นา ๑ แปลงมีเนื้อที่ ๑๐ ไร่ ซึ่งอยู่ในที่ลุ่ม ได้ข้าวพันถัง เสียภาษีในอัตราไร่ละ ๑ บาท ถ้าได้ลดแล้วก็ไร่ละ

สถานีนับว่าไม่เดือดร้อน ที่นี้มีนาอีกแปลงหนึ่งอยู่ในเขตติดต่อกันนั้นแหละ แต่บังเอิญอยู่ในที่ดอนมีเนื้อที่ถึง ๑๕ ไร่ได้ข้าวไม่ถึง ๒๐๐ ถัง แต่กลับเสียมากกว่าคนที่ได้ข้าวมากอย่างนี้ อันนี้ข้าพเจ้าว่าไม่เป็นธรรม ข้าพเจ้าใคร่จะขอเรียนถามรัฐมนตรีว่า โดยกฎหมายฉบับนี้นะท่านมีวิธีการอย่างใดในอันที่จะซอยหน่วยที่ดินให้ถี่ลงไปเพื่อให้เป็นธรรมแก่ผู้เสีย คือผู้ใดได้รับผลประโยชน์จากที่ดินมากก็ควรจะเสียมาก ผู้ใดได้รับผลประโยชน์จากที่ดินน้อยก็ควรจะเสียน้อยจึงจะเรียกว่าเป็นธรรม คนที่ได้รับผลประโยชน์น้อยแต่มีที่ดินกว้าง เมื่อตีราคาเป็นเงินแล้วน้อยกว่าคนที่มีที่ดินน้อยแต่กลับเสียภาษีมากอย่างนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เป็นธรรม และโดยกฎหมายฉบับนี้ก็ไม่มีการแก้ไขเรื่องนี้แต่ประการใด อันนี้ข้าพเจ้าจึงยังระแวงสงสัยอยู่ ที่นี้อีกประการหนึ่งนั้นข้าพเจ้าสงสัยว่าทำไมการลดหย่อนจึงมาลดหย่อนให้เฉพาะที่ประกอบกสิกรรมและประเภทไม้ล้มลุก ส่วนประเภทไม้ยืนต้นท่านมีเหตุผลอะไรจึงไม่ลดให้ในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าก็ใคร่จะทราบเหตุผล

๑๑.๕๐ น.

พลโท ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง: ข้าพเจ้าขอประทานชี้แจงข้อข้องใจของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ท่านผู้เสนอผู้นี้ก็ข้องใจในปัญหาเกี่ยวกับทางปฏิบัติมากกว่า คือในเรื่องการซอยที่ดินออกไป ในเรื่องการจัดระเบียบการเก็บว่าควรเปลี่ยนระเบียบแก้ไขเพิ่มเติมในการที่จะซอยให้ถี่ แล้วก็แบ่งที่ดินออกไปให้เป็นมากประเภทด้วยกันดังนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติซึ่งสามารถจะได้แก้ไขประกาศใช้ในกฎกระทรวงว่าจะควรซอยให้มีระยะถี่โดยคำนวณถึงที่ดินที่อยู่ข้างหน้าข้างหลังว่าจะควรอย่างไร นี่ก็รับไว้พิจารณาด้วยความเคารพและจะได้ออกเป็นกฎกระทรวงที่จะถือเป็นระเบียบปฏิบัติที่จะให้เป็นที่ใกล้เคียงสมความประสงค์ของท่านผู้แทน ส่วนที่นาที่ว่านาลุ่มนาดอนนั้น ก็มีการตีราคา ก็ต้องตีราคาตามสภาพนาใดที่เป็นนาลุ่มน้ำท่วมทำได้น้อยก็ย่อมต้องเป็นที่ดินที่ย่อมจะต้องเสียภาษีถูก ผู้ใดนาดีพื้นที่ดีเป็นที่ดอนได้ข้าวมากก็ย่อมตีราคาผิดแผกกันไป แต่ว่าทั้งนี้

หมายฉบับนี้ก็เป็นกฎหมายที่ประกาศใช้ใหม่ก็คงจะมีข้อตกหล่นบกพร่องไป ก็คงจะแก้ไขให้รัดกุมยิ่งขึ้นเป็นระยะ ๆ ไป พระราชบัญญัตินี้เมื่อได้รับหลักการทางสภาแล้ว รัฐบาลนี้ก็จะรับฟังข้อข้องใจต่าง ๆ ของท่านผู้แทน และจะได้นำข้อเสนอต่าง ๆ ของท่านผู้แทนมาปรับปรุงแก้ไขอนุโลมอนุวัติให้เป็นไปตามความปรารถนา ก็เป็นการลดหย่อนผ่อนผันไปมาแล้ว ส่วนในวิธีปฏิบัติก็จะได้พยายามที่จะแก้ไขรัดกุมให้เหมาะสมตามที่ท่านผู้แทนผู้มีเกียรติได้แสดงความคิดเห็นมา ก็มีเรื่องที่จะชี้แจงตอบเพียงเท่านี้.

~~แก้ไขให้รัฐบาลให้เหมาะสมไปตามที่ท่านผู้แทนผู้มีเกียรติได้แสดงความคิดความเห็นมา ก็มีเรื่องที่จะชี้แจงเพียงเท่านี้~~ แต่จะมีท่านผู้แทนจังหวัดนครราชสีมาได้กล่าวถึงการบริการว่ารัฐบาลให้บริการยังไม่เพียงพอ บางแห่งไม่มีน้ำไม่มีไฟ ถึงกับเป็นเหตุให้ทหารไปตีหัวเขาบ้างนี้เป็นต้น ข้าพเจ้าอยากจะพูดในคำนี้สักหน่อย คือว่าทหารไปตีหัวเขานี้เป็นเรื่องที่เราผู้ควรรู้กันเองว่าทหารนั้นมาจากไหน ทหารนั้นก็มาจากพลเมืองที่เราเกณฑ์มาอยู่กองทัพได้ไม่กี่วันสันดานเดิมมีอยู่ ไปตีหัวเขาไม่ใช่เรื่องของทหาร เป็นเรื่องของพลเมืองของเราเองมันเรื่องจะต้องแก้ไขทางการศึกษา ทางการวัฒนธรรมในการอบรมมากมาย ปัญหาข้อนี้เป็นข้อเท็จจริง ถ้ามีความบกพร่องเกิดขึ้นก็แจ้งผู้บังคับบัญชาทราบ การพูดไปอย่างนี้เป็นข้อเสียหายเพราะว่ากองทัพของเราก็อยู่ในฐานะที่เคารพ เพราะฉะนั้นถ้าผู้แทนผู้ใดมีข้อข้องใจหรือมีข้อรับทราบข้อเท็จจริงประการใดก็ควรจะพูดให้ผู้บังคับบัญชาทราบ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ไม่ควรนำมาพูดในสภา เป็นข้อเท็จจริงที่ควรจะว่ากันไป สำหรับในส่วนภาษีอากร ท่านผู้แทนอุบลเมื่อกี้นี้บอกว่าราษฎรของบ่นว่า ของขึ้นไป อะไรขึ้นไปแล้วก็ไปขึ้นภาษีตาม ไม่ใช่เรื่องของรัฐบาล ความจริงเราคิดดูว่าแต่ก่อนข้าวเกวียนละ ๒๐ บาท แล้วภาษีต้องเสียกันบาทหนึ่ง ที่นี้ข้าวขึ้นไปตั้ง~~เสียน~~เกวียนละกี่ร้อยตั้งเกือบพันบาท แล้วภาษีจะคงที่ได้อย่างไร มันเป็นเรื่องที่ท่านควรจะพูดถึงส่วนได้ส่วนเสียด้วยกันทั้งสองฝ่าย การที่ไปพูดบอกว่าฐานะของราษฎรแต่ก่อนมาเคยเสียอย่างนั้น การที่เงินทองจะขึ้นไปมันเป็นความผิดของรัฐบาล สถานะการณ์ของโลกจะเปลี่ยนแปลงไป ไม่ใช่ว่ารัฐบาลนี้จะรับผิดชอบอยู่ได้ เป็นเรื่องที่อยู่ในเครือของประเทศต่าง ๆ สถานะการณ์เปลี่ยนแปลงไป การเงินการทองก็ต้องขึ้นไปตามส่วนรายได้ก็ขึ้นไปตามลำดับ การภาษีอากรก็ต้องขึ้นไปเป็นเงาตามตัว ก็นึกว่าส่วนภาษีที่เก็บอยู่ในเวลานี้ก็ได้ส่วนสัมพันธ์กับสภาพที่เป็นอยู่ในส่วนรายได้ที่เคยได้กันอยู่โดยเปรียบเทียบกัน ก็นับว่าเหมาะสมอยู่แล้ว ก็นึกว่าในข้อปลีกย่อยท่านผู้แทนก็ได้พิจารณากันมามากก็เป็นแต่เรื่องปลีกย่อย ในหลักการทั้งหลายเราก็ได้รับหลักการของท่านผู้แทนไว้แล้ว และรับข้อสดับตรับฟังในข้อข้องใจของท่านผู้แทนผู้มีเกียรติทั้งหลายจะได้มาประมวลเข้า

เสนอพระราชบัญญัตินี้เข้ามา พระราชบัญญัตินี้ก็ได้ลดหย่อนผ่อนผันแก้ไขให้สะดวกดีขึ้น สมเจตนารมณ์ของท่านผู้แทนแล้วด้วยประการทั้งปวง ก็หวังว่าพระราชบัญญัตินี้คงจะเป็นที่พอใจของท่านสมาชิกเป็นส่วนมาก

นายทองหยุ่น ทิมฉิม (นครนายก) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้ปิดอภิปราย

มีสมาชิกรับรอง

นายกล้าย ละอองมณี (สงขลา) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้เปิดอภิปรายต่อไป ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้เปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรปิดอภิปรายได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ส่วนมากนะท่าน เห็นจะไม่ต้องประกาศคะแนน เป็นอันว่าปิดอภิปราย ต่อไปข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่า ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๘๖ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ส่งคณะกรรมาธิการอะไร

พลโทประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง : ทางรั...

ขอเสนอให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญ มีจำนวน ๙ นาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ มีจำนวน ๙ นาย มีท่านผู้ใดจะเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าหากว่าที่ประชุมนี้ไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าอนุมัติให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญ มีจำนวน ๙ คน รัฐบาลเสนอเท่าไร

พลโทประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง : รัฐบาลขอเสนอ ๔ คน

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติให้รัฐบาลเสนอ ๔ นาย ส่วนสมาชิก ๕

พลโทประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง : รัฐบาลขอประทานเสนอคณะกรรมาธิการวิสามัญ ๔ นายคือ ๑. พลโทประยูร ภมรมนตรี ๒. หลวงอาจพิศาลกิจ ๓. ขุนสวัสดิ์โกษา ๔. นายหยุด แสงอุทัย

พ.ต.อ.พัฒน์ นิลวัฒนานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : ข้าพเจ้าขอเสนอนายประหยัด เอี่ยมศิลา

มีสมาชิกรับรอง

นายทองพูน ทิมฉิม (นครนายก) : ข้าพเจ้าขอเสนอนายนาถ เงินทาบ

มีสมาชิกรับรอง

นายชัยวัฒน์ อินทะพันธุ์ (ลำพูน) : ข้าพเจ้าขอเสนอพระสาครบุรานุรักษ์

มีสมาชิกรับรอง

นายทองสืบ ศุภะมาร์ค (ประจวบคีรีขันธ์) : ข้าพเจ้าขอเสนอหลวงรายเวชพิทาล

มีสมาชิกรับรอง

59

นายบุญช่วย ขัติยากร (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้าขอเสนอนายสุรพงษ์ ตรีรัตน์ มีสมาชิกรับรอง

ขุนวิเทศกรณการ (เพชรบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอเกษมปิติการเสนหวัด มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญเลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : รายชื่อท่านคณะกรรมาธิการมีดังนี้ ๑.พลโท ประยูร ภมรมนตรี ๒.หลวงคาจวิภาลกิจ ๓.ขุนสวัสดิ์โกษา ๔.นายหยุด แสงอุทัย ...นายประหยัด เลี่ยมศิลา ๖.นายเกาะ เงินทาบ ๗.เรือเอก ประสาทรบุราษฎร์ ...พันตรี หลวงราชเวชกิจวิภาล ๙.นายสุรพงษ์ ตรีรัตน์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กำหนดการแปรญัตติภายในกี่วัน

พลโท ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง : รัฐบาลขอเสนอให้แปรญัตติภายในกำหนด ๓ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอให้แปรญัตติภายใน ๓ วัน มีท่านผู้ใดจะมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตาก) : ขอสัก ๗ วันเราจะได้ขยายความคิดกัน เพราะว่ามีข้อที่จะต้องคิดแก้ไขอีกหลายข้อ ขอสัก ๗ วัน

พลโท ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง : ทางรัฐบาลไม่มีเวลา ขอยืนยัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเทียม ฯ ยังยืนยันไหม รัฐบาลคงขอยืนยัน ๓ วัน ตามเดิม

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตาก) : ข้าพเจ้าไม่ติดใจ

นายจารุบุตร เรืองสุวรรณ (กาฬสินธุ์) : เนื่องจากพระราชบัญญัตินี้เป็นพระราช

ญัติเกี่ยวกับชีวิตของประชาชน ผมเห็นว่าทางรัฐบาลขอแปรญัตติ ๓ วัน แล้วก็ทางคุณเทียมขอ ๗ วัน ผมขอต่อรองและประนีประนอมเป็น ๕ วัน เพื่อจะให้ทางผมหาหลักฐานต่าง ๆ มาในชั้นกรรมาธิการ หวังว่าทางรัฐมนตรีคลังและทางฝ่ายรัฐบาลคงจะให้โอกาสแก่พวกที่ยังข้องใจอยู่

พลโท ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง : เวลาใกล้จะปิดสมัยประชุมแล้ว และมีพระราชบัญญัติที่ค้างอยู่มากเหมือนกัน เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ายืดออกไปเวลา ๗ วันยากแก่การปฏิบัติ เพราะฉะนั้นขอประทานเรียนยืนยัน ๓ วัน เพราะว่ายังมีพระราชบัญญัติอื่นอยู่อีก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอยืนยัน ๓ วัน เพราะเหตุว่าเวลานี้ใกล้ปิดสมัยประชุมแล้ว

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ขอไม่ได้ก็ตามใจ

ร้อยโท พัฒน์ ผดลาง (ปราจีนบุรี) : กระผมก็ยังมีความเห็นว่าควรให้เป็น ๗ วัน กระผมขอยืนยัน

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเสนอซิ

ร้อยโท พัฒน์ ผดลาง (ปราจีนบุรี) : ครับผมขอเสนอ ๗ วัน

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ท่านผู้ใดเห็นควรให้แปรญัตติภายใน ๗ วัน ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรแปรญัตติภายใน ๓ วัน ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นจะไม่ต้องแล้วละท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมอนุมัติ
แปรญัตติภายใน ๓ วัน

ต่อไปพิจารณาในหมายเลข ๖ ร่างพระราชบัญญัติจัด - อาชีวศึกษาให้แก่บุคคล
บางจำพวก พ.ศ. ๒๔๙๗ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๑

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดอาชีวศึกษาให้แก่บุคคลบางจำพวก

พ.ศ. ๒๔๘๗

หลักการ

ให้อาชีวศึกษาแก่บุคคลบางจำพวก

เหตุผล

การที่จะให้ประชาชนเป็นพลเมืองดีของชาติเพื่อความเจริญของบ้านเมืองนั้น จำเป็นยิ่งที่จะต้องช่วยเหลือจัดให้บุคคลที่ไม่ประกอบอาชีพอย่างใดได้มีทางประกอบอาชีพอย่างใดอย่างหนึ่งตามความเหมาะสมตามถนัด ถ้าปล่อยให้เที่ยวเร่ร่อนไปตามยถากรรม ไม่ประกอบอาชีพอย่างใดในทางที่ชอบที่ควร เมื่อเกิดความคับแค้นในการครองชีพก็ย่อมจะต้องดิ้นรนเพื่อแสวงหารายได้มาสู่ตน แม้ในทางมิชอบด้วยกฎหมายก็ย่อมจะทำได้ อันเป็นภัยต่อสังคมและถ่วงความเจริญของบ้านเมือง จึงสมควรปรับปรุงการจัดหางานให้ผู้ไร้อาชีพ ตามพระราชบัญญัติจัดหางานให้ผู้ไร้อาชีพ พุทธศักราช ๒๔๘๔ โดยยกเลิกพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว และตรากฎหมายว่าด้วยการจัดอาชีวศึกษาให้แก่บุคคลดังกล่าว โดยกำหนดให้มีสถานที่สำหรับฝึกอบรมการประกอบการงานแก่ผู้ไร้อาชีพ เพื่อให้มีความสามารถที่จะประกอบอาชีพหารายได้มาบำรุงเลี้ยงตนเองและครอบครัว ให้มีความเป็นอยู่ด้วยดีตามควรอัตภาพต่อไป.

สำเนาถูกต้อง./

(ลงชื่อ)

แผนกระเบียบวาระ

จุดบ ... พ.

... ท.

ร่างพระราชบัญญัติจัดอาชีวศึกษาให้แก่บุคคลบางจำพวก

พ.ศ. ๒๔๘๗

....

....

....

....

โดยที่เป็นการสมควรให้อาชีวศึกษาแก่บุคคลบางจำพวก

....

....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจัดหาอาชีวศึกษาให้แก่บุคคลบางจำพวก พ.ศ.๒๔๘๗"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติจัดหางานให้ผู้ไร้อาชีพ พุทธศักราช ๒๔๘๔

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"บุคคลวัยรุ่น" หมายความว่า ชายอายุสิบเจ็ดปีขึ้นไปและหญิงอายุสิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไป แต่ยังไม่ถึงยี่สิบปีบริบูรณ์ แต่ไม่ให้หมายถึงบุคคลผู้บรรลุนิติภาวะแล้วด้วยการสมรส

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า เจ้าพนักงานที่รัฐมนตรีแต่งตั้งให้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

"คณะกรรมการสาบสวน" หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาสอบสวนอาชีวศึกษาสงเคราะห์

"คณะกรรมการพินิจ" หมายความว่า คณะกรรมการพินิจและสงเคราะห์บุคคลวัยรุ่น

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

(โปรดพลิก)

อาชีวศึกษาตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๘ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับบุคคลซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดส่งตัวมาแล้ว ให้พิจารณาดู ถ้าเห็นว่าบุคคลดังกล่าวจะไม่ยอมรับอาชีวศึกษาก็ให้มีอำนาจควบคุมตัวไว้ได้ ในกรณีเช่นว่านี้พนักงานเจ้าหน้าที่จะปล่อยชั่วคราว โดยมีประกันหรือหลักประกันก็ได้

มาตรา ๙ การควบคุมบุคคลซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดส่งตัวมาในระหว่างสอบสวนจะต้องไม่เกินเจ็ดวัน เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัด

มาตรา ๑๐ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้ทำความเห็นว่าบุคคลซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบตัวมาให้สอบสวนนั้นเป็นผู้มีอาชีพหรือรายได้ตามความในมาตรา ๖ หรือไม่ แล้วส่งความเห็นพร้อมกับสำนวนยังผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อทำความเห็นส่งไปพร้อมกับสำนวนยังคณะกรรมการสอบสวน

ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าบุคคลซึ่งถูกสั่งให้มอบตัวไปสอบสวนนั้น ไม่เข้าลักษณะเป็นผู้ไม่มีอาชีพหรือรายได้ตามความในมาตรา ๖ ก็สั่งให้ผู้นั้นพ้นจากการควบคุมไป

มาตรา ๑๑ ให้มีคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเรียกว่า คณะกรรมการพิจารณาการสอบสวนอาชีวศึกษาสงเคราะห์ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ประกอบด้วยปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ อธิบดีกรมมหาดไทย อธิบดีกรมอัยการ อธิบดีกรมตำรวจ เป็นกรรมการ และบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินห้าคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้ดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่ง อาจถูกแต่งตั้งให้เป็นกรรมการอีกได้

ถ้ามีตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนถึงกำหนดตามวาระ ให้แต่งตั้งกรรมการขึ้นแทน กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งขึ้นแทนนี้ให้ดำรงตำแหน่งเพียงเท่าเวลาของผู้ที่ตนแทน

คณะกรรมการมีอำนาจเรียกบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่เกี่ยวข้องกับสำนวนการสอบสวนมาทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้

มาตรา ๑๒ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า บุคคลซึ่งถูกสอบสวนเป็นผู้ไม่ประกอบอาชีพ หรือมีรายได้ตามความในมาตรา ๖ ให้มีคำสั่งส่งตัวไปยังสถานอาชีวศึกษาผู้ใหญ่

บุคคลดังกล่าวในวรรคแรกต้องปฏิบัติตามระเบียบวินัยซึ่งกำหนดในกฎกระทรวง

(โปรดพลิก)

หมวด ๒
การจัดอาชีวศึกษาให้แก่บุคคลวัยรุ่น

มาตรา ๑๗ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖,๗,๘,๙,๑๐,๑๑ มาใช้บังคับแก่บุคคลวัยรุ่น โดยอนุโลม

มาตรา ๑๘ เมื่อคณะกรรมการเห็นว่าบุคคลวัยรุ่นคนใดเป็นผู้ไม่ประกอบอาชีพหรือมีรายได้ตามความในมาตรา ๖ ให้มีคำสั่งส่งตัวไปยังสถานอาชีวศึกษาบุคคลวัยรุ่นซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๑๙ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการควบคุมเด็กและการควบคุมนักเรียนตามพระราชบัญญัติควบคุมเด็กและนักเรียน พุทธศักราช ๒๔๘๑ มาใช้บังคับแก่บุคคลวัยรุ่นโดยอนุโลม

ในกรณีที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองปล่อยให้บุคคลวัยรุ่นฝ่าฝืนตามบทบัญญัติมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเด็กและนักเรียน พุทธศักราช ๒๔๘๑ เป็นครั้งที่สาม เมื่อได้ปรับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง—ตามที่กำหนดไว้แล้ว หรือเจ้ากรณีเด็กอนาถา ให้เจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่งตัวบุคคลวัยรุ่นนั้นไปยังสถานอาชีวศึกษาบุคคลวัยรุ่น

มาตรา ๒๐ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศตั้งสถานอาชีวศึกษาบุคคลวัยรุ่นและวางระเบียบวินัยของสถานอาชีวศึกษาบุคคลวัยรุ่น

มาตรา ๒๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า คณะกรรมการพินิจและสงเคราะห์บุคคลวัยรุ่น ประกอบด้วย อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ เป็นประธานกรรมการโดยตำแหน่ง ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนกรมมหาดไทย ผู้แทนกรมตำรวจ และบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินสามคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี เป็นกรรมการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้ดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

กรรมการที่พ้นจากตำแหน่ง อาจถูกแต่งตั้งให้เป็นกรรมการอีกได้

ถ้ามีตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนถึงกำหนดออกตามวาระ ให้แต่งตั้งกรรมการขึ้นแทน กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งขึ้นแทนนี้ให้ดำรงตำแหน่งเพียงเท่าเวลาของผู้ที่ตนแทน

ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๒ และควบคุมดูแลสถานอาชีวศึกษาบุคคลวัยรุ่นให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๒ ให้เจ้าพนักงานผู้ปกครองสถานอาชีวศึกษาบุคคลวัยรุ่นซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(โปรดพลิก)

มาตรา ๒๖ การควบคุมบุคคลวัยรุ่นซึ่งถูกส่งตัวไปอยู่สถานอาชีวศึกษาผู้ใหญ่ ให้ปฏิบัติตามบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดอาชีวศึกษาให้แก่บุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว

มาตรา ๒๗ บุคคลวัยรุ่นซึ่งถูกปล่อยตัวหรือมีผู้รับตัวไปตามความในมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๔ จะต้องอยู่ในความควบคุมความประพฤติของพนักงานคุมประพฤติ ตามกำหนดเวลาซึ่งคณะกรรมการพินิจเห็นสมควร

ถ้าพนักงานคุมประพฤติเห็นว่า บุคคลวัยรุ่นซึ่งอยู่ในระหว่างการควบคุมความประพฤตินั้น ประพฤติตัวเรียบร้อยสมควรให้พ้นจากการควบคุมความประพฤติ เมื่อคณะกรรมการพินิจเห็นสมควร ก็สั่งให้พ้นจากการควบคุมความประพฤติได้

บุคคลวัยรุ่นผู้ใดซึ่งต้องอยู่ในความควบคุมความประพฤติ เมื่อบรรลุนิติภาวะแล้ว ให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ เพื่อรายงานความประพฤติต่อคณะกรรมการพินิจพิจารณาดำเนินการตามความในมาตรา ๒๘ ต่อไป

มาตรา ๒๘ บุคคลวัยรุ่นซึ่งถูกควบคุมตัวตามความในพระราชบัญญัตินี้ เมื่อคณะกรรมการพินิจเห็นว่าผู้ใดเป็นผู้ประพฤติตัวเรียบร้อยสมควรปล่อยตัวได้ ก็สั่งให้ปล่อยผู้นั้นไป

ถ้าได้ควบคุมบุคคลวัยรุ่นผู้ใดจนบรรลุนิติภาวะแล้ว และคณะกรรมการพินิจเห็นว่าผู้นั้นประพฤติตัวยังไม่เรียบร้อยจำเป็นต้องควบคุมต่อไป ก็ให้ส่งตัวไปอยู่ในสถานอาชีวศึกษาผู้ใหญ่ซึ่งตั้งขึ้นตามความในมาตรา ๑๙

มาตรา ๒๙ ให้มีพนักงานคุมประพฤติซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง มีหน้าที่ควบคุมและสอดส่องความประพฤติของบุคคลวัยรุ่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๐ พนักงานคุมประพฤติมีอำนาจอย่างพนักงานสอบสวนตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานผู้ปกครองสถานอาชีวศึกษาบุคคลวัยรุ่น

มาตรา ๓๑ บุคคลวัยรุ่นซึ่งต้องอยู่ในความควบคุมความประพฤติ ถ้าละเมิดข้อกำหนดในการควบคุมความประพฤติ ครั้งแรกให้พนักงานคุมประพฤติว่ากล่าวตักเตือน ครั้งที่สองให้ส่งตัวไปยังสถานอาชีวศึกษาบุคคลวัยรุ่นเพื่อลงโทษทางวินัย และควบคุมไว้ต่อไป

(โปรดพลิก)

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติจัด – อาชีวศึกษาให้แก่บุคคลบางจำพวก พ.ศ.๒๔๙๗

<u>หลักการ</u> ให้อาชีวศึกษาแก่บุคคลบางจำพวก

<u>เหตุผล</u> การที่ประชาชนจะเป็นพลเมืองของชาติเพื่อความเจริญของบ้านเมืองนั้น จำเป็นยิ่งที่จะต้องช่วยเหลือจัดให้บุคคลที่ไม่ประกอบอาชีพอย่างใดได้มีทางประกอบอาชีพอย่างใดอย่างหนึ่งตามความเหมาะสมตามถนัด ถ้าปล่อยให้เที่ยวเร่ร่อนไปตามยถากรรมไม่ประกอบอาชีพอย่างใดในทางที่ชอบที่ควรแล้วเมื่อเกิดความคับแค้นในการครองชีพก็ย่อมจะต้องดิ้นรนเพื่อแสวงหารายได้มาสู่ตน แม้ในทางมิจฉาชีพตามแต่จะทำได้ อันเป็นภัยต่อสังคมและต่อความเจริญของบ้านเมือง จึงสมควรปรับปรุงการจัดหางานให้ผู้ไร้อาชีพ ตามพระราชบัญญัติจัดหางานให้ผู้ไร้อาชีพ พุทธศักราช ๒๔๘๔ โดยยกเลิกพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว และตรากฎหมายว่าด้วยการจัด – อาชีวศึกษาให้แก่บุคคลดังกล่าว โดยกำหนดให้มีสถานที่สำหรับฝึกอบรมประกอบการงานแก่ผู้ไร้อาชีพ เพื่อให้มีความสามารถที่จะประกอบอาชีพหารายได้มาทะนุบำรุงเลี้ยงตนเองและครอบครัว ให้มีความเป็นอยู่ดีตามควรอัตภาพต่อไป

รัฐบาลได้ดำเนินจัดการศึกษาให้แก่บุคคลหลายประเภท นับตั้งแต่อนุบาล โรงเรียนประถมศึกษาชั้นต้น และชั้นมัธยม ตลอดจนถึงชั้นมหาวิทยาลัยและการศึกษาที่รัฐบาลได้จัดให้นี้ รัฐบาลได้เสียเงินค่าใช้จ่ายจากงบประมาณแผ่นดินไปเป็นจำนวนมาก แต่บุคคลอีกประเภทหนึ่งซึ่งเป็นบุคคลซึ่งมีความประพฤตินิสัยค่อนข้างเกะกะ ซึ่งมีจำนวนอยู่ในกำมือของกระทรวงมหาดไทยอยู่แล้วประมาณ ๕ หมื่นคน เรื่องนี้รัฐบาลยังไม่ได้ดำเนินการจัดการศึกษาและบุคคลทั้ง ๕ หมื่นคนดังกล่าวนี้ บางคนยังไม่มีจิตใจสันดานเป็นอันธพาลหรือผู้ร้ายมาแต่กำเนิด แต่หากว่าถูกมั่วสุมชักจูงจากบรรดาเพื่อนฝูงต่าง ๆ เหล่านี้ ก็เป็นที่น่าเสียดายว่าบุคคลประเภทนี้นั้นได้กลับกลายเป็นอาชญากรรมไปและในขั้นต่อไปก็อาจเป็นนักโทษชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ตามลำดับไปทีเดียว ดังนั้นบุคคลทั้ง ๕ หมื่นคนนี้ ความจริงร่างกายยังแข็งแรงบริบูรณ์

และมีจิตใจอันดีที่พอจะกลับเนื้อกลับตัวได้ ทางรัฐบาลจึงได้พิจารณาหาหนทางที่จะอุดหนุนส่งเสริมช่วยเหลือบุคคลเหล่านี้ในทางประชาสงเคราะห์ กล่าวคือที่อยู่ ที่อาศัย จัดการอบรมและการฝึกงานต่าง ๆ เหล่านี้ขึ้นและเพื่อจะให้บุคคลเหล่านี้เป็นกำลังของชาติต่อไปในอนาคต เพื่อเป็นพลังงานหรือกำลังที่ประกอบการพาณิชย์นโยบาย และในการประกอบการอุตสาหกรรมต่าง ๆ ดังนั้นรัฐบาลจึงขอเสนอกฎหมายนี้ขึ้นมาให้ท่านสมาชิกพิจารณา ท่านสมาชิกอาจจะเห็นว่าพระราชบัญญัตินี้เป็นการตัดเสรีภาพของประชาชน แต่ท่านสมาชิกได้โปรดคิดดูว่าคนเรานั้นการที่จะเป็นผู้ที่เข้มแข็งอดทนหรือจะเป็นผู้ซึ่งมีความสามารถในตัวที่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตัวเองได้นั้นต้องมีการควบคุมอบรมกันมาก่อน ดังเช่นท่านสมาชิกทั้งหลายซึ่งนั่งอยู่ในที่นี้ ข้าพเจ้าก็อยากจะเรียนว่าทุกท่านนั้น เมื่อเด็ก ๆ ไม่อยากเรียนหนังสือ แม้แต่ตัวข้าพเจ้าเองก็ไม่อยากเรียนหนังสือเช่นเดียวกัน แต่หากถูกบิดามารดาผู้ปกครองได้เคี่ยวเข็ญ และตลอดเวลาซึ่งเลื่อนฐานะขึ้นมาเป็นผู้ใหญ่ จะเป็นเข้าขั้นมหาวิทยาลัยก็มีผู้บังคับบัญชาควบคุมอุดหนุนและลงโทษเฆี่ยนตีสั่งสอนตามลำดับมา และในการที่ที่ออกมารับราชการในชั้นต้น ในชั้นต่ำก็ถูกผู้บังคับบัญชาชั้นสูงและตามลำดับชั้นควบคุมดูแลสั่งสอนตลอดมา ดังนั้นท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายจึงได้มีสิทธิมีเสียงเป็นผู้แทนราษฎรมานั่งภายใต้โดมพระที่นั่งอนันตนี้ แต่บุคคลประเภทนั้นอาจจะขาดผู้ปกครอง อาจจะขาดผู้ดูแลเช่นเดียวกับบรรดาท่านทั้งหลายก็ได้ ดังนั้นบุคคลประเภทนั้นจึงมีจิตใจฟุ้งซ่าน ไม่อยู่ในความควบคุมของคนหนึ่งคนใดซึ่งเป็นญาติพี่น้องโดยใกล้ชิด และบุคคลพวกนี้ก็มาประกอบอาชญากรรม ทำความเดือดร้อนแก่สังคมทั่วไป และความจริงก็มีจำนวนไม่มากนักเพียง ๕ หมื่นคนนี้ นี่ถ้าหากรัฐบาลได้พยายามที่จะควบคุมอบรมก็จะทำให้เกิดผลในทางความสงบของสังคมและคนชาติไทยเราจะได้มีพลังงานที่จะใช้งาน ตลอดจนในทางกำลังกาย ทางพาณิชย์ และกำลังในทางอุตสาหกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ หลักการในเรื่องนี้รัฐบาลได้พยายามพิจารณาถึงกฎหมายต่างประเทศว่ามีประเทศใดบ้าง ที่เขานำมาใช้ที่ได้ใช้กันและได้ผลอย่างจริงจัง ก็คือในอังกฤษและสวีเดน ซึ่งได้จัดมาเป็นรูปพระราช–

ที่เสนอท่านสมาชิกสภาให้ทราบ ส่วนในอเมริกานั้นมีศาลตำรวจ ศาลตำรวจนั้นก็คือตำรวจเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยแต่ฝ่ายเดียว อันนี้ทางรัฐบาลก็เห็นว่าเป็นวิธีที่ไม่เหมาะ ก็ควรที่จะให้เจ้าหน้าที่หลายฝักหลายฝ่ายมาร่วมเป็นกรรมการด้วย ก็จึงได้ออกมาเป็นรูปคณะกรรมการดังกล่าว แต่เจตนาของพระราชบัญญัติอันนี้—เท่ากับเปิดโรงเรียนกินนอนขึ้นอีกประเภทหนึ่ง มีการควบคุมดูแลอบรมสั่งสอน และในระหว่างที่ควบคุมดูแลอบรมสั่งสอน ผู้ปกครองหรือญาติพี่น้องหรือผู้อุปการะอาจจะรับตัวไปบ้านไปช่องได้ เหมือนอย่างนักเรียนกินนอนทั้งหลายนี่เอง แต่ต้องอยู่ในระเบียบข้อบังคับวินัยและมีบทบัญญัติโทษ เพราะเหตุ...ว่าไม่มีบทบัญญัติโทษแล้วบุคคลประเภทนี้อาจจะไปทำความไม่สงบในสังคม และอาจจะเป็นภัยแก่ตัวเองถึงเข้าคุกเข้าตารางต่าง ๆ เหล่านี้ เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงขอเสนอให้ท่านสมาชิกพิจารณาว่าความจำเป็นที่จะต้องจัดบุคคลให้มีอาชีพและให้บุคคลมีความรู้ในการประกอบสัมมาอาชีพนี้เป็นของจำเป็นอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าอยากจะเล่าให้ฟังว่านักโทษหลายคนซึ่งออกจากการฝึกงานที่กรมราชทัณฑ์ แต่ต้องกลับมาถูกคุมขังอีก ได้สอบถามว่าทำไมเมื่อท่านอยู่ในกรมในเรือนจำ ทำไม ก็ได้รับคำตอบท่านประกอบการงานได้ แต่เมื่อออกไปแล้ว ทำไมท่านจึงไม่ประกอบการ ก็ได้รับคำตอบว่า ๑. ทุนไม่มี ๒. เมื่อผลิตแล้วไม่รู้จะเอาไปขายที่ไหนต่าง ๆ เหล่านี้ สู้เปลักขะโมยหรือปล้นทรัพย์ต่าง ๆ เหล่านี้ไม่ได้ เพราะฉะนั้นเราจะปล่อยบุคคลประเภทนี้ให้ปราศจากอุปการะนั้น ผู้ก็เป็นสิ่งที่ไม่บังควร เราควรจะควบคุมเขาดังเช่นระเบียบการของกรมประชาสงเคราะห์จะได้กระทำคล้ายกับสถานที่ศึกษากินนอน และมีโอกาสให้เปิดเสรีภาพไปพักผ่อนตามบ้านช่อง ได้ตามควรและจะได้จัดให้เจ้าหน้าที่—ให้ค้นคว้าวิจัยดูแลให้บุคคลเหล่านี้ตั้งอกตั้งใจที่จะประกอบสัมมาอาชีพ ก็เชื่อว่าความสงบเรียบร้อยในทางสังคมจะดีขึ้น และจะทำให้ชาติไทยมีพลังงานที่จะประกอบการค้า อุตสาหกรรมต่อไปในอนาคต จึงขอเสนอให้ท่านสมาชิกพิจารณาด้วยดี

๑๐ น.

นายประสิทธิ์ จุลละเกศ (สงขลา) : สำหรับร่างกฎหมายฉบับนี้กระผมเห็นมีข้อความหนักไปในทางลักษณะในการใช้อำนาจเกินไป เพราะเหตุว่ากฎหมายฉบับนี้บัญญัติโทษ ได้บัญญัติความผิดไว้ และความผิดที่ว่านี้ก็เป็นความผิดอาญา เมื่อเป็นความผิดอาญา แล้วร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายอาญา อันที่จริงกฎหมายทำนองนี้ได้เคยมีมาแล้ว แต่ว่าโดยมากเมื่อออกกฎหมายไปแล้ว เราไม่ค่อยได้ใช้กัน เมื่อไม่ได้ใช้แล้วก็ไม่มีผลอะไร เพราะฉะนั้นในขั้นต้นทีเดียวถ้าหากกฎหมายฉบับนี้จะได้ออกไป ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่า ท่านมีเครื่องมือพร้อมแล้วหรือยังที่จะได้ปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมายฉบับนี้ นั่นเป็นในข้อแรก อีกข้อหนึ่งก็สงสัยอยู่ว่า คือขอให้ข้อสังเกตไว้ว่า สำหรับร่างกฎหมายฉบับนี้นั้นก็บัญญัติแบ่งออกเป็น ๒ หมวด สำหรับหมวดแรกซึ่งเกี่ยวกับเรื่องบุคคลซึ่งเป็นการจัดอาชีวศึกษาสำหรับบุคคลที่บรรลุนิติภาวะแล้ว ในเรื่องนี้สำหรับบุคคลที่บรรลุนิติภาวะแล้ว ข้าพเจ้าเองก็ไม่ขัดข้อง แต่ว่าในหมวด ๒ มีข้อสำคัญอยู่ว่า คือบุคคลในวัยรุ่นซึ่งบัญญัติว่า ๑๗ ปีหรือ ๑๘ ปีถึง ๒๐ ปี นี่ซึ่งมีคำจำกัดความอยู่เช่นนั้น สำหรับเด็กเหล่านี้ถ้าหากว่าไม่ปฏิบัติการให้เป็นไปตามหมวด ๒ แล้วก็ต้องมีโทษ และเป็นความผิดทางอาญา อันที่จริงในทางแก้เรื่องนี้นั้น เราไม่จำเป็นจะต้องใช้วิธีการบังคับอย่างนั้น เราอาจจะมีทางอื่นอย่างอื่น เพราะเหตุว่าเด็กนั้นก็ควรจะต้องหาทางที่จะให้เด็กได้สนใจหรือว่ามีอาชีพหรือว่าสนใจศึกษาหรือว่าสนใจในอาชีวศึกษาอะไรต่าง ๆ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการก็ได้ดำเนินการอยู่แล้ว ไฉนถึงจะต้องมาบัญญัติเป็นหมวดขึ้นใหม่ แล้วก็กำหนดความผิดลงไว้ นี่เป็นเรื่องที่ข้าพเจ้าเห็นว่าข้าพเจ้ายังข้องใจอยู่ในเรื่องนี้ คือถ้าหากว่าสำหรับหมวด ๒ นี้ถ้าหากว่าตัดออกเสียโดย เอากันแต่หมวด ๑ หมวดเดียวซึ่งจัดเฉพาะบุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว ก็เสมือนหนึ่งว่าเป็นบุคคลที่ไม่มีอาชีพเป็นหลักแหล่งนั่นเอง แล้วก็รัฐบาลก็มีหน้าที่ ๆ จะหาบุคคลซึ่งมีอาชีพที่ไม่เป็นหลักแหล่งนี้ได้ประกอบอาชีพตามสมควร นี่เข้าใจว่าจะเป็นแนวความคิดของผู้ร่าง//แต่ว่าสำหรับเด็กที่ซึ่ง

ความคิดของผู้ร่าง แต่ว่าสำหรับเด็กซึ่งอยู่ในวัยรุ่นอย่างนี้ และก็ถ้ามีบทบังคับอย่างนี้แล้ว ก็ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วย

(เนื่องจากประธานสภาผู้แทนราษฎรมีกิจธุระจำเป็น จึงได้มอบให้ขุนคงฤทธิ์ศึกษากร รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๒ ดำเนินการประชุมแทน)

๑๓ น.

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ท่านสมาชิกสงสัยว่า ทำไมกฎหมายนี้จึงต้องออกให้มีบทกำหนดโทษอย่างคดีอาญา อยากจะเรียนว่าในสถานที่ศึกษาบางแห่งก็มีการลงโทษถึงขัง อย่างนักเรียนนายร้อยทหารบก โรงเรียนทหารเรือ โรงเรียนตำรวจ นี่ขังทั้งนั้น ทำไมถึงกระทำได้ การที่เขาลงโทษถึงขังหรือนักเรียนตามคุณพิณน์ ฯ เคยเรียนมาก็ขัง เขาต้องลงโทษเพื่อจะให้กลับเนื้อกลับตัว เพราะเหตุว่าการที่จะทำให้เป็นคนดีนั้นบางครั้งก็จะต้องลงโทษถึงกักตัวคุมตัวก็ได้อย่างทหาร กองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศและตำรวจ โรงเรียนที่ศึกษาของตำรวจของพวกนี้มีการลงโทษ บางคนถูกลงโทษตั้ง ๑๘๐ วันก็ได้ ก็เป็นการลงโทษทางอาญาทั้งนั้น

ความประสงค์ของกฎหมายหรือวินัยของทหารที่ได้ใช้กระทำมานั้นเพื่อประโยชน์ในการจะให้กลับตัวเป็นคนดี แต่บุคคลจำพวกนี้นั้นความคิดความอ่านและความประพฤตินั้นยังต่ำกว่าบุคคลที่กล่าวนี้เสียอีก ทำไมเราถึงจะไม่ลงโทษ ให้ไม่มีมลทินโทษดังที่จะต้องควบคุมตัวหรือกักขังตัวดังนี้เป็นต้น และพวกนี้ถ้าออกมาแล้วก็ยังจะเป็นภัยต่อสังคม เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่ากฎหมายใดซึ่งจะต้องจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลแล้ว เมื่อมีความจำเป็น ต้องกระทำดีกว่าปล่อยให้บุคคลนั้นไปทำความเสื่อมเสียแก่ตัวเองในอนาคต ส่วนในเรื่องเครื่องมือนั้นข้าพเจ้าขอเรียนให้ท่านสมาชิกทราบว่า พร้อมแล้ว เราได้จัดการสร้างโรงเรียนนี้แล้วตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๖ แต่กฎหมายยังไม่ออกใช้ เพราะต้องการให้โรงเรียนนี้พร้อมเสียก่อนเพื่อไม่ให้ท่านสมาชิกต้องมาวิตกกังวลในเรื่องการที่รัฐบาลจะต้องจัดการดำเนินการต่อไป ส่วนบุคคลวัยรุ่นนั้นที่เราได้ออกกฎหมายควบคุมนี้ คือบุคคลซึ่งไม่ใช่นักศึกษา ไม่ใช่นักเรียนและกระทำการผิดต่อกฎหมายว่าด้วยนักเรียนมาตรา ๖ ซึ่งมีปรากฏอยู่ในร่างนี้แล้วให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการควบคุมเด็กและการควบคุมนักเรียนตามพระราชบัญญัติควบคุมเด็กและนักเรียน พุทธศักราช ๒๔๘๐ มาใช้บังคับแก่บุคคลวัยรุ่นโดยอนุโลม ในกรณีที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองปล่อยให้บุคคลวัยรุ่นฝ่าฝืนตามบทบัญญัติมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเด็กและนักเรียน พุทธศักราช ๒๔๘๐ เป็นครั้งที่สาม เมื่อได้ปรับบิดามารดาหรือผู้ปกครองตามที่กำหนดไว้แล้ว หรือเข้ากรณีเด็กอนาถา ให้เจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจส่งตัวบุคคลวัยรุ่นนั้นไปยังสถานอาชีวศึกษาบุคคลวัยรุ่นฯ เพราะฉะนั้นไม่เกี่ยวกับการศึกษา เมื่อเป็นเช่นนี้เราจะปล่อยให้เขากลายเป็นโจรอย่างไรได้ ผิดกับบุคคลซึ่งยังมีเงินทอง มีบิดามารดา มีผู้ปกครองพร้อมมูล มีผู้ควบคุมดูแล ส่วนคนเราบางคนไม่มีผู้ปกครองและมั่วสุมอยู่กับคนพาลเกเรอะไรต่าง ๆ เหล่านั้นจิตใจก็อาจจะเสื่อมคลายไปได้ รัฐบาลก็จำเป็นที่จะต้องเสียเงินเสียทองเพื่อการนี้มาอบรมนิสัยให้บุคคลเป็นคนดี ซึ่งท่านก็ควรจะสนับสนุนเพราะเหตุว่าพระราชบัญญัตินี้มีประโยชน์ในการที่จะทำให้บุคคลซึ่งไร้อาชีพปราศจากผู้ดูแล

...เหล่านี้ เพื่อจะได้มาถลับตัวเป็นคนดีของชาติต่อไปในอนาคต

... น.

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ความจริงข้าพเจ้าเองก็ไม่อยู่ในฐานะไม่ใช่จะมีความรู้สึกที่จะคัดค้านร่างพระราชบัญญัตินี้จนเกินไปนัก ความจริงร่างพระราชบัญญัตินี้ว่าด้วยเนื้อแท้อันที่จริงแล้วก็อยู่ในลักษณะที่จะเป็นประโยชน์ต่อสังคมและเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติอยู่บ้างไม่น้อย แต่จะอย่างไรก็ตามเถอะ เมื่อได้อ่านถึงร่างพระราชบัญญัติและเรียดแล้วก็ยังมีข้อบกพร่องอยู่บ้างบางประการ ซึ่งใคร่จะขอตั้งข้อสังเกตและคัดค้านให้รัฐบาลตลอดจนคณะกรรมาธิการที่จะรับร่างไปพิจารณานั้นได้รับทราบวินิจฉัยความคิดความเห็นของข้าพเจ้าบ้าง

ประการแรกนั้น เจตนาของรัฐบาลได้วางบุคคลไว้เป็น ๒ ระยะ คือระยะวัยรุ่นที่อายุ ๑๗ ปีขึ้นไปถึง ๒๐ ปี ระยะที่ ๒ ตั้งแต่ ๒๐ ปีขึ้นไปซึ่งเรียกว่า "บรรลุนิติภาวะ" บุคคล ๒ ประเภทนี้เป็นบุคคลซึ่งยังไม่มีอาชีพ อาจจะทำความเสียหาย อาจจะเป็นภัยต่อสังคม รัฐบาลก็ควรจะเอาไปไว้ในโรงเรียนอบรมสั่งสอนเพื่อให้เกิดประโยชน์ในทางอาชีพ ...นโยบายดังกล่าวมานี้พูดโดยความจริงแล้วก็เป็นนโยบายซึ่งรัฐจะต้องกระทำมานานแล้ว ...มาทำในระยะนี้ก็รู้สึกว่าเป็นที่น่านิยมอยู่บ้าง แต่อย่างไรก็ตามท่านรัฐมนตรีที่เคารพ ข้าพเจ้าเองเคยมีความข้องใจอยู่หลายครั้งหลายหน และได้เคยตั้งกระทู้ถามรัฐบาลนี้มา ...หลายหลายครั้ง รัฐบาลก็ไม่เคยตอบ เมื่อมีโอกาสมาออกเป็นพระราชบัญญัตินี้ข้าพเจ้า ...ฝากไว้ด้วย ข้าพเจ้าเคยมีข้อข้องใจอยู่หลายรัฐบาลมาแล้วว่า ทุกถนนหนทางในที่ชุมนุมชน ...หลายแห่งตลอดทั้งประเทศไทยนี้ปรากฏว่า มีคนขอทานเป็นจำนวนไม่น้อยตามทางรถไฟซึ่งเรา ...ผ่านไป ซึ่งท่านรัฐมนตรีบางท่านผ่านไปแล้วอาจจะไม่พบไม่เห็น เพราะท่านผู้ว่าราชการจังหวัดก็ดี นายอำเภอก็ดีได้กวาดบุคคลเหล่านั้นไปเสียก่อน แต่ในฐานะที่เราเป็นประชาชน ...ผู้แทนราษฎรธรรมดาได้ผ่านไปในท้องถิ่นบางแห่ง โดยเฉพาะจังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งข้าพเจ้า

ตัวแทนเขา รับเลือกมานั้น ในที่ชุมนุมชนมีคนขอทานอยู่เป็นจำนวนไม่น้อย ถ้าหาก
มนตรีได้ไต่ถามถึงท่านนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้แทนราษฎรในขณะนี้ด้วย จะต้องยอมรับกัน
ว่า ในเขตเทศบาลนครสวรรค์นั้นได้มีขอทานตั้งเป็นก๊กเป็นเหล่าอยู่ในที่ชุมนุมชนมาณมาย
ยกองนัก บุคคลขอทานประเภทนี้เหตุไฉนเราจึงปล่อยปละละเลยให้มีอยู่ในเมืองไทย
บาลนี้จะหมดความสามารถเสียแล้วหรือที่จะขจัดปัดเป่าปัญหาเรื่องคนขอทานให้หมดสิ้น
บสิ้นเชิงไปจากพื้นแผ่นดินไทย นานมาแล้วเราไม่เคยแก้ไขปัญหาเรื่องคนขอทานให้หมดไป
ระทรวงวัฒนธรรมก็ตั้งแล้ว สำนักวัฒนธรรมทั้งฝ่ายชายฝ่ายหญิงก็ตั้งแล้ว คนขอทานก็ยังคลาคล่ำ
ทั่วไปทุกหนทุกแห่ง ยิ่งกว่านั้น ท่านประธาน งานภูเขาทองใกล้จะถึงแล้ว ปรากฏว่าขอทา
งานภูเขาทองมีมาณมายถ่ายกองนับไม่ถ้วน ซึ่งรัฐมนตรีก็คงจะทราบอยู่ และยิ่งกว่านั้นเป็น
รื่องปลาดใจไม่น้อยที่ทางคณะสงฆ์หรือเจ้าหน้าที่จัดการวัดวาอารามของภูเขาทองหรือวัด
ระเฌนี้เองแหละได้มีการประกาศประมูลบุคคลจะรับเป็นนายหน้าขอทาน ผมไม่ได้ตัวเลข
งปรากฏว่าบุคคลประมูลขอทานในงานภูเขาทองนั้นให้เงินวัดเป็นจำนวนเงินเรือนหมื่น
ในราวหมื่นบาท นี่เป็นการที่เราจะสนับสนุนคนขอทานกันกระนั้นหรือ สิ่งเหล่านี้ทำไมรัฐบาล
ไม่นำมาคิดว่าในฐานะที่เรามาสู่ในประเทศอารยะแล้ว สิ่งเหล่านี้มันควรจะหมดไป ทีนี้
เมื่อมาพิจารณาปัญหาเรื่องกฎหมายฉบับนี้ว่าได้แก้ไขปัญหาเรื่องคนขอทานให้หมดสิ้นไปหรือไม่
ก็ไม่มีปรากฏอยู่ ก็ปรากฏว่ากฎหมายฉบับนี้จะใช้บังคับช่วยเหลือแต่เฉพาะบุคคลตั้งแต่อายุ
๑๗ ปีขึ้นไปเท่านั้น แต่อย่างไรก็ตาม ท่านประธานที่เคารพ เราต้องระลึกไว้ว่าบุคคลซึ่งมี
อายุตั้งแต่ ๑๐ ปีขึ้นไปเด็กเล็ก ๆ วิ่งขอทานตามถนนหนทางทั่วไปทุกหนทุกแห่ง ยิ่งกว่านั้น
ไม่ขอทานเปล่า ๆ เราจะเห็นตามสะพานยศเสก็ดี สะพานพุทธยอดฟ้าก็ดี จะมีเด็กเล็ก ๆ
อายุต่ำกว่า ๑๗ ปีลงมาหรือ ๑๐ ปีได้พยายามไสรถเพื่อขอเงินขอทองจากบุคคลโดยสาร
เหล่านี้เป็นต้น ยังมีคลาคล่ำทั่วไปทุกหนทุกแห่ง บุคคลประเภทนี้ทำไมรัฐบาลไม่เขียนไว้ใน
กฎหมายหาทางช่วยเหลือเขาบ้าง บุคคลเหล่านี้ข้าพเจ้าเคยไต่ถามไม่ปรากฏว่ามีที่อยู่

ทิ้งแหล่ง ไม่ปรากฏว่ามีผู้ปกครองให้การศึกษา ไม่ปรากฏว่ามีพ่อแม่คุ้มครองป้องกัน ปล่อยกันตามยถากรรมนอนตามเชิงสะพานพุทธ ฯ นอนตามเชิงสะพานยศเสโดยทั่วไป ในชนบทในหมู่ชุมนุมชนเราจะเห็นไม่น้อยเลยในประเทศนี้ บุคคลเหล่านี้หากินด้วยทาง ขอทานเขา เมื่อขอทานไม่ได้วันใดหรือเมื่อเจ้าของเขาเผลอก็ลักเล็กขโมยน้อย หัดนิสัย เป็นอาชญากรแต่เบื้องต้น เมื่อได้ขึ้นอายุ ๑๗ ปี – ๑๘ ปี ก็กลายเป็นอาชญากรชั้นใหญ่โต ประกอบกรรมทำเข็ญในสังคมให้เดือดร้อนทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านที่เคารพ เราต้อง เสียเงินเสียทองในการปราบปรามโจรผู้ร้ายไปเป็นจำนวนไม่น้อย ยกตัวอย่างง่าย ๆ ซึ่ง ทางราชการได้แถลงไปเมื่อเร็ว ๆ นี้ว่า การปราบปรามโจรนครสวรรค์คือเสือจวบ ได้สิ้น เงินไปไม่น้อยกว่า ๒ ล้านบาท งบประมาณที่เสียไปเช่นนี้ เราควรจะตระหนักให้ถ่องแท้ว่า ถ้าไม่ได้อบรมพลเมืองของเราแต่เบื้องต้นให้ดี ในที่สุดเราจะมีอาชญากรเต็มบ้านเต็มเมือง ฉะนั้น ท่านประธาน ข้าพเจ้าขอท้วงรัฐบาลว่าบุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่า ๑๗ ปีลงไปแล้ว ประพฤติตัวเป็นขอทานอยู่ทั่วไปทุกหนทุกแห่งทุกมุมเมืองนั้น รัฐบาลนี้คิดแก้ไขอย่างไรบ้างไหม ถ้าคิดแก้ไข ข้าพเจ้าขอคำมั่นสัญญาจากท่านว่า ภายในระยะกี่ปีจากวันนี้ เราจะไม่เห็นผู้ ขอทานในผืนแผ่นดินไทย เราจะไม่เห็นคนขอทานในผืนแผ่นดินไทยต่อไป ข้าพเจ้าได้อ่าน ครั้งหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า บุคคลซึ่งไม่อยู่ในข่ายการช่วยเหลือของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น จะเป็นบุคคลไม่มีร่างกายทุพพลภาพ เอ้า เมื่อบุคคลร่างกายไม่ทุพพลภาพจึงจะช่วยเหลือ ข้ามานึกถึงต่อไปว่าบุคคลซึ่งร่างกายทุพพลภาพแล้ว–ทำไมท่านจะไม่ช่วยเหลือบุคคลซึ่งขอทาน ตาบอด หูหนวก แขนขาด เหล่านี้ได้ขอทานระบาดไปทั่วทุกหนทุกแห่งในเมืองไทยเรา ไม่สงสาร ชาวต่างชาติบ้างหรือ เราไม่อายแก่สังคมบ้างหรือ ที่รัฐบาลปล่อยปละละเลยให้บุคคลทุพพลภาพ เหล่านี้ต้องขอทานย่ำไปตามถนนหนทางซึ่งยังมีอยู่ไม่น้อย ทำไมเราจึงจะไม่จับเขาไปช่วยเหลือ ท่านจะอ้างบอกว่าคนขอทานพิการเราจะจับเขาไม่ได้ แต่ว่าคนขอทานหรือคนพิการนั้น มีกฎหมายฉบับนี้มาตราอัดไปได้อนุโลมไว้แล้วว่า ถ้าหากว่าเป็นบุคคลซึ่งมีบุคคลเลี้ยงดู มี

ุปการะอย่างลูกเต้าของเรา ขาขาด แขนขาด เรามีพ่อแม่อุปการะ กฎหมายก็ยื่นมือเข้าเกี่ยวข้องไม่ถึงแล้ว ที่นี้บุคคลซึ่งเป็นคนขอทาน บุคคลซึ่งทุพพลภาพแต่ไม่มีใครเลี้ยงดูการะ ปล่อยระบาดอยู่ตามถนน ทำไมเราไม่แก้ไขปัญหานี้บ้าง สิ่งเหล่านี้แหละเป็นปัญหาข้าพเจ้ามีความข้องใจอยู่

อีกประการหนึ่ง ที่มีความข้องใจอยู่นั้นก็คือว่า ได้เคยมีมาสมัยหนึ่งเมื่อประมาณ – ๘ ปีมาแล้ว ในสมัยนั้นเรามีการจับคนจรจัดไปกักขังไว้ซึ่งอยู่ในภาวะสงครามอยู่ ในราวนั้นได้มีการจับคนไปกักขังไว้ตามถิ่นต่าง ๆ เช่นในจังหวัดของข้าพเจ้าก็มีอยู่ การจับคนไปกักขังไว้นั้นฝึกอาชีพบ้างไม่ฝึกอาชีพบ้าง ไปกักขังไว้ พฤติการณ์เช่นนี้รัฐบาลได้นำมาคำนึงหรือเปล่าว่า ผลเสียหายความบกพร่องที่แล้วมานี้ ท่านจะนำมาดัดแปลงแก้ไขในพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะคราวที่แล้วปรากฏว่าได้จับคนดี ๆ ไปกักขังหาว่าเป็นคนจรจัดบ้าง หาว่าเป็นคนนักเลงบ้าง หาว่าเป็นอะไรต่ออะไรสารพัดหลายสิ่งหลายประการ จริงอยู่ผลก็เกิดนจรจัดถูกจับไป นอกจากคนจรจัดจะถูกจับไปกักขังแล้ว คนดี ๆ อีกจำนวนไม่น้อยที่ทางาชการในสมัยนั้นได้จับไปกักขัง เสียอิสรภาพไป การที่บุคคลซึ่งเป็นคนไทยมีอาชีพหลักฐานมั่นคง ถูกจับไปกักขังโดยเขาไม่มีแววเลยว่าจะก่ออาชญากรรมขึ้นในผืนแผ่นดินไทย โดยเขาไม่มีแววเลยว่าจะเป็นภัยต่อชาติบ้านเมือง ในภาวะสงครามเราจับไปกักขังและเสียอิสรภาพเช่นนี้ รัฐบาลนี้ได้มาคำนึงหรือเปล่าว่า ถ้าท่านได้ปล่อยให้เครื่องมือของท่านไปพิจารณาจับบุคคลเหล่านี้มาอบรมกักขัง ลงโทษในสถานที่อบรมดังกล่าวนั้น อาจจะมีการผิดพลาด อาจจะได้บุคคลซึ่งเป็นที่ไม่ถูกอกถูกใจต่อคณะกรรมการพิจารณา และเอาตัวมากักขังเหล่านี้เป็นต้นรัฐบาลได้พร้อมแล้วหรือที่จะหาทางแก้ไขปัญหาเหล่านี้ และที่สำคัญที่สุดข้าพเจ้าต้องการก็คือว่าท่านรับกับข้าพเจ้าได้ไหมว่า อีกกี่ปีในฐานะท่านมาเป็นรัฐมนตรีมหาดไทยใหม่ ขออย่าให้มีขอทานในผืนแผ่นดินไทยเป็นที่อุจาดตาต่อไปเลย ข้าพเจ้าจะพอใจเป็นอันมาก ถ้าท่านแก้ได้

~~นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย~~

๑๖.๒๕ น.

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : เรื่องคนขอทานที่ท่านสมาชิกได้พูดยืดยาวมานี้ ข้าพเจ้าก็เห็นใจ แต่หลักการของกฎหมายไม่ได้พูดถึงเรื่องคนขอทาน แต่รัฐบาลก็ได้ดำเนินการอยู่แล้วในเรื่องคนขอทานนี้ โดยได้ทำการเรียกไปควบคุมและอุปการะเลี้ยงดูที่จังหวัดพระประแดง และในปัจจุบันนี้ก็ได้ออกพระราชกฤษฎีกาขยายเขตการควบคุมคนขอทานนี้ไปทั่วราชอาณาจักร แต่อย่าลืมว่าคนไทยเรานั้นยังมีนิสัยที่จะเมตตาปราณีอยู่ คืออย่างที่ท่านสมาชิกท่านเสนอมาเองว่า เวลาปีงานภูเขาทองยังมีคนเสนอที่จะไปจัดการขอทานขึ้นให้เป็นหลักเป็นฐานในงานภูเขาทองอย่างนี้เป็นต้น เพราะคนไทยเรานั้นมีหลักในทางใจอยู่ว่า ต้องทั้งทำบุญและทำทานด้วย เพราะฉะนั้นคนขอทานนั้นยังไม่เข้าข่ายที่จะคิดใจเป็นบุคคลอันธพาล เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงไม่ได้ผุสเพ่งเล็งไปนักหนา และในขณะนี้ถ้ามีสภาพการขอทานที่พึงรังเกียจเขาก็ควบคุมไป แต่ในจังหวัดพระนครและธนบุรีนี้ควบคุมไปและส่งไปสะสมอยู่ที่จังหวัดพระประแดงโดยสิ้นเชิงแล้ว ส่วนในทางต่างจังหวัดก็กำลังจะพิจารณาดำเนินการอยู่เช่นเดียวกัน ซึ่งท่านสมาชิกจะได้เห็นในอนาคต แต่ว่าข้าพเจ้าจะรับรองกับท่านไม่ได้ว่า อีกกี่ปีกี่เดือน ทั้งนี้ต้องแล้วแต่งบประมาณที่ทางกรมประชาสงเคราะห์จะได้รับ

...ฉะนั้นคนขอทานนั้นน่ะถ้าเข้าขั้นเป็นอาชญากรหรือจะเป็นสันดานผู้ร้ายแล้วเราจะจับเข้า...คุมตามพระราชบัญญัตินี้เช่นเดียวกัน แต่อย่าลืมว่าคนขอทานบางคนนั้นน่ะเวลาถูกควบคุมตัว...องญาติพี่น้องไปขอรับมาบอกว่าจะไม่ปล่อยให้ไปขอทานอีกละ แต่ความจริงแกชอบขอ เรา...ได้ว่าบางคนหน้าตาดี ๆ เป็นผู้หญิงสวย ๆ แต่ว่าแกมีนิสัยขอ แกบอกว่าการขอนี้ไม่เป็น...ต่อหลักพุทธศาสนาต่อหลักศีลธรรมของคนไทย อันนี้เรามีประวัติอยู่มากมายทางกรมประชา-...ราะห์ ซึ่งเราก็น่าเห็นใจเพราะแกบอกว่าแกก็ไม่ได้ทำอะไรผิดอะไรต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้น...ฉะนั้นทางกรมประชาสงเคราะห์ย่อมปล่อยเสมอถ้ามีผู้ปกครองหรือผู้อุปการะที่จะมาขอรับเลี้ยงดู...ต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้น ส่วนที่จังหวัดนครสวรรค์ข้าพเจ้าก็ทราบ มีพวกขอทานอยู่ตามเรือตาม... ๆ มีแกงมีก๋วนอะไรต่าง ๆ เสร็จแล้วก็มาขอ ๆ แล้วก็มาแบ่งกัน แต่ว่าถ้าเข้าขั้นอาชญา-...เมื่อใดก็จะต้องถูกควบคุมตัวตามพระราชบัญญัตินี้ ส่วนบุคคลทุพพลภาพนั้นเวลานี้กรมประชา-...ราะห์รับอยู่แล้ว ถ้าท่านผู้แทนไปพบบุคคลทุพพลภาพที่ไหนได้โปรดมีหนังสือมาถึงกรมประชา-...ราะห์ ๆ จะไปรับตัวเอามา เรามีการจัดโดยเรียบร้อยและปีนี้ก็ได้รับงบประมาณจากรัฐบาล...ชิกส่วนมากก็สนับสนุนอยู่ในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าหลักที่ท่านเสนอมานั้นเราได้...การอยู่แล้ว และไม่ใช่หลักการของพระราชบัญญัตินี้ หลักการของพระราชบัญญัตินี้คือควบคุม...งจะเกือบใกล้เป็นบุคคลอันธพาล ส่วนคนจรจัดในระหว่างสงครามซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ...มานั้นว่าในสมัยใหม่นี้อาจจะมีหลักฐานประวัติไม่ดีต่าง ๆ เหล่านี้ ขอเรียนว่าทางกรมตำรวจ...เรียบร้อยแล้วในเรื่องบุคคลอันธพาล และได้รวบรวมกระทั่งเสนอมาถึงท่านนายกรัฐมนตรี...นี้เรามี ๕ หมื่นคนแล้วทั่วพระราชอาณาจักร เรามีประวัติอันถูกต้องเรียบร้อย เพราะฉะนั้น...ปัจจุบันนี้เราจับด้วยวิทยาการหรือการเสนอหลักฐานเราเสนอด้วยการสืบสวนข้อเท็จจริง...านท้องที่หรือบุคคลที่มีหน้าที่ควบคุมผ่านหรือศาลเด็กซึ่งมีสถานพินิจวิจัยต่าง ๆ เหล่านี้ หรือ...ยู่ในสถานวัยรุ่นกรมราชทัณฑ์ได้ควบคุมเรามีประวัติตลอดมา เพราะฉะนั้นการที่เราเสนอ...รมการเราเสนอด้วยประวัติ ไม่ใช่เสนอด้วยลม ๆ แล้ง ๆ และข้าพเจ้าจะขอเรียนด้วยว่า

ถูกว่าคนจรจัดในระหว่างสงครามที่ตำรวจหรือคณะกรรมการเก็บเอาไปไม่มีหลักฐาน เข้ามาเช็คหมดแล้วเก็บด้วยความมีหลักฐานเหมือนกัน แต่ว่าเขาไม่มีระเบียบสืบสวนขั้นต้น ในปัจจุบันนี้เท่านั้น และในสมัยนั้นข้าพเจ้าจำได้แม้แต่ว่าอาคารแถวทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ ได้ควบคุมพวกนี้ไปแล้วปรากฏว่าแม้แต่ขอรับขอสับก็ไม่หายดังนี้เป็นต้น แต่ในปัจจุบันนี้ท่าน เห็นว่าขอรับขอสับตามถนนหนทางอะไรต่าง ๆ นั้นหายไปเนื่องจากเด็ก ๆ หรือบุคคลประเภทนี้ ไปเล็กขะโมยน้อยและเจ้าของทรัพย์ก็ไม่กล้าเอาโทษหรือชี้เกียจ เพราะเห็นว่าเป็นเรื่อง–น้อยอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ เมื่อนานเข้า ๆ เคยตัวเข้าก็กลายเป็นอาชญากรรมไป เราไม่ควร ปล่อยบุคคลประเภทนี้ให้อยู่นอกความควบคุม รัฐบาลมีหน้าที่ ๆ จะอุปการะคนทุกประเภทแม้แต่ เป็นลูกของคนที่มั่งมีก็ยังให้เรียนหนังสือโดยไม่เสียสตางค์ แต่ทำไมท่านจะไปปล่อยคน ๕ หมื่นคน ไปปล่อยออกไปตามยถากรรมและเป็นภัยต่อสังคม และในที่สุดคนเหล่านี้ทั้ง ๕ หมื่นคนนี้อาจ เป็นกำลังของชาติได้ เราก็ควรจะมาทำมาจัดให้มันถูกต้องตามระเบียบแบบแผนเสีย และ–จากนั้นพระราชบัญญัติประถมศึกษายังต้องบังคับคนได้ ทำไมพวกคนผู้ใหญ่เหล่านี้ซึ่งไม่มีอาชีพ มีสันดานเป็นผู้ร้ายเราจะไม่ควบคุมและดัดแปลงให้เหมือนกับเด็กซึ่งกำลังเป็นต้นไม้เล็ก ๆ ยังควบคุมแทบตาย แต่ผู้ใหญ่ไม่ควบคุมดังนี้มันน่าจะไม่ยุติธรรม

๑๑ น.

นายบุญคุ้ม จันทรศรีสุริยวงศ์ (อุดรธานี) : ได้ฟังการอภิปรายแล้วข้าพเจ้า ใจ ข้องใจประการแรกก็คือว่าในเรื่องเครื่องมือตามที่ท่านผู้มีเกียรติแห่งจังหวัดนครสวรรค์ ถามแล้วก็ทางรัฐบาลได้ตอบว่าเครื่องมือมีพร้อมแล้วโดยได้จัดสร้างมาแต่พ.ศ.๒๔๘๖ ทีนี้ข้าพเจ้า ดู ๆ ดูแล้วรู้สึกว่าไม่เห็นมีนี่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดอุดรของข้าพเจ้าไม่มี มีก็มีแต่ โรงเรียนอาชีวศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการซึ่งกำลังสร้างอยู่ สถานที่ศึกษาหรือเครื่องมือตาม กฎหมายนี้ยังไม่มี เพราะเครื่องมือนี่เราหมายถึงที่อยู่อาศัยตลอดจนสถานที่อบรม ตลอดจนเครื่องมือ –ถ้าหากว่าจะให้อบรมทางเครื่องยนต์ก็จะต้องมีเครื่องยนต์ไปตั้งไว้ให้ นี่ข้าพเจ้ามองแล้ว

...เพราะฉะนั้นจึงสงสัยอยากจะเรียนถามตามโครงการณ์ของกฎหมายฉบับนี้ว่าท่านจะจัดอย่างไร ท่านจะจัดแห่งเดียวในกรุงเทพพระมหานครนี้โดยรวมคนทั้งหมดมารวมอยู่ที่นี่ คนที่อยู่...ตามกฎหมายนี้เข้ามารวมอยู่ในพระนครนี้แห่งเดียว หรือว่าท่านจะจัดเป็นภาคให้มีอยู่...ภาคทั้ง ๔ ภาค หรือว่าท่านจะจัดแต่ละจังหวัด ๆ ท่านจะจัดให้มีเป็นจังหวัด ๆ ไป นี่ข้าพ-...สงสัยเป็นประการหนึ่ง แล้วอีกประการหนึ่งที่ท่านผู้มีเกียรติแห่งนครสวรรค์ได้ถามท่านรัฐมนตรีไม่ได้ตอบว่าเด็กที่อายุต่ำกว่า ๑๗ ปีแล้วก็ไปเที่ยวเข็นรถตามสะพานแล้วเที่ยวขอเงินเขา...มายนี้ไปไม่ถึง แล้วรัฐมนตรีก็ยังไม่ได้ตอบว่าจะจัดการกับเด็กพวกนี้อย่างไรหรือว่าท่านจะให้...ได้ไหมว่าถ้ามีการแปรญัตติกฎหมายฉบับนี้ว่าให้ใช้อายุ ๑๗ ปีนั้นร่นลงมาเหลือสัก ๑๒ ปีให้เด็กพวกนี้อยู่ในข่ายที่จะได้รับการช่วยเหลือจากกฎหมายฉบับนี้ด้วยจะได้ไหม นี่ข้าพเจ้า...ใจ ๒ ข้อนี้

...๔ น.

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย: ...ได้โปรดให้กระทรวงมหาดไทยรีบทำออกไปจนถึงต่างจังหวัด เพราะมหาวิทยาลัยซึ่งจะสอน...มีอยู่ที่จุฬาลงกรณ์กับธรรมศาสตร์มี ๒ แห่งเท่านั้น แต่สอนคนละอย่าง ถ้าข้าพเจ้าจะทำ–...ที่ท่านสมาชิกเสนอ กระทรวงมหาดไทยอยากเหลือเกิน ประเดี๋ยวกระทรวงศึกษาธิการจะค่อน...ว่าที่คนดีแล้วไม่จัด ไปจัดให้คนชั่ว แต่ว่าทำไมเมื่อจัดรวมเข้าแล้วก็ต้องเลือกที่ ก็กรมประชา–...เคราะห์ไปเลือกที่ ๆ จังหวัดระยองไม่เลือกที่ ๆ จังหวัดอื่น ก็เพราะเหตุว่าจังหวัดระยองนี้อยู่...ชายทะเล มีอากาศดี มีทิวทัศน์ดีที่จะชักนำชีนให้กลับกลายเป็นคนดี และมีพื้นแผ่นดินที่อุดมสมบูรณ์ ...ประชาสงเคราะห์ได้จับจองมาช้านานแล้ว หว่านพืชลงไปเป็นได้ผลทุกอย่าง ได้สร้างโรงเรียนแล้วเราจะรับคนได้ทันที ๕ พันคนในปัจจุบันนี้ เพราะฉะนั้นใน ๕ พันคนนี้เราจะต้องรีบศึกษา...เจ้าหน้าที่ไปก่อนเพื่อจะให้เป็นแหล่งผลิตเริ่มต้น ถ้าหากว่ามีเจ้าหน้าที่ที่สมบูรณ์เพียงพออะไร...เหล่านี้ เราอาจจะขยายไปเพียง ๑๐ แห่ง...

...ไม่ได้ เพราะว่าแม้แต่มหาวิทยาลัยก็คงไม่มี มหาวิทยาลัยภาคเวลานี้ยังก้าวไม่ถึง เพราะ-นั้นเราก็ค่อย ๆ ก้าวไปทำนองเดียวกับมหาวิทยาลัยเหมือนกัน แต่มหาวิทยาลัยพวกนี้นั้นเรายังล้าหลังกว่ามหาวิทยาลัยของคนดีสักหน่อยจึงจะเป็นธรรม ส่วนที่ท่านสมาชิกสงสัยบอกว่าสมาชิกจังหวัดนครสวรรค์ถามมีอ้ายเด็กเล็ก ๆ ตามถนนต่ำกว่า ๑๗ – ๑๘ น่ะเที่ยวเข็นรถเล่นอะไรตามถนนน่ะทำไมไม่จัดการ ขอเรียนว่าเรามีกฎหมายควบคุมอยู่แล้ว ถ้าตำรวจจับตัวไปเราก็ไปกักขังไว้ที่ปากเกร็ด เมืองนนท์ ดังนี้เป็นต้น เป็นการให้ฝึกอาชีพทำการอบรมต่าง ๆ เหล่านี้ เราดำเนินการอยู่แล้ว แต่ขนาดเข็นรถเราเอาไปควบคุมตัวก็ไม่ไหว เพราะว่าเด็กแกจะหากินได้ อย่างเด็กฝรั่งในเมืองนอกก็ยังช่วยเก็บลูกแอ๊บเปิลอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ เขาก็มีอาชีพที่น่าจะทำได้ เพราะฉะนั้นก็เท่าที่สมาชิกจังหวัดนครสวรรค์เสนอมานั้นทางรัฐบาลได้ทำอยู่แล้ว และในปัจจุบันนี้เราก็มีกฎหมายที่จะควบคุมอยู่แล้วเช่นเดียวกัน

๖ น.

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) : ข้าพเจ้าได้ฟังหลักการที่ท่านรัฐมนตรีได้มาก็รู้สึกนิยมชมชอบด้วยในเจตนาอันดีนี้ แต่ว่าข้าพเจ้าข้องใจในทางปฏิบัติเช่นเดียวกับท่านอื่น ๆ ที่ได้พูดมาแล้วว่าในคราวหนึ่งได้เคยเกิดวิธีการอย่างนี้ขึ้นแล้วก็จับคนไปเพื่ออบรมอาชีพ ข้าพเจ้าได้ทราบรายละเอียดจากคุณไถง ๆ ที่นั่งอยู่ ณ ที่นี้เองว่าได้เป็นผู้กล่าวว่าสมัยนั้นคนไปอบรมฝึกอาชีพเช่นเดียวกันกับที่กล่าวมานี้ แต่สมัยนั้นเรายังไม่มีกฎหมายและได้ส่งไปอยู่ตาก การควบคุมเช่นว่านี้หาได้เป็นไปตามเจตนาไม่ กล่าวคือเอาไปไว้ให้อด ๆ หยาก ๆ ไม่ได้อะไร แล้วก็ทำก็ทำไม่ไหว เพราะไม่มีอะไรจะกิน จนถึงกับคุณไถง ๆ บอกว่ากินเนื้อคนกันก็มีอย่างนี้ วิธีการอย่างนี้ข้าพเจ้าเกรงไปว่ามันจะกลับมาในสมัยนี้อีก คือการพูดก็ดี การเขียนเพื่อมาแสดงต่อประชาชนก็ดี เขียนมาไพเราะเพราะพริ้งเช่นเดียวกับที่รัสเซียเคยส่งคนไปไซบีเรียก็เขียนว่าเอาไปอบรมเหมือนกัน แต่ในที่สุดคนที่ไปอยู่ในไซบีเรียนั้นได้เหลือกลับมาเปอร์เซ็นต์ หรือตายเสียเป็นส่วนมาก เช่นนี้ข้าพเจ้าจึงหวั่นเกรงอย่างนี้ แล้ววิธีการอย่างนี้

เกรงว่ามันจะกลับมาอีก ข้าพเจ้าอยากจะฟังว่ารัฐบาลนี้จะปฏิบัติและเตรียมคนที่ดีที่สามารถ

ให้คนกลับเป็นคนดีได้จริงจังตั้งเจตนาหรือว่าเพียงแต่จะจับคนไปขังไว้ไปควบคุมไว้เพื่อ

เบาเร่าร้อนแล้วสักแต่ว่าเอาไปไว้ว่าให้มันตายเสียเมื่อไรเช่นนี้หรืออย่างไรกันแน่ ข้าพเจ้า

จะฟังคำยืนยันรับรองของรัฐบาลเพื่อความมั่นใจของข้าพเจ้า

น. นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
นี้ไม่ใช่จะจับคนไปแกล้งหรืออะไรต่าง ๆ รัฐบาลนี้เป็นมนุษย์เหมือนอย่างท่านเหมือนกัน และ
ั้งข้าพเจ้าก็นึกว่าข้าพเจ้ามีศีลธรรมพอที่จะให้คนเชื่อถือได้พอสมควร ในเรื่องของคุณไถง ๆ
นเรื่องของกรมราชทัณฑ์นั้นคนละเรื่องทีเดียว นั่นต้องโทษแล้วเขาเอาไปตรุเตา ส่วนเรื่องที่
ะพูดกันใหม่นี้เป็นเรื่องของคนที่ยังไม่มีโทษหรือพ้นโทษแล้วต่างหาก และเรามาจัดเป็นนักเรียน
น ของคุณไถง ๆ นั่นเขาเอาไปลงโทษ ขอโทษ ต้องพูดสองหน ส่วนของผมนี้เขาจัดเป็นโรง
กินนอนและขอเรียนว่าเราเตรียมการแล้ว ๑ ปี แต่ว่าการที่จะออกกฎหมายช้าเพราะเหตุว่า
ยากจะดูของต่างประเทศเขา คุณมาลัย ๆ นี่ได้ไปดูจากทุก ๆ ประเทศและเราเอามาวินิจฉัย
ไรที่จะดีใกล้ชิดในประเทศเราดีที่สุด เพราะเหตุว่าเวลานี้เรายังไม่มีศาลปกครอง ไม่มีศาล
ๆ เราก็ต้องมีกรรมการและขอเรียนว่าข้อบกพร่องนั้นกระทรวงมหาดไทยต้องแก้เสมอ ดังจะ
ด้ว่าเราต้องตั้งสถานที่ก่อนแล้วถึงจะออกพระราชบัญญัติ เพราะเหตุว่าไม่มีสถานที่กระทรวง
ไทยจะไม่ยอมออกพระราชบัญญัติเป็นเด็ดขาด ดังนี้เป็นต้น และ โรงเรียนนี้ได้สร้างเสร็จมา
ั้ง ๖ เดือน ในปี ๒๔๙๗ นี้ก็ได้งบประมาณเพิ่มขึ้นทุก/อีกเพื่อจะปรับปรุงให้ดีขึ้น มีรถแทรกเตอร
องมือทุ่นแรงอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ข้าพเจ้าเสียใจว่าข้าพเจ้าไม่ได้แจกรูปของโรงเรียนนี้ให้
กทั้งหลายได้ดูด้วย ข้าพเจ้าคิดว่าในรายงานของกรมประชาสงเคราะห์จะมีรูปนี้แจกให้ท่าน
ซึ่งเรากำลังรวบรวมรายงานประจำปี ๒๔๙๖ อยู่แล้ว ท่านคงได้พบเห็น นั้นสำหรับเรื่องการ
มตัวไซบีเรียกับจังหวัดระยอง ผิดกัน ระยองพอฟัดพอเหวี่ยงกับสงขลานะท่าน ที่ดินอุดมสมบูรณ์
อีก และ ผมเองผมไปยืนเห็นนิคมนี้ไปแล้วน้ำลายไหลอยากจะได้กรรมสิทธิ์ที่ดินแต่ว่าคุณมาลัย ๆ
ำให้ไม่ได้เพราะเป็นของหลวง ที่ดินดีมากและได้จับจองไว้ถึง ๒๐,๐๐๐ ไร่ เพราะฉะนั้นคำ
บีเรียในที่นี้ก็ไม่ควรที่จะมาพิจารณา ควรจะคิดว่าอาจจะดีกว่าสงขลาในอนาคตก็ได้ ส่วนในเรื่อง
กล้งนั้นข้าพเจ้าขอเรียนว่ารัฐบาลนี้ไม่ต้องการแกล้ง เป็นห่วงเสมอว่าบุคคลประเภทนี้นั้นอยาก
าอบรมให้มีฝีไม้ลายมือที่จะทำมาหากินดีขึ้น เราจะได้ลดงบประมาณตำรวจที่ท่านจะขอเสนอ
ดีคิดว่ามันมากมายนัก ถ้าท่านเสนอรับรองกฎหมายนี้ปีหน้าก็อาจจะลดงบประมาณตำรวจได้
ร ถ้าคดีอาชญากรน้อยลงไปจากประเทศไทย

๑๐ น.

นายอัมพร สุวรรณโมบล (ร้อยเอ็ด) : กระผมเห็นว่าสภานี้ไม่ควรรับหลักการพระราชบัญญัตินี้ เพราะเหตุว่าพระราชบัญญัติที่เสนอมานี้ไม่รัดกุมและไม่สมบูรณ์ ที่ว่าไม่รัดกุมเพราะเหตุว่าตัวชื่อร่างพระราชบัญญัติเองให้ชื่อแต่เพียงว่าพระราชบัญญัติจัดอาชีวศึกษาแก่บุคคลบางจำพวก แต่ในตัวพระราชบัญญัตินี้เองได้ไปล้างกฎหมายบางฉบับเช่นอย่างในมาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติจัดหางานให้ผู้ไร้อาชีพ พ.ศ. ๒๔๘๔ อย่างนี้เป็นต้น ความประสงค์ของร่างพระราชบัญญัตินี้ต้องการจะจัดหาวิชาอาชีพให้แก่บุคคลบางจำพวก แต่ไม่ได้รวมไปถึงว่าให้หางานให้ด้วย นี่ตามความหมายตามตัวอักษรนี้ เพราะฉะนั้นเรื่องที่จะให้ออกมาได้จริง ๆ คือร่างนี้ไม่ได้ร่างมาให้มันรัดกุมหรือให้มันเหมาะสม อีกอย่างหนึ่งร่างพระราชบัญญัตินี้ถ้าดูตามตัวร่างของพระราชบัญญัติจัดอาชีวศึกษาให้แก่บุคคลบางจำพวกแล้ว ก็ดูเหมาะสมดี แต่ข้างในนั้นให้อำนาจแก่พนักงานเจ้าหน้าที่อย่างกว้างขวางเหลือเกิน อย่างในมาตรา ๗ หรือบังคับแก่บุคคลอย่างมากมาย อย่างในมาตรา ๖ เป็นต้น ซึ่งเราจะแยกไม่ออกเลยว่าถ้าหากว่าอย่างท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้แจ้งว่ารัฐบาลได้สำรวจผู้คนที่ไร้อาชีพและมีสันดานอันธพาลไว้มีประมาณ ๕๐,๐๐๐ คนนั้น ก็น่าจะออกกฎหมายหรือทำอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อจะจัดการกับคนเหล่านี้ดีกว่าที่จะออกกฎหมายคลุมคนทั้งประเทศ เพราะว่าตามตัวบทกฎหมายที่เขียนไว้นี้การกระทำนั้นก็อให้เกิดความยุ่งยุ่นวุ่นวายขึ้นในทางปกครองเป็นอันมาก เพราะเหตุว่าในนี้ให้อำนาจแก่ผู้ว่าราชการจังหวัดตั้งเจ้าหน้าที่ตั้งเจ้าพนักงานเพื่อทำการสอบสวนเอาบุคคลที่ไร้อาชีพมากักขังได้ถึง ๗ วันหรือมากกว่านั้น อย่างนี้เป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่หรือมือของรัฐบาลนั้นไปทำการอันที่จะเป็นประโยชน์และจะเป็นภัยกว้างขวางก็ได้อย่างมากมาย เป็นต้นว่าในตามท้องที่อาจจะมีคนของรัฐบาลหรือเอกชนหรือประชาชนคนใดคนหนึ่งซึ่งต้องการที่จะใส่ร้ายแก่ศัตรูคู่ปรปักษ์ก็อาจจะมาแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งตั้งตามกฎหมายหรือผู้ว่าราชการจังหวัดว่านายคนนั้นเป็นคนไร้อาชีพและก็จับหรือควบคุมตัวมาสอบสวนเป็นการเสียเวลาและเป็นการริดรอนเสรีภาพอย่างมากมาย อย่างนี้จึงเป็นเรื่องที่ไม่ถูก และอีกอย่างหนึ่งในการที่จะเอาบุคคลที่ว่ามีสันดานอันธพาลและไร้อาชีพมาทำการอบรมควบคุมและฝึกให้มีอาชีพนั้นในพระราชบัญญัตินี้ก็ไม่ได้แจ้งไป

ะเอียดว่าจะอบรมหรือฝึกหัดอาชีพอะไรแก่เขาบ้าง เพราะคนจำนวน ๔ – ๕ หมื่นคน หรือกว่านี้ถ้าหากว่ามารวมในจุดเดียวกันที่จะให้อาชีพอย่างเดียวกันนั้นย่อมเป็นไปไม่ได้ ถ้าหากว่าจะแยกอาชีพแต่ละอย่างอาชีพแก่บุคคลเหล่านี้แล้วเข้าใจว่ารัฐบาลจะมีเครื่องมือไม่พอ นอกจากจะทำการเกษตรอย่างเดียว เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ยังไม่สมควรจะเอาไปร่างใหม่ ถ้าหากว่าจะร่างให้รัดกุมแล้วเสนอเข้ามาใหม่บางทีสภานี้จะพิจารณาได้และผ่านได้ด้วยดี และอีกประการหนึ่งในบทลงโทษนั้นเหมือนกัน ในบทลงโทษนอกจากว่าจะเป็นโทษที่แรงแล้วยังไม่ได้กำหนดโทษอย่างที่ว่า คืออย่างที่มีบุคคลกลั่นแกล้งให้บุคคลอื่นได้รับความลำบากเสียหายตามบทกฎหมายนี้ เป็นต้นว่าไปแจ้งเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ให้ไปจับกุมและมาสอบสวน แต่ไม่มีโทษที่หลังปล่อยตัวอย่างนี้ เป็นการเสียเวลาทั้งเจ้าหน้าที่และเสียเวลาของประชาชน งนี้ควรกำหนดโทษของคนที่กลั่นแกล้งนั้นด้วย ในนี้ก็ไม่มีเพราะว่าอย่างนี้ต้องมีชิ้นแน่ ๆ ในพระ หรือในเมืองก็อาจจะไม่มี แต่ตามบ้านนอกขอให้ท่านเข้าใจว่าประชาชนที่อยู่ร่วมกันนั้นไม่ใช่ว่ามีความสามัคคีอยู่ตลอดทั่วทุกคน มันเกิดความไม่ปรองดองกันตั้งแต่การเลือกตั้งกำนันผู้ใหญ่บ้าน ย่อมแบ่งเป็นสองฝักสองฝ่ายในการเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้าน คนที่เป็นผู้ใหญ่บ้านก็มักจะถือว่าตัวนี้เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายและเป็นใหญ่ ถ้าหากว่าเคียดแค้นหรือโกรธแค้นใครก็มักจะหาเหตุ โดยนี้กฎหมายนี้จะเป็นเครื่องมือให้พวกที่เป็นเจ้าพนักงานหรือกำนันผู้ใหญ่บ้านหรือใครต่อใครเหล่าทางปองร้ายบุคคลซึ่งเป็นคู่ปรปักษ์ของตนได้อย่างกว้างขวางด้วย เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นสภานี้ยังไม่ควรรับหลักการร่างพระราชบัญญัตินี้

๑๘ น.

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :

นสมาชิกเป็นห่วงนั้นคือการจับกุมอาจจะถูกเจ้าพนักงานแกล้ง ขอเรียนว่าก่อนที่จะออกกฎหมายราได้จัดการทำประวัติของบุคคลพวกนี้เสร็จแล้ว ได้เสนอมาถึงสำนักนายกรัฐมนตรีจึงได้รณาออกกฎหมายนี้ขึ้น เพราะฉะนั้นการที่จะแกล้งนั้นทำไม่ได้ ต้องมีหลักฐานว่าบุคคลประเภทนี้เป็นบุคคลอันธพาลและไร้อาชีพจริง ๆ เพราะในปัจจุบันนี้การที่จะกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดลงนรัฐบาลได้พยายามที่จะหาตัวเลขสำรวจตรวจให้แน่นอนเสียก่อนจึงได้เสนอกฎหมายนี้ขึ้น

การหางานนั้นท่านไม่ต้องเป็นห่วง เพราะเหตุว่าทางคณะรัฐมนตรีอนุมัติเงินจากสลากกินแบ่งเงินทุนสังคมสงเคราะห์ถึง ๑๐ ล้านบาท พอที่จะดำเนินการได้ต่อไปจากเมื่อพ้นจากการอบรม ซึ่งขณะนี้กรมประชาสงเคราะห์ได้จัดการเตรียมการในเรื่องนี้อยู่ต่อเนื่องกับผู้ซึ่งสำเร็จจากอบรมในคราวนี้ เพราะฉะนั้นเรามีเครื่องมือพร้อมแล้วเราจึงได้กล้าเสนอพระราชบัญญัตินี้มาให้ท่านพิจารณา ส่วนอาชีพต่าง ๆ นั้นอยากจะขอเรียนให้ทราบว่าเราจะพยายามที่จะจัดอาชีพเหมาะสมแก่คน เพราะฉะนั้นจึงไม่สามารถจะเขียนพระราชบัญญัตินี้ได้ เพราะเหตุว่าบุคคลคนนั้นไม่ใช่ทำกสิกรรมอย่างเดียว เพราะถ้าชอบทำกสิกรรมแล้วคงไม่มาตกอยู่ในเมืองหรือมาเป็นผู้ร้ายหรือมาเป็นคนอันธพาล เพราะเขาไม่ชอบทำกสิกรรมนะซิ เพราะฉะนั้นกรมประชาสง–เคราะห์คิดดี ไม่ใช่ว่าเอาไปทำกสิกรรมเราจะต้องให้ทำอาชีพอื่น ๆ อยากจะขอเรียนว่าบุคคลที่พ้นโทษจากคุกนี้ออกมาบางคนไปทำร้ายร่างกายเขาต้องถูกจำคุกเดือนสองเดือน นี่ไปหางานทำไม่ได้ คนเขารังเกียจว่าเป็นคนคุก ซึ่งเขาไม่ใช่คนลักเล็กขโมยน้อยหรือเป็นอาชญากรเลย เราไม่มีสำนักงานใดที่จะช่วยเหลืออย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นเช่นนี้แล้วกรมประชาสงเคราะห์ก็ริเริ่มในเรื่องนี้อยู่ เมื่อได้เงินจากสลากกินแบ่งมาตั้งเป็นจำนวนใหญ่ถึง ๑๐ ล้านที่จะดำเนินการช่วยเหลือต่อไปได้ในเรื่องการจัดนิคมให้อยู่ ให้มาใช้ห้องอบรมอาชีพเครื่องต่าง ๆ เหล่านี้ เรื่องนี้*เราได้ทำงาน*นั้นเราได้เตรียมการมาแล้ว ๑ ปี มีเครื่องมือมีเงินพร้อมแล้วเราจึงกล้าเสนอกฎหมายนี้ต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพราะเหตุว่าเราเกรงว่าจะบกพร่องอย่างในคราวที่แล้ว ความบกพร่องนั้นท่านจะมาถือไม่ได้ในเหตุการณ์อย่างหนึ่งเป็นการฉุกเฉิน แต่เมื่อในเวลาปกติแล้วเราจึงเตรียมพร้อมเสียก่อนจึงได้เสนอพระราชบัญญัตินี้มาให้ท่านสมาชิกพิจารณา เพราะฉะนั้นก็หวังว่าท่านสมาชิกทั้งหลายคงจะเห็นใจในการเตรียมการของรัฐบาล

นายสุวิชช พันธเศรษฐ สมาชิกประเภทที่ ๒ : สภานี้ได้ฟังเหตุผลทั้งสองฝ่ายพอสมควรจะพิจารณาได้แล้ว ข้าพเจ้าจึงขอเสนอญัตติตามข้อ ๓๑ อนุ ๓ ให้สภานี้ลงมติว่าจะรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ใครเห็นด้วยโปรดรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : เป็นที่น่าเสียใจกฎหมายสำคัญนี้ผ่านไป....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ ท่านจะเอาอย่างไร ว่ามา

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ขอเปิดอภิปรายชี้ประเด็น ท่านประธาน คือ นี่ท่านสมาชิกประเภทที่ ๒ นั้นท่านเสนอลงมติโดยอภิปราย.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ชี้ประเด็นว่ามีอะไรบ้าง

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ผมจะชี้ประเด็นอยู่เดี๋ยวนี้ท่านประธาน กฎ ฉบับนี้ ใหญ่ ๆ อย่างนี้ไม่ควรที่จะผ่านไปในเวลาคับรวดเร็ว ข้าพเจ้าว่าปัญหาที่ยังไม่ได้ ภายนั้นคือมันยังมีอยู่ กฎหมายฉบับนี้โดยที่ว่าเป็นการบังคับให้ต้องส่งเข้าโรงเรียน เพราะจะเป็นการขัดต่อกฎบัตร....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเด็นที่ท่านยังไม่ได้พูดมีอะไร

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : นี่คือจะพูดอยู่เดี๋ยวนี้ท่านประธาน....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ชี้ประเด็น อย่าอภิปรายประเด็นเลย

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : จะชี้ประเด็นครับ นี่จะชี้อยู่แล้วท่านอุตส่าห์ฟัง เดี๋ยว คือกฎหมายฉบับนี้ยังไม่ได้พูดกันเลยว่ามันเป็นการขัดต่อกฎบัตรของสหประชาชาติว่าด้วย ของมนุษยชนเหมือนกฎหมายของอาดอฟฮิตเล่อร์ออกเพื่อกำหนดให้ประชาชนไปอยู่ในสถานควบ ใจเพื่อความรุ่งเรืองของมหาอาณาจักรไรซ์เยอรมัน...

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ต้องอธิบายแล้ว

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : นี่คือประเด็นครับ ท่านประธาน ที่นี้ประการที่ การที่รัฐบาลออกพระราชบัญญัติฉบับนี้มานั้นมันเป็นการเปลืองงบประมาณ เราตั้งโรงเรียนกิน อธิบดีท่านว่าแล้วรัฐบาลควรได้จัดหาอาชีพให้ไม่ใช่ตั้งโรงเรียนอย่างนี้ขึ้นมันไม่ถูก...

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ต้องชี้แจง

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ประการที่สาม เรามีอยู่แล้วคือกรมประชา สงเคราะห์ ๆ คือจัดให้คนไปอยู่นิคมต่าง ๆ นั้นมีอยู่แล้ว นี่เป็นการซ้ำกันที่ออกกฎหมายนี้มันเป็น ยังคับ ท่านประธาน ข้าพเจ้าชี้ประเด็น....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณจะเสนออย่างไรละครับ เสนอ รือเปล่า

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : เสนอขอให้เปิดอภิปรายอย่างไรเล่า

มีสมาชิกรับรอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอถามที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นว่าควร ะเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕ คน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะปิดอภิปรายเพื่อ ลงมติได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๘๔ คน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าลงมติ ขอปรึกษาในขั้น รับหลักการ ท่านผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ควรจะรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๙๓ คน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒ คน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าสภานี้ได้รับหลักการแห่ง ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กรรมาธิการสามัญหรือวิสามัญ

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : รัฐบาลขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญ

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ผมได้สังเกตุเห็นรัฐบาลเสนอร่างพระราช บัญญัติอะไรเข้ามานั้น มักจะมีเสนอแต่กรรมาธิการวิสามัญทั้งนั้นตั้งแต่สมัยประชุมที่หรือ ๒ – ๓ ครั้งมานี้.........

ผู้ทำการแทน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตอนนี้ไม่ต้องอภิปราย ท่านจะเสนออะไ
ก็ว่ามา

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ก็ก่อนจะเสนออะไรก็ต้องมีเหตุผล คือ
หมายความว่า.......

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะเสนอว่าอย่างไร

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ข้าพเจ้าจะเสนอว่าไม่ควรจะเป็นกรรมาธิ-
การวิสามัญ เพราะว่าได้สังเกตุเห็นว่ารัฐบาลนี้ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติอะไรเข้ามามีแต่
กรรมาธิการวิสามัญทั้งนั้นหลายสมัยมาแล้ว เพราะฉะนั้น........

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในเรื่องนี้เป็นสิทธิตามรัฐธรรมนูญ

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ถูกแล้ว ก็เป็นสิทธิของข้าพเจ้าที่จะอภิปราย
ได้เหมือนกันนี่..... ....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนรรษฎร : ขออย่าได้เถียงกันดีกว่า

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ก็ถูกแล้ว ถ้าท่านให้ข้าพเจ้าพูดก็ไม่ต้องเถียง
กัน คือหมายความว่าที่ข้าพเจ้าจะพูดนั้นก็หมายความว่ารัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติอะไรมา
มีหลายสมัยแล้ว และตามร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่ ๆ ไม่ใคร่มีกรรมาธิการสามัญเลย เพราะ
ฉะนั้นกรรมาธิการสามัญที่ตั้งไว้นั้นมีประโยชน์อะไรบ้าง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าที่เสนอ
กรรมาธิการวิสามัญมานี้ ข้าพเจ้าว่าเท่ากับเป็นการดูถูกกรรมาธิการของท่านเอง.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ท่าน ท่านไม่ควรจะพูดอย่างนั้น
ดูถูกอย่างไร เป็นการเสนอตามสิทธิและหน้าที่ในรัฐธรรมนูญและข้อบังคับก็มีอยู่แล้ว

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : คือดูถูกคณะกรรมาธิการของท่านเอง
เลือกเข้าไปเป็นชุด ๆ ท่านก็เลือกสรรมาแล้ว มีบัญชีในลิสต์ของท่านแล้วเหมือนกัน แต่
ที่นี้ท่านมาดูถูกว่าไม่มีความรู้ถึงกับตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นมาเช่นนี้ เพราะฉะนั้น

พเจ้าจึงเห็นว่าไม่สมควร

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอโทษครับ เดี๋ยว ท่านเองเป็นผู้ที่เข้าใจข้อบังคับเป็นอันดี และเป็นสมาชิกเก่า เพราะฉะนั้นขออย่าได้พูดอย่างนั้นเลย ท่านจะเสนออะไรก็~~กรุณา~~โปรดเสนอให้ตรงประเด็นดีกว่า

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ข้าพเจ้าขอเสนอว่าควรให้เป็นกรรมาธิการสามัญชุดใดชุดหนึ่งแล้วแต่ท่านเสนอไปเท่านั้น

ไม่มีสมาชิกรับรอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ดังนั้นเป็นอันว่าเป็นกรรมาธิการวิสามัญจำนวนกี่นาย

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ขอเสนอจำนวน ๔ นาย

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์): ผมสังเกตุเห็นการตั้งกรรมาธิการ อยากจะกราบเรียนให้ท่านประธานทราบ........

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ ตอนนี้เป็นเรื่องจำนวน

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ถูกแล้วเรื่องจำนวน ไม่ขัดข้อง อยากจะเรียนท่านเสียหน่อยว่า โปรดได้ชี้ที่ไม่ใช่ฝ่ายสหพรรคบ้าง เพราะว่าสภานี้มีคนว่าฝ่ายค้านไม่ได้รับผิดชอบในการทำงานในชั้นกรรมาธิการ.......

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่อย่างนั้น ต่อไปนี้จะพิจารณาถึงเรื่องจำนวน เมื่อไม่มีผู้ใดเสนออย่างอื่น ถือว่ากรรมาธิการวิสามัญมีจำนวน ๔ นาย รัฐบาลจะเสนอกี่นาย

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : รัฐบาลขอเสนอ ๔ นาย คือ ๑. นายปกรณ์ อังศุสิงห์ ๒. พระณี–กรบดี ๓. นายมาลัย

...วะนันทน์ ๔. นายพลตำรวจตรี อรรถสิทธิ์ สิทธิสุนทร

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปนี้สมาชิกเสนออีก ๕ นาย

นายทองหูน ทิมจิ๋ม (นครนายก) : ขอเสนอนายทองสืบ ศุภมาร์ค ศุภะมาร์ค

มีสมาชิกรับรอง

นายชาญ สุอังคะ (ชลบุรี) : ขอเสนอนายธรรมนูญ ภูมาศ

มีสมาชิกรับรอง

นายทองสืบ ศุภะมาร์ค (ประจวบคีรีขันธ์) : ขอเสนอนายญาติ ไหวดี

มีสมาชิกรับรอง

นายยศ อินทรโกมาลย์สุต (นครราชสีมา) : ขอเสนอนายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์

มีสมาชิกรับรอง

นายชัยวัฒน์ อินทะพันธ์ (ลำพูน) : ขอเสนอนายนิวัฒน์ พูนศรี ศรีสุวรนันท์

มีสมาชิกรับรอง

ขุนวิเทศกรุณการ (เพชรบุรี) : ขอเสนอปิดการเสนอชื่อ

มีสมาชิกรับรอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : บัดนี้กรรมาธิการที่ถูกเสนอครบแล้ว

...อให้เลขาธิการ ฯ อ่านรายชื่อ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : รายชื่อท่านกรรมาธิการ ๑. นายปกรัฐ

...งศุสิงห์ ๒. พระนิกรบดี ๓. นายมาลัย หุวะนันทน์ ๔. นายพลตำรวจตรี อรรถสิทธิ์

สิทธิสุนทร ๕. นายทองสืบ ศุภะมาร์ค ๖. นายธรรมนูญ ภูมาศ ๗. นายญาติ ไหวดี

๘. นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ ๙. นายนิวัฒน์ พูนศรี ศรีสุวรนันท์

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : เขาเสนอปิดการเสนอชื่อแล้ว ยังไม่มี

...รับรอง ทีนี้ข้าพเจ้าจะเสนอให้มีการเปิดเสนอชื่อต่อไป......

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีคนรับรองแล้ว

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : คือเขาเสนอท่านก็อ่านทีเดียวมีคนรับรองอย่างไร

ขุนจิตพคกรุณการ (เพ็ชรบุรี) : ผมขอเสนอปิดการเสนอชื่อ มีใครเห็นด้วยโปรดรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : อย่างนี้เป็นโมฆะ คือยกมือตั้งนานแล้วท่านก็ไม่ชี้ แล้วเอาอย่างนี้อีก คือทำอย่างนี้ไม่ถูกหรอกท่าน คือท่านผิดมาแต่แรก คนอภิปรายซ้ำกันท่านก็ยอม ข้าพเจ้าก็ไม่ว่าท่าน...............

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอปิดแล้ว ผู้ใดจะเสนอเปิดต่อไป

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ท่านถาม ๒ ครั้งแล้ว อย่างนั้นท่านถาม ๑๐ ครั้งก็แล้วกัน...

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ เป็นเรื่องสิทธิที่เขาจะยกมือได้

นายชาย สุอังคะ (ชลบุรี) : ผมใคร่ที่จะทราบว่าคนที่ลุกขึ้นมาพูดเมื่อกี้ ใครเป็นคนชี้ให้พูด

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ในการทักท้วงว่าประธานทำผิดข้อบังคับไม่ต้องมีคนชี้ ขอท่านสมาชิกได้โปรดจำไว้ด้วย ......

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ นี่ท่านจะแกล้งหาเรื่องให้มันยุ่ง ไม่มีเรื่องอะไร เป็นอันว่ากรรมาธิการได้เสนอเรียบร้อยแล้ว แต่ยังอ่านชื่อไม่หมด ท่านจะเสนออะไรก็ว่ามา

...อารีย์/ทันติเวชกุล

นายอารีย์ ทันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้เปิดการเสนอ ...ต่อไป ผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะเปิดการเสนอ ...ต่อไป โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๔ คน

๒๒ ...

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรปิดการเสนอ ...ได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๙๒ คน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าปิดการเสนอชื่อ เพราะ ...ฉะนั้นกรรมาธิการที่เสนอนั้นเป็นอันว่าเป็นกรรมาธิการ ขอให้เลขาธิการอ่านรายชื่อ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : รายชื่อ ๑. นายปกรณ์ อังศุสิงห์ ๒. พระนิกรบดี ๓. นายมาลัย หุวะนันทน์ ๔. นายพลตำรวจตรี อรรถสิทธิ์ สิทธิสุนทร ๕. นายทองสืบ ศุภะมาร์ค ๖. นายธรรมนูญ ภูมาศ ๗. นายญาติ ไหวดี ๘. นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ ๙. นายนิวัฒน์ พูนศรี ศรีสุวรนันท์

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : แปรญัตติภายในกี่วัน

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : แปรญัตติภายใน ๓ วัน

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่สำคัญ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน

มีสมาชิกรับรอง

~~ผู้ทำการแทนป~~

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอมติที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นว่าควรแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕ คน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรแปรญัตติภายใน ๓ วันตามที่รัฐบาลเสนอมา โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๘๘ คน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าแปรญัตติภายใน ๓ วัน

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : นี่ข้าพเจ้าลุกขึ้นมาพูด ท่านประธานทำผิดข้อบังคับอยู่หน่อย คือ–ธทำอย่างนี้ต่อไปภายหลังท่านเป็นประธานใหม่นะครับ ท่านไม่ค่อยมีโอกาสขึ้นมาบนบัลลังก์ แต่ว่าท่านประธานคนแรกท่านทำถูกดี คือว่าอย่างนี้ ในเมื่อท่านชี้ฝ่ายสนับสนุนแล้วท่านไม่ควรจะไปชี้ฝ่ายสนับสนุนซ้ำ เมื่อกี้นี้ท่านทำผิด ท่านควรชี้ฝ่ายค้านต่อไป เพื่อที่เขาจะได้ค้านแสดงเหตุผลให้รัฐบาลได้พิจารณาทุกแง่ทุกมุม ต่อไปท่านขึ้นมาเป็นประธานขอท่านได้โปรดทำให้ถูกต้องเสียด้วย.

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบใจในการที่ท่านได้อบรม แต่ว่าในการที่จะชี้ในสภานี้ท่านจะรู้ได้อย่างไรว่าฝ่ายไหนเป็นฝ่ายค้านและฝ่ายสนับสนุน บัดนี้ก็จวนถึงเวลาอันควรที่จะเลิกประชุมได้ มีญัตติของรัฐบาลได้เสนอมาเป็นญัตติด่วน คือว่ารัฐบาลขอเสนอให้ยกระเบียบวาระประชุมที่ ๑๐ กำหนดวันและเวลาประชุมขึ้นพิจารณา นี่ก็รัฐบาลขอให้ยกระเบียบวาระข้อ ๑๐ กำหนดวันและเวลาประชุมขึ้นมาพิจารณาถัดจากที่พิจารณากันนี้

นายทองสืบ ศุภมาร์ค (ประจวบคีรีขันธ์) : ต่อจากนี้ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเราจะได้พิจารณากันถึงว่าเราควรจะประชุมกันในวันใด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอว่าขอให้ประชุมในวันพฤหัสบดีตามที่เคยมา

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกแล้ว ถ้าที่ประชุมไม่ขัดข้องที่จะให้ยกระเบียบวาระนี้ขึ้นมาก็จะได้ปรึกษาตามข้อบังคับ คือหาวันและเวลา

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น.....

นายสอิ้ง มารังกูล (บุรีรัมย์) : ในการที่จะเสนอวันประชุมนั้น มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเสนอเป็นวันพฤหัสบดี แต่ผมใคร่ขอร้อง.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังไม่ถึง

นายสอิ้ง มารังกูล (บุรีรัมย์) : ก็เมื่อกี้เสนอให้เป็นวันพฤหัสบดีแล้วไม่ใช่หรือ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือว่าท่านผู้มีเกียรติผู้นั้นท่านมีเจตนาดี ท่านเสนอเสียก่อนที่เราจะได้มีมติยกระเบียบวาระนี้ขึ้นมาพิจารณาหรือไม่ เมื่อไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมนี้ให้ยกเอาระเบียบวาระข้อ ๑๐ ที่รัฐบาลขอเสนอปรึกษาเรื่องวันและเวลาประชุม ต่อไปนี้ขอปรึกษาเรื่องวันประชุม ท่านผู้ใดเห็นว่าวันประชุมควรจะใช้วันใดเสียก่อน

นายพัฒน์ นิวาศานนท์ (ชัยภูมิ) : ในเรื่องวันประชุมนี้ ผมคิดว่ามันใกล้จะปิดสมัยประชุมแล้ว กิจการของรัฐบาลจะมีมากน้อยแค่ไหนก็อยากจะฟังรัฐบาลด้วย ขอให้รัฐบาลแถลงมาหน่อยว่างานและวันเวลาที่จำเป็นจะต้องมีการประชุมมากน้อยแค่ไหน เพราะฉะนั้น

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ในขณะนี้รัฐบาลยังไม่มีเหตุพิเศษประการใด ถ้าหากว่าต้องการเวลาจะประชุมมาก มีเรื่องมากก็จะเสนอขอเปิดประชุมหลายวันต่อไป

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : เนื่องจากว่าได้รับทราบจากประชาชนบางจังหวัดว่าพวกเรานี้ทำงานกันเดือนละ ๔ ครั้ง ทำกันอย่างไร นอกนั้นเอาเวลาไปไหนหมด จึงเห็นว่าเวลานี้เป็นสมัยวิสามัญ และใกล้งบประมาณจะเข้ามาแล้ว เห็นว่าเราควรสัปดาห์ละ ๒ วัน คือวันอังคารและวันศุกร์ เพื่อที่จะให้มีเวลาทำงานมากขึ้น โดยเฉพาะการประชุมในวันพฤหัสบดีนั้นเราก็ได้ปฏิบัติกันมาแล้ว และรู้สึกว่าพระราชบัญญัติที่ได้เสนอ

านี้บางครั้งทางรัฐบาลก็ขอความเห็นไว้ให้เราผ่านพระราชบัญญัติ อย่างของคุณเสรี ฯ ก็ผ่านมาตั้งหลายครั้ง ของท่านมหาพร ฯ ก็ผ่านมาตั้งหลายครั้ง แต่ละครั้งรัฐบาลก็ให้เหตุผลว่ามีความจำเป็น ทีนี้เพื่อจะให้งานของสภาของเราเป็นไปอย่างรวดเร็วและถูกต้องกับจิตใจของประชาชนซึ่งได้กรุณาให้เบี้ยเลี้ยง ให้เงินเดือนเราทำงานในสภานี้ เพราะฉะนั้นขออาทิตย์ละ ๒ วัน

มีสมาชิกรับรอง

นายทองสืบ ศุภะมาร์ค (ประจวบคีรีขันธ์) : ข้าพเจ้าเห็นว่าในขณะนี้เรา

ประชุมกันสัปดาห์ละ ๑ วันไปตามเดิม คือวันพฤหัสบดี เวลา ๙ นาฬิกา อาทิตย์ละ ๑ วัน

มีสมาชิกรับรอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดเสนอเป็นอย่างอื่น บัดนี้

ได้เสนอที่ประชุมพิจารณากัน ๒ ประเด็น คือมีผู้เสนอ ๑ วัน และ ๒ วัน ท่านผู้ใดเห็น

ว่าควรจะมีสัปดาห์ละ ๑ วัน ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕๗ คน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะมีสัปดาห์ละ ๒

ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๘ คน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้มีการ

ประชุมกันสัปดาห์ละ ๑ วัน จะประชุมกันในวันอะไร

นายชัยวัฒน์ อินทะพันธุ์ (ลำพูน) : ขอเสนอวันพฤหัสบดีเริ่มเวลา ๙ นาฬิกา

วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ เป็นต้นไป

มีสมาชิกรับรอง

นายสอิ้ง มารังกุล (บุรีรัมย์) : เท่าที่เราเคยมีการประชุมมาก็เป็นวันพฤหัสบดี

ทั้ง แต่ทั้งนี้ในฐานะที่จังหวัดของกระผมอยู่ในภาคอีสาน บังเอิญมีรถด่วนโดยเฉพาะวันจันทร์

วันพฤหัสบดี เพราะฉะนั้นจะมีธุระไปวันพฤหัสบดีก็ขาดการประชุม เพราะฉะนั้นในฐานะที่กระผม

ว่าเวลาอันนี้สำคัญบ่อยไม่ถือวันถือเดือนกัน ผมขอเลื่อนมาเป็นวันพุธ มาประชุมกันในวันพุธ

๙ นาฬิกา แล้ววันจันทร์ก็ไปได้ และกลับทัน และวันพฤหัสบดีเมื่อประชุมเสร็จแล้วก็ไปรอ

ได้ กลับทัน เหตุนี้ผมจึงขอเสนอมาเป็นวันพุธ ผู้ใดเห็นด้วยขอได้โปรดรับรอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีผู้ใดเสนออีกก็คือว่าให้มีการประชุม

~~๒ วัน คือวันพฤหัสบดีและวันวันพุธ~~ เอาญัตติหลังก่อน

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : เสนอวันพุธ ไม่มีใครรับรอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเดี๋ยวก่อน ท่านผู้ใดรับรองบ้าง

มีสมาชิกรับรอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอมติที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นว่าให้มีการประชุมในวันพุธ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้มีการประชุมวันพฤหัสบดี ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้อนุมัติให้มีการประชุมพฤหัสบดี เวลา ๔ นาฬิกา สัปดาห์ละ ๑ ครั้ง ในวันพฤหัสบดีทุกวันพฤหัสบดี เวลา ...ฬิกา บัดนี้ถึงเวลาสมควรแล้วขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๓.๑๕ นาฬิกา.

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑/๒๔๙๗ (สามัญ) ชุดที่ ๑

การตรวจรายงานการประชุม

(signature) ผู้จดรายงาน

วันที่ 20 / มกราคม / 2497

หัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

หัวหน้ากองการประชุม

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร